

ΙΟΝΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
**ΤΜΗΜΑ ΑΡΧΕΙΟΝΟΜΙΑΣ-ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΟΝΟΜΙΑΣ-
ΜΟΥΣΕΙΟΛΟΓΙΑΣ**

Πτυχιακή εργασία:

**« Προικοσύμφωνα , 1911-1913 , του Κώδικα της Ιεράς Μητροπόλεως
Ιωαννίνων»**

Κωσταδήμα Ευαγγελή
B2003025

Επόπτρια καθηγήτρια
Κοντοπανάγου Αικατερίνη

ΚΕΡΚΥΡΑ
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2022

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πρόλογος	σελ. 3
Εισαγωγή	σελ. 4
Στοιχεία των Προικοσυμφώνων	σελ. 6
Γάμος - Προίκα	σελ. 6
Προικοσύμφωνα	σελ. 6
Ηλικία	σελ. 7
Μνηστεία	σελ. 8
Κατοικία	σελ. 8
Ζωή Γυναικών	σελ. 8
Προίκα	σελ. 9
Η “εἰς μετρητὰ προίκα”	σελ. 9
Κτήματα	σελ. 10
Εσώγαμβρος	σελ. 11
“Φορέματα”	σελ. 12
Κοσμήματα	σελ. 12
“Συμβαλλόμενα μέρη” - Μάρτυρες	σελ. 13
Διάλυση αρραβώνος	σελ. 14
Επιστροφή προίκας	σελ. 14
Προικοσύμφωνα έτους 1911	σελ. 16
Προικοσύμφωνα έτους 1912	σελ. 23
Προικοσύμφωνα έτους 1913	σελ. 58
Προικοσύμφωνα έτους 1914	σελ. 79
Εικόνες	σελ. 93
Βιβλιογραφία	σελ. 102

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Στα Αρχεία της Μητρόπολης Ιωαννίνων φυλάσσεται “Κῶδιξ ἐν ᾧ καταχωρίζονται τὰ τῆς πόλεως Ἰωαννίνων προικοσύμφωνα καὶ Διαθῆκαι” αποτελούμενος από διάφορα βιβλία¹.

Τα διασωθέντα και καταχωρισμένα σ’ αυτόν προικοσύμφωνα καλύπτουν τη χρονική περίοδο 1885 - 1914, με αρκετά κενά, και ανήκουν μόνο σε κατοίκους της πόλεως Ιωαννίνων. Ανέρχονται περίπου στα 570. Η παρούσα εργασία μελετάει, καταγράφει και παρουσιάζει μόνο την περίοδο 1911 - 1914.

Η δημοσίευση των προικοσυμφώνων εκτός από τη διάσωση και την παρουσίαση του πολύτιμου υλικού έχει και στόχο την ανάδειξή τους ως τις σπουδαιότερες άμεσες πηγές που διαθέτουμε για την εποχή εκείνη. Άλλωστε τα κείμενα των προικοσυμφώνων αποτελούν πηγή πολλών και ποικίλων πληροφοριών και παρουσιάζουν μεγάλο ενδιαφέρον για τις επικρατούσες συνήθειες της εποχής, ιδιαίτερα στη σύνοψη ενός γάμου, με το ενδιαφέρον να επικεντρώνεται στον πανάρχαιο θεσμό της προίκα. Η προίκα όπως προκύπτει από τον υπό μελέτη κώδικα αναφέρεται στο είδος της κατοικίας, αλλά συχνά και στον τρόπο της συγκατοίκησης, στην καθημερινή ζωή των γυναικών και στις ασχολίες τους, στο ύψος των μετρητών κυρίως σε χρυσές οθωμανικές λίρες, στα κτήματα αν υπάρχουν, και σε ό,τι άλλο οι γονείς έχουν την δυνατότητα να δώσουν στην κόρη τους.

Σκοπός της παρούσας εργασίας είναι να αποτελέσει ένα εύχρηστο εγχειρίδιο τόσο για τους ιστορικούς, παλαιογράφους και αρχειονόμους όσο και για τους απλούς ερευνητές που αναζητούν κάθε είδους πληροφορίες για την συγκεκριμένη περίοδο.

Τέλος, επιθυμώ από τη θέση αυτή να ευχαριστήσω την επόπτρια καθηγήτρια κα. Κοντοπανάγου Αικατερίνη για την πολύτιμη συνδρομή της στην διεκπαιρέωση της εργασίας. Με τις συζητήσεις για διάφορα θέματα που προέκυπταν κατά την διεξαγωγή της εργασίας και τις υποδείξεις της, η εργασία πήρε την τελική της μορφή.

¹ Με την πρόσφατη ταξινόμηση που έγινε στο Ιστορικό Αρχείο της Μητροπόλεως Ιωαννίνων, το “αρχαιακό σύνολο” διακρίνεται σε: Αρχείο Δημογεροντίας, Συμβολαιογραφικά, Προικοσύμφωνα - Διαθήκες - Κώδικες. Οι Κώδικες είναι:

Βιβλίο Προικοσυμφώνων 1885 - 1889

Βιβλίο Διαθηκών & Προικοσυμφώνων 1889 - 1908

Κώδικες Συμβολαιογραφικών Πράξεων Ιωαννίνων 1890 - 1908

Κώδικες Προικοσυμφώνων - Διαθηκών κλπ., Πόλεως & Επαρχίας Ιωαννίνων 1911 - 1914

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Πριν κάποιος ξεκινήσει να διαβάζει τα προικοσύμφωνα θεωρήθηκε αναγκαία η παρουσία των εισαγωγικών στοιχείων, τα οποία θα βοηθήσουν τον αναγνώστη να σχηματίσει μια ολοκληρωμένη εικόνα για το θέμα που διαπραγματεύεται η εργασία.

Η Μητρόπολη ως γνωστόν, κατά τα χρόνια της Οθωμανικής κυριαρχίας ήταν το «υποκατάστατο» της ελληνικής Πολιτείας και σ' αυτή προσέφευγαν οι χριστιανοί για οποιαδήποτε διοικητική - «εθνική» - και ιδιωτική συναλλαγή. Στον Κώδικα υπάρχουν καταχωρίσεις διαφόρου περιεχομένου, όπως: υιοθεσίες, εξουσιοδοτήσεις, βεβαιώσεις, οικονομικές διενέξεις ιδιωτών και άλλα.

Η καταχώριση του προικοσυμφώνου «έν τῷ Ἱερῷ Κώδικι», σημαίνει και την καθ' όλα οριστική συμφωνία, την επίσημη πλέον μνηστεία. Συνήθως προσκομίζουν τα προικοσύμφωνα στη Μητρόπολη και τα καταχωρούν στον Κώδικα, όταν πρόκειται να τελεστούν οι επίσημοι αρραβώνες ή και το μυστήριο του γάμου. Συναντούμε και συμπληρωματικές προσθήκες στο ίδιο προικοσύμφωνο, αλλά όμως με νέο αριθμό καταχώρισης. Στον Κώδικα δεν υπάρχουν διορθώσεις ή σβησίματα.

Από τα τέλη του 1911 χρέη γραμματέως, αλλά «ὡς ἀναπληρωτοῦ τοῦ εἰδικοῦ Συμβολαιογραφοῦντος Γραμματέως τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἰωαννίνων Μιχαὴλ Κυρκοπούλου», εκτελεί ο Δ.Χ. Λιάσκος. Αυτός αναπληρώνει τον Μιχαήλ Κυρκόπουλο.

Ο Μιχαήλ Κυρκόπουλος είναι καλλιγράφος και ορθογράφος, αλλά τα καταχωρημένα απ' αυτόν προικοσύμφωνα είναι και τα λιγότερα και τα περισσότερα «τυποποιημένα». Στα σωζόμενα, καλύπτει τη χρονική περίοδο 1911-1912, αλλά τον αναπληρώνει ο Δ.Χ. Λιάσκος, γραμματέας της Ενιαίας Δημογεροντίας.

Μετά την Απελευθέρωση - 21η Φεβρουαρίου 1913 - ο τύπος των προικοσυμφώνων αλλάζει. Τα κείμενα γίνονται πολύ σύντομα και παραλείπονται πολλές λεπτομέρειες. Αλλάζει επίσης, και η αναγραφή της ώρας, η οποία ακολουθεί πλέον την ίδια ώρα, όπως σε όλη την Ελλάδα. Μέχρι την Απελευθέρωση η ώρα σ' αυτά αναγράφεται «τουρκιστί»².

² Η ώρα «τουρκιστί» προηγείται της δικής μας κατά 7 ώρες

Το τελευταίο προ της Απελευθερώσεως καταχωρημένο προικοσύμφωνο φέρει ημερομηνία 8.1.1913³ και το πρώτο μετά την Απελευθέρωση των Ιωαννίνων, φέρει ημερομηνία 16.5.1913⁴.

Τα προικοσύμφωνα της πόλεως Ιωαννίνων, εκτός του γενικού ενδιαφέροντος που παρουσιάζουν, αποτελούν πηγή οικογενειακών πληροφοριών και ανασύστασης του γενεαλογικού δένδρου.

³ Καταχωρημένο με αύξ. αριθ. 349, έτος 1913. Εξοφλεί την προίκα - σε οθωμανικές λίρες, στις 27 Ιουνίου 1913.

⁴ Καταχωρημένο με αύξ. αριθ. 360, έτος 1913. Η προίκα αναγράφεται σε λίρες οθωμανικές, γιατί έχει προηγηθεί η αποταμίευση, αλλά και η συμφωνία του ποσού έγινε μ' αυτό το νόμισμα.

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΙΚΟΣΥΜΦΩΝΩΝ

ΓΑΜΟΣ - ΠΡΟΙΚΑ Ο γάμος θεσμός πανάρχαιος, είναι άμεσα συνδεδεμένος και με τον θεσμό της προίκας.

Η προίκα πριν αποκρυσταλλωθεί ως θεσμός, διήλθε από πολλά στάδια και ακολούθησε τις διάφορες φάσεις τις οποίες πέρασε ο γάμος. Η αρχή της προίκας φαίνεται να ανάγεται στο θεσμό, όπου ο γάμος τελείται “*δια συμβάσεως αγοραπωλησίας*”, όταν το αντικείμενο της συμβάσεως είναι η γυναίκα και το τίμημά της η προίκα⁵.

Στα κείμενα της περιόδου που ασχολούμαστε στην συγκεκριμένη εργασία, μνημονεύεται πάρα πολύ με τις λέξεις *π ρ ο ι ζ* και *π ρ ο ι κ ι ο ν*.

ΠΡΟΙΚΟΣΥΜΦΩΝΑ Προικοσύμφωνο είναι το συμβόλαιο που συνάπτεται μεταξύ του γαμπρού και των γονέων της νύφης ή με τους κηδεμόνες της ή με την ίδια, όταν πρόκειται να γίνει ο γάμος. Τα προικοσύμφωνα τα συνέτασσε και τα έγραφε ο Γραμματεύς, ενώπιον τριών τουλάχιστον αξιόπιστων μαρτύρων.

Κατά την περίοδο της οθωμανικής κυριαρχίας τα προικοσύμφωνα ήταν ιδιωτικά και τα συνυπέγραφε και ο ιερέας της ενορίας ή του χωριού. Για πλήρη κατοχύρωση, “επικύρωση”, τα καταχωρούσαν στον Κώδικα της Μητροπόλεως, από όπου και τα εκδιδόμενα. Τα προικοσύμφωνα αυτά παρουσιάζουν μεγάλο ενδιαφέρον όχι μόνο από απόψεως περιεχομένου, αλλά και από απόψεως γλωσσικής.

Τα έχουν βέβαια γραμμένα - υπήρχαν άτομα που έκαναν αυτή τη δουλειά - και υποβάλλονται στη Μητρόπολη “*είς διπλοῦν*”. Καταχωρίζονται, επικυρώνονται και “*ἕκαστον τῶν συμβαλλομένων μερῶν*” λαμβάνει “*ἀνὰ ἓν πρὸς ἔνδειξιν καὶ ἀσφάλειάν του*”, όπως αναγράφεται. Οι μελλόνυμφοι κρατούν από ένα αντίγραφο του προικοσυμφώνου - συμβολαίου, το οποίο και χρησιμοποιούν ως επίσημο αποδεικτικό

⁵ Νάνου Αθηνά, «Να μπολιαταριστώ και εγώ ανάμεσα με ταις άλλαις πτωχαίς». Προικοδοτήσεις Κερκυραίων από το κληροδότημα Φλαγγίνη (1644-1797), Ι΄ Πανιόνιο Συνέδριο, Γ (2014) σελ. 117-124. Η βιβλιογραφία για την ιστορία και την πρακτική του θεσμού της προίκας στον ευρωπαϊκό χώρο είναι πολύ πλούσια. Βλ., ενδεικτικά, Diane Owen Hughes, “From Brideprice to Dowry in Mediterranean Europe”, *Journal of Family History*, τ.3/3 (Σεπτέμβριος 1978), σ.262-296. Donald E. Queller - Thomas F. Madden, “Father of the Bride: Fathers, Daughters and Dowries in Late Medieval and Early Renaissance Venice”, *Renaissance Quarterly*, τ.46/4 (Χειμώνας 1993), σελ. 685-711

στοιχείο για διάφορες μεταξύ τους οικονομικές, κτηματικές, διαφορές, όπως και όταν ο γάμος διαλύεται.

Τα καταχωρημένα στον Κώδικα της Ι. Μητροπόλεως Ιωαννίνων, όπως και διάφορες άλλες καταχωρημένες σε αυτόν πράξεις, έχουν αύξοντα αριθμό. Τα προικοσύμφωνα, όμως, έχουν και αριθμό καταχωρίσεως, τον οποίο και διατηρήσαμε, όπως και την ορθογραφία τους.

Στην αρχή του προικοσυμφώνου και πριν από όλα στο κείμενο, αναγράφεται το έτος, η ημερομηνία και συχνά η ημέρα της εβδομάδος.

Τα προικοσύμφωνα αρχίζουν συνήθως με την επίκληση του Θείου με την αναγραφή: “Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος” ή “ Ἐν ὀνόματι τῆς Ἁγίας ὁμοουσίου καὶ Ἀδιαίρετου Τριάδος”⁶.

Γενικά, η επίκληση τοῦ Θείου είναι πολύ συνηθισμένη και στα κείμενα είναι εμφανέστατο το θρησκευτικό συναίσθημα. Αυτή η επίκληση δεν είναι βέβαια και πάντοτε απαραίτητη.

Την συμφωνία την υπογράφουν “ τὰ συμβαλλόμενα μέρη”, όπως αποκαλούνται οι γονεῖς ή οι συγγενεῖς ή οι κηδεμόνες των μελλονύμφων. Είναι γνωστό - πάγιος κανόνας - ότι την μνηστεία την κανονίζουν, συμφωνούν και αποφασίζουν πάντοτε τρίτα πρόσωπα και όχι αυτοί που πρόκειται να παντρευτούν. Οι γονεῖς έχουν το πρόσταγμα και με αυτό το πνεύμα -που απηχεί πέρα για πέρα την πραγματικότητα- είναι και η όλη δομή και διατύπωση του κειμένου: “ Ὁ Κ. Β. οἰκειοθελῶς καὶ εὐχαρίστως ἀρραβωνίζει τὸν υἱὸν τοῦ Δημήτριον συναινέσει καὶ τοῦ υἱοῦ τοῦ εἰς πρῶτον Γάμον ὁ δὲ Γ.Π. οἰκειοθελῶς καὶ εὐχαρίστως ἐκδίδει τὴν θυγατέρα τοῦ εἰς Γάμον πρῶτον” ή “ ὁ κ. Κ.Σ. καὶ ἡ σύζυγος αὐτοῦ Εὐαγγελὴ μνηστεύουσι οἰκειοθελῶς καὶ ἀπαραβιάστως τὴν θυγατέρα αὐτῶν Αἰκατερίνην μετὰ τοῦ υἱοῦ τῆς χήρας Ἑλένης Θ.Μ. ὀνόματι Θεοδώρου εἰς πρῶτον γάμον”.

Ὡς προς την σειρά προτεραιότητας των ονομάτων των “συμβαλλομένων”, δεν υπάρχει σταθερός κανόνας. Συνήθως προηγείται το ὄνομα του γονέα της κόρης, με τη συνήθη - κοινή διατύπωση - ότι ο/η τάδε “ὁ Χ. ἔχων θυγατέρα μνηστεύει αὐτὴν ἢ ἡρραβώνισεν αὐτὴν μετὰ τοῦ κ. Κ”.

Χρειάζεται να σημειωθεί ότι η μεταγραφή δεν ακολουθεῖ την αρμόζουσα μέθοδο της Παλαιογραφίας και της Αρχαιονομίας. Η αδυναμία αυτή οφείλεται στο γεγονός ότι δε

⁶ “Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ παραγενόμενος ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας καὶ τὸν ἐκεῖσε Γάμον εὐλόγησας, αὐτὸς εὐλόγησον τὸ παρὸν συνοικέσιον, ὅπερ σήμερον ποιῶ”. “Εἰς δόξαν Χριστοῦ” ὁ ὑποφαινόμενος εὐχαρίστως ἀρραβωνίζω... “ Ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ”

μας επιτρέπει η φωτογράφιση των συμβολαιογραφικών πράξεων. Ως εκ τούτου η μελέτη τους έγινε μέσω χειρόγραφων σημειώσεων στο χώρο αρχειοθέτησής τους. Λόγω αυτών των δύσκολων συνθηκών δεν ήταν δυνατόν να δοθεί η μεταγραφή με τον ορθό τρόπο.⁷

ΗΛΙΚΙΑ Η ηλικία των μνηστευομένων δεν αναγράφεται, αλλά κυρίως για τα κορίτσια αναφέρεται ότι η μνηστευομένη είναι “είς ὥραν γάμου” ή “ἔχουσα τὴν νόμιμον ἡλικίαν”. Η “νόμιμος” ηλικία δεν είναι και η ορισμένη, αλλά οπωσδήποτε το κορίτσι πρέπει να έχει μπει στην εφηβεία⁸.

ΜΝΗΣΤΕΙΑ Η μνηστεία είναι ιερή και δεν διαλύεται εύκολα. Ευλογείται και από τον ιερέα. Γι’ αυτό και ό,τι συμφωνείται πρέπει να τηρηθεί αυστηρά. Η μνηστεία είναι ισχυρή, όπως ο γάμος. Οι μελλοντικοί δεν έχουν συναντηθεί ποτέ, δεν έχουν δει ο ένας τον άλλο, δεν γνωρίζει ο γαμπρός πως είναι εμφανισιακά η νύφη και αντιθέτως. Και μόνο αυτό, μας δείχνει καθαρά πως μια μνηστεία συνάπτεται - πάντοτε από τρίτους- όπου βέβαια δεν λείπουν οι προξενιτές.

Συνηθισμένες επίσης είναι οι μνηστείες “δι’ ἀντιπροσώπου”, ακόμη και η αλλαγή των δακτυλιδιών. Η συνήθεια να γίνεται μνηστεία με αντιπρόσωπο του μνηστήρος ή με τρίτο πρόσωπο ή και με επιστολή, είναι συνέχεια των βυζαντινών χρόνων. Καταχωρημένη επιστολή στον Κώδικα της Μητροπόλεως κατέχει θέση προικοσυμφώνου επίσημης μνηστείας. Ο υποψήφιος γαμπρός, είναι φαρμακοποιός και εργάζεται στη Σμύρνη. Με επιστολή του πληροφορεί την παραλήπτρια Γλυκερία, ότι έλαβε την επιστολή και φωτογραφία της υποψήφιας νύφης και ότι του άρεσε. Γι’ αυτό και της απαντά: *“εἶμαι καθ’ ὅλα σύμφωνος εἰς ὅσα μοῦ γράφετε. Ὡστε τὸ ζήτημα τοῦ ἀρραβῶνος εἶνε πλέον τελειωμένον ὥς καὶ ἡ παροῦσα εἶνε ἐπίσημον προικοσύμφωνον. . Ὅσον ἀφορᾷ διὰ τὰ δακτυλίδια ἤμπορῶ καὶ τώρα νὰ σᾶς τὸ στείλω, ἀλλ’ ἀφ’ οὗ θὰ ἔλθῃ ὁ Ἀχιλλεύς, τὸ φέρει μαζί του κάμνει αὐτὸς ὡς ἀντιπρόσωπός μου τὸν ἐπίσημον ἀρραβῶνα καὶ ἡ μνησθὴ μου εἶτε, ἂν εἴσθε ἔτοιμοι ἔρχεται μὲ τὸν Ἀχιλλέα ἢν ἂν δὲν εἴσθε ἤμπορῶ καὶ ἐγὼ νὰ ἔλθω ἀργότερον, ἂν τὰ πράγματα εἶνε καλά. Μὴ ἔχων τίποτε ἄλλο νὰ προσθέσω σᾶς παρακαλῶ νὰ διαβιβάσητε τὰ σέβη μου εἰς τὴν νέαν μητέρα μου καὶ γλυκὸν ἀσπασμόν εἰς τὴν μνησθὴν*

⁷ Η παρούσα έρευνα συνεχίζεται και εκτός των ορίων της πτυχιακής εργασίας

⁸ Σύμφωνα με αυτές τις διατάξεις ο χρόνος της εφηβείας για μεν τις γυναίκες συμπληρώνεται το δωδέκατο έτος και για τους άνδρες κατά το δέκατο τέταρτο. Μόνο μετά από αυτό το χρονικό όριο θεωρείται ο γάμος νόμιμος, διαφορετικά άκυρος. (Φ. Κουκουλέ, Βυζαντινών βίος και Πολιτισμός, σελ.77)

μου καὶ ἀναμένω ἀπάντησιν καὶ ἐκ μέρους των. Εἶμαι πλέον γαμβρός των καὶ ὡς τίμιος ἄνθρωπος ἀποστέλλω τὴν παροῦσαν μου ὡς ἐπίσημον συμβόλαιον”. (Σμύρνη 17 Απριλίου 1912).⁹

ΚΑΤΟΙΚΙΑ Μετά την αναγραφή των ονομάτων, στα απαραίτητα για το γαμπρό στοιχεία είναι η αναγραφή του τόπου κατοικίας του και η υπηκοότητά του. Αναγράφεται δηλαδή κάτοικος Ιωαννίνων, “*ὑπήκοος ὀθωμανός*”. Όταν ο γαμπρός είναι κάτοικος απελευθερωμένων ἤδη περιοχών της Ελλάδος, έχουμε την αναγραφή “*ὑπήκοος Ἑλλην*”!

ΖΩΗ ΓΥΝΑΙΚΩΝ Οι γυναίκες γενικά, ασχολούνται με τα οικιακά και σε νεότερα προικοσύμφωνα αναγράφεται “*τὰ οἰκιακὰ ἐπαγγελόμενη*”. Υπάρχουν βέβαια οι πλύστρες, οι κεντήστρες, οι μοδίστρες, οι λαχανοπώλησες, τα νέα κορίτσια και οι ενήλικες γυναίκες, εργαζόμενες ως οικιακοί βοηθοί στις οικίες των ανώτερων κοινωνικών στρωμάτων, αλλά και οι δασκάλες.

Τα κορίτσια ζουν κυρίως στο σπίτι, ασχολούμενα με εργόχειρο και με τις δουλειές του σπιτιού. Αρκετές κοπέλες από τα Ιωάννινα, όμως, φοιτούν και στα Παρθεναγωγεία, τα οποία λειτουργούν στην πόλη¹⁰. Διδάσκονται, βασικές γνώσεις, όπως και κεντητική. Συνήθως, μόλις παντρεύονταν σταματούσαν και να εργάζονται.

Στα αναγραφόμενα στο προικοσύμφωνο στοιχεία, είναι απαραίτητο να γραφεί αν ο Γάμος είναι ο πρώτος, δεύτερος, τρίτος. Δεν είναι καθόλου σπάνιες οι περιπτώσεις όπου συνάπτεται όχι μόνο δεύτερος αλλά και τρίτος γάμος και από τους δύο. Η προίκα όμως είναι απαραίτητη και στους τρεις γάμους της γυναίκας!

Μετά λοιπόν από αυτά τα τυπικά και ουσιαστικά στοιχεία, τα οποία είναι και τα απαραίτητα στο κάθε προικοσύμφωνο, συνήθως αναγράφεται η “*ἐγκάρδιος εὐχή*” πατρική ή μητρική, η οποία δίδεται “*εἰς τὴν φιλότατην θυγατέρα*” για την συναπτόμενη μνηστεία. Πολύ συνηθισμένη είναι και η φράση “*ὁ πατὴρ Χ. ἐκδίδει τὴν θυγατέρα του Μαρίναν εἰς γάμον*”.

⁹ Βλ. παρακάτω, σελ. 35

¹⁰ Γεωργίου ΑΘ. Οικονόμου, *Ἱστορία τῶν Τριῶν Ἑλισαβετινῶν Παρθεναγωγείων τῶν Ἰωαννίνων ἐπὶ Τουρκοκρατίας (1848-1913)*, Ἰωάννινα 1957

Κοσμάς Θεόδωρος Δ., *Ἡ Ζίτσα τοῦ 19οῦ αἰ. Γένεση καὶ εξέλιξη τοῦ εκπαιδευτικοῦ φαινομένου (1778-1913)*, σελ. 213

ΠΡΟΙΚΑ Το ουσιωδέστερο μέρος του προικοσυμφώνου είναι η προσφερόμενη προίκα, αλλά και γι' αυτό το λόγο έχει συνταχθεί, όπως και η ίδια η λέξη το δηλώνει προικό(ς) + συμφωνία, προικό(ς) - σύμφωνον.

Εξάλλου, όπως τα ίδια τα κείμενα μαρτυρούν, σ' αυτή κατά κύριο λόγο στηρίζεται και η μνηστεία, με επακόλουθο τον γάμο.

- **Η “ΕΙΣ ΜΕΤΡΗΤΑ” ΠΡΟΙΚΑ** Η καταγραφόμενη στα προικοσύμφωνά μας προίκα συνίσταται από δύο μέρη: α) Την προίκα “*είς μετρητά*” και β) τα λεγόμενα “*προικῶα φορέματα*”,¹¹.

Η “*είς μετρητά*” προίκα παρέχεται με το νόμισμα που κυκλοφορεί την εποχή εκείνη και το ισχυρότερο είναι η χρυσή οθωμανική λίρα, της οποίας η αξία είναι αρκετά υψηλή.

Οι πολιτικές καταστάσεις, αλλά και η μεγάλη εμπορική κίνηση που υπάρχει στα Γιάννινα, είναι φυσικό να επηρεάζουν όλες τις φάσεις της ζωής. Από το έτος 1893, παράλληλα με την χρυσή οθωμανική λίρα αναγράφονται σε πολλά προικοσύμφωνα και τα χρυσά 20φραγκα ναπολεόνια, τα οποία και για κάποια χρονική περίοδο επικρατούν στην “*είς μετρητά*” προσφερόμενη προίκα¹². Κάπου πολύ δειλά, αναγράφεται και η ελληνική δραχμή, η οποία για πρώτη φορά αναφέρεται το έτος 1886¹³. Αλλά και μετά την Απελευθέρωση των Ιωαννίνων στα λίγα διασωθέντα καταχωρισμένα προικοσύμφωνα, δεν αναγράφεται συχνά η δραχμη στο “*είς μετρητά*” προσφερόμενο ποσό. Αυτό δικαιολογείται απόλυτα, γιατί όχι μόνο έχει προηγηθεί η απόταμειυση σε χρυσές οθωμανικές λίρες από παλαιότερα χρόνια, αλλά και η σύνταξη του προικοσυμφώνου το οποίο και καταχωρείται μετά.

Από τα “*είς μετρητά*” χρήματα είναι απαραίτητο να καταβληθεί μέρος του ποσού με την ανταλλαγή των δακτυλιδιών: “*θα μετρηθῶσιν σήμερον κατὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν δακτυλιδίων*”, είναι η πάγια διατύπωση στα προικοσύμφωνα. Το ποσό που

¹¹ Διευκρινίζουμε ότι με τον όρο “προικῶα φορέματα”, δεν εννοείται μόνο η ενδυμασία, αλλά και άλλα απαραίτητα για το σπίτι πράγματα, όπως έπιπλα, σκεύη κ.λ.π.

¹² Παραθέτουμε αντιστοιχία της αξίας των δοθέντων “είς μετρητά” χρημάτων, με τα σημερινά σε δραχμές ή ευρώ.

Αξία οθωμ. λίρας 1 λίρα = 22 χρυσές δραχμές περιόδου 1885-1914

Σήμερα 1 χρυσή Τουρκίας = 74 ευρώ

Αξία 20φραγκο ναπολεόνι, χρυσό ίδιας περιόδου 20 χρυσές δραχ. = 1 ναπολεόνι

Σήμερα το 20φραγκο ναπολεόνι = 65 ευρώ

Αξία ελληνικής δραχμής ίδιας περιόδου 1 λίρα χρυσή Αγγλίας = 25 χρυσές δραχμές

Ζητούμε την αντιστοιχία με σημερινή αξία δραχμής ή ευρώ 1 χρυσή λίρα Αγγλίας = 90 ευρώ

Για να εκτιμήσουμε πράγματα και χρήματα της εποχής χρυσή δραχμή δεν υπάρχει σήμερα, αλλά αν διαιρεθεί η αγγλική λίρα που έχει 90 ευρώ δια του 25 = 3,60 ευρώ, θεωρητική τιμή.

¹³ Η πρώτη όμως προίκα, εξ' ολοκλήρου σε ελληνικές δραχμές είναι καταχωρημένη στις 29.01.1914 και με αυξ. αριθ 411

προκαταβάλλεται αντιστοιχεί συνήθως στο 1/3 του όλου υποσχεθέντος ποσού αλλά αυτό εξαρτάται πάντοτε από την οικονομική δυνατότητα των γονέων αλλά και από πολλούς άλλους παράγοντες.

Συνιθισμένη επίσης είναι η καταβολή των χρημάτων της προίκας με δόσεις, όταν δεν υπάρχει η δυνατότητα να δοθούν όλα μαζί τα χρήματα, κι αυτό συμβαίνει συχνά στις προίκες με μικρά ποσά. Οι δόσεις αναγράφονται στο πίσω μέρος της σελίδας του προικοσυμφώνου¹⁴. Καταχωρίσεις δόσεων στο κύριο κείμενο του προικοσυμφώνου αναφέρονται τακτικά κυρίως κατά τα έτη 1913-1914, όπου και αναγράφεται η ημερομηνία καταβολής υπό την παρουσία μαρτύρων, οι οποίοι και τις επιβεβαιώνουν με την υπογραφή τους.

ΚΤΗΜΑΤΑ Στην προσφερόμενη στον γαμπρό προίκα, εκτός από την “*είς μετρητά*”, συμπεριλαμβάνονται και ακίνητα, ανάλογα με την κατάσταση των γονέων. Αυτά είναι σπίτια, εργαστήρια, μαγαζιά, χωράφια, αμπέλια και οποιασδήποτε άλλης μορφής ακίνητο.

Απ’ ότι φαίνεται από τα προικοσύμφωνα, το προσφερόμενο σπίτι ως προίκα στην κόρη, ανήκε πάντοτε στην μητέρα, η οποία επίσης το είχε λάβει προίκα από την μητέρα της. Η μεταγραφή καταχωρείται στον Κώδικα. Αυτή είναι και η επίσημη μεταβίβαση των τίτλων ιδιοκτησίας, αλλά και το αποδεικτικό στοιχείο ότι το σπίτι ανήκει πλέον στην κόρη, στοιχείο απαραίτητο για οποιαδήποτε τυχόν διαφορά προκύψει στο μέλλον, αλλά και για την κατοχύρωση της κόρης.

Το παραχωρημένο σπίτι περιγράφεται γενικά και όχι με λεπτομέρειες. Δεν αναγράφονται τετραγωνικά μέτρα ούτε άλλες διαστάσεις. Αναφέρεται μόνο σε ποια συνοικία¹⁵ βρίσκεται και με ποιους γείτονες συνορεύει. Σε κάποια προικοσύμφωνα

¹⁴ Όπως φαίνεται από τις συχνές αναφορές στα προικοσύμφωνα “*έμέτρησα έκ τῶν ὀπισθεν*”

¹⁵ Παραθέτουμε τα ονόματα των συνοικιών με τις σημερινές ονομασίες των οδών. Τα ονόματα τότε ήταν τούρκικα και το όνομά τους συνήθως το παίρνουν από το πλησιέστερο της περιοχής τους τζαμί.

ΣΥΝΟΙΚΙΕΣ Μπαϊρακλή τζαμί, Μπαϊράμ πασά, Βρύσης τοῦ Παζαριοῦ ἢ τῆς Ἀγορᾶς

Εἶναι το Ὕγωνα μεταξύ Λ. Βύρωνος, Ανεξαρτησίας καὶ Καλλάρη.

Ναμάς Γκιάχ = Τόπος προσευχῆς. Εἶναι ἡ σημερινή Περιφέρεια καὶ ὅπου πρὶν ἦταν ἡ Μονή τῆς Αγ.

Παρασκευῆς, τὴν ὁποία κατεδάφισαν καὶ ἐχτίσαν το τζαμί Ναμάς-Γκιάχ.

Ἐμιρλέρ, Ἐμιρ Μεϊντάν (= Πλατεία τοῦ Εμίρη). Σήμερα ὁ Ναός τοῦ Αγ. Γεωργίου. Πλατεία Πάργης.

Σιέμ-Σιέ-Ντίν (= ἥλιος τῆς πίστεως, Ελιάς Εφένδη. Διασταύρωση Χρ.Χρηστοβασίλη καὶ Γερακάρη

Μπαχράμ. Το σημερινό “Ἄλσος”

Ντεντέ Ούρουτς. Σημερινή συνοικία “Πλάτανος”

Κούμπλῶν ἢ Καμάρες. Οδός Αβέρωφ, στο ὕψος τοῦ Τοσίτειοῦ μεγάρου

Ὅσμαν τσιαοὺς Τζαμί. Ὅπου σήμερα το κτίριο τῆς Ζωσιμαίας Παιδαγωγικῆς Ακαδημίας

Κανλί Τσεσμέ. Το τζαμί τῆς Καλούτσιανης (οδός 21ης Φεβρουαρίου)

Ἰμπραήμ πασά ἢ Γενί τζαμί. Στο Ὕγωνα μεταξύ ξενοδοχείων “Παλλάδιον” καὶ “Εγνατία”

αναφέρεται, αν αυτοί οι γείτονες είναι από δεξιά, αριστερά, μπροστά, πίσω ενώ σε ελάχιστα αναφέρεται ο προσανατολισμός, συνήθως βοράς ή νότος. Δεν ορίζουν σημεία σταθερά αλλά απλώς αναφέρουν κάποιες θέσεις, όπως το σπίτι φτάνει *“μέχρι την σκαμνιαν την κομμένην”*

“ΕΣΩΓΑΜΒΡΟΣ” Στα προικοσύμφωνα συναντάμε συχνά τον όρο *“έσωγαμβρος”*. Ονομάζεται ο γαμπρός, ο οποίος συμφωνεί ότι μετά την σύναψη του γάμου, θα συζεί και θα συγκατοικεί με τα πεθερικά του, όπου όλοι μαζί θα αποτελούν μια οικογένεια. Αυτό συνήθως συμβαίνει όταν η νύφη είναι μοναχοπαίδι. Γι’ αυτήν την από κοινού ζωή με τα πεθερικά προηγούνται συμφωνίες. Πολύ χαρακτηριστική όμως περίπτωση είναι το αναγραφόμενο σε προικοσύμφωνο του 1913, όπου ο πεθερός προσφέρει στον μέλλοντα γαμπρό του προίκα, κτήματα, χρήματα και λοιπά, αλλά από την αρχή εξηγείται ότι *“τὸν διαληφθέντα γαμβρόν τὸν λαμβάνω ἐντὸς τῆς οἰκίας ὅπως συζήσωμεν μαζί χωρίς νὰ ἔχη τὸ δικαίωμα νὰ λάβῃ τὴν σύζυγόν του νὰ κατοικήσωσιν εἰς ἄλλο μέρος”*.

- **“ΦΟΡΕΜΑΤΑ”** Η όλη προίκα, όπως αναφέρθηκε, αποτελείται από τα *“εἰς μετρητά”* χρήματα και τα *“προικῶα φορέματα”*. Τα ονομαζόμενα *“φορέματα”* δεν είναι μόνο η ενδυμασία, αλλά με τον όρο αυτό εννοούν και πολλά άλλα πράγματα απαραίτητα για ένα σπίτι, όπως έπιπλα, σκεύη κ.λπ.

Στα ποσά που υπόσχονται ως προίκα, ορίζουν και το ποσό των *“φορεμάτων”* *“εἰς μετρητά”* 80 λίρ. και *“διὰ προικῶα φορέματα”* 50 λίρ.

Για τα *“φορέματα”* συντάσσεται λεπτομερέστατος κατάλογος και μετά γίνεται κοστολόγηση όλων των αναγραφόμενων σ’ αυτόν ειδών. Στα προικοσύμφωνα γίνεται αναφορά ότι η εκτίμηση της αξίας των *“φορεμάτων”* θα γίνει 3-4 ημέρες πριν την στέψη. Για την εκτίμηση των *“φορεμάτων”* συγκροτούσαν μια μικρή επιτροπή, την οποία αποτελούσαν δύο συγγενείς του γαμπρού και ένας ή δύο από τη μεριά της νύφης. Αυτοί κοστολογούσαν τα προσφερόμενα έπιπλα, σκεύη, ενδυμασίες κ.λπ., με βάση το νόμισμα με το οποίο είχε γίνει η συμφωνία. Αυτό ήταν η χρυσή οθωμανική λίρα ή τα χρυσά 20φραγκα. Έπρεπε, όμως, η αξία των *“φορεμάτων”* να ανταποκρίνεται στο συμφωνηθέν ποσό. Σε περίπτωση που υπήρχε διαφορά και το ποσό ήταν μικρότερο, τότε ο πατέρας ή η μητέρα της νύφης το συμπλήρωνε με μετρητά.

Ο κοστολογημένος από την *“επιτροπή”* λεπτομερέστατος κατάλογος, αναγράφεται στην πίσω σελίδα του προικοσυμφώνου, όπου και καταχωρίζεται και η καταβολή της

προίκας σε δόσεις. Αυτός ο κοστολογημένος κατάλογος αναγράφεται - όχι πάντοτε - και στα καταχωρισμένα στον Κώδικα της Μητροπόλεως προικοσύμφωνα.

Η αξία των “φορεμάτων” σε πολλά είναι μικρότερη της αξίας της “είς μετρητά” προίκας, χωρίς όμως αυτό να αποτελεί κανόνα. Σε μεσαίας αξίας προίκες η αξία των μετρητών και η αξία των “φορεμάτων” είναι σχεδόν ίδια, ενώ υπάρχουν και προίκες, όπου η αξία των “φορεμάτων” είναι και μεγαλύτερη των μετρητών.

Σε προσφερόμενα “φορέματα” το έτος 1893, αναγράφεται και μία ραπτομηχανή. Σε προικοσύμφωνο του 1905 ραπτομηχανή Σίγγερ τιμάται περίπου 5 οθ. λίρες ενώ αργότερα φτάνει τις 12 λίρες.

ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ Εκτός από τα “φορέματα”, απαραίτητα - τουλάχιστον στις προίκες των εύπορων οικογενειών - είναι και τα τιμαλφή. Συντάσσεται λοιπόν και για τα κοσμήματα κατάλογος, γίνεται η εκτίμηση και αναγράφεται, όπως και για τα “φορέματα”, στο πίσω μέρος του προικοσυμφώνου. Στα προικοσύμφωνα των πλουσίων γίνεται αναφορά της λέξεως κοσμήματα, αλλά δεν υπάρχει εδώ στην καταχώρηση και η λεπτομερής αναγραφή τους. Ίσως να είχε γραφεί μόνο στην πίσω σελίδα του προικοσυμφώνου, που το κρατούσαν οι ενδιαφερόμενοι.

Κοσμήματα φορούσαν οι γυναίκες όλων των κοινωνικών τάξεων και βέβαια δεν ήταν της ίδιας αξίας. Φημισμένα παραμένουν τα γιαννιώτικα κοσμήματα με μακραιώνη παράδοση στην ασημουργία. Τα γιαννιώτικα κοσμήματα ήταν περιζήτητα σε όλες τις αγορές και οι ασημουργοί, διέθεταν τα καλλιτεχνήματά τους σε όλες τις εορτές και στις κατά τόπους πανηγύρεις, που γινόταν στις διάφορες πόλεις και περιοχές της Ελλάδος.

“ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ” , ΜΑΡΤΥΡΕΣ Όταν λοιπόν καταγραφούν και τα “είς μετρητά” και “τὰ προικῶα φορέματα” και ό,τι άλλο οι γονεῖς προσφέρουν στην κόρη, ακολουθεί η συνηθέστατη φράση, ότι ο γαμπρός “*παρεδέχθη τὴν ῥηθεῖσαν μνηστὴν μετὸ ἄνωτέρω ποσόν*”.

Μετά από όλα αυτά, τα οποία αποτελούν και το κύριο περιεχόμενο του προικοσυμφώνου, προστίθεται η επίκληση του Θείου, με την ευχή των γονέων.

Τα προικοσύμφωνα είναι πάντοτε δύο και αυτό αναγράφεται: “*ὅθεν ἐγένετο δύο παρόμοια συμφωνητικά ἔγγραφα, ὑπογεγραμμένα παρ’ ἀμφοτέρων καὶ μεμαρτυρημένα παρὰ τιμίων ἀνθρώπων, ὅπως ἕκαστος βασιτᾶ ἀνὰ ἓν πρὸς ἀσφάλειά του καὶ ὑποφαινόμεθα*”. Είναι το επίσημο αποδεικτικό στοιχείο της συμφωνίας.

Ακολουθούν οι υπογραφές των “*συμβαλλομένων μερών*”. Συμβαλλόμενοι μπορεί να είναι οι γονείς των μνηστευομένων ή ο ίδιος ο γαμπρός με τον πατέρα ή τη μητέρα ή τον κηδεμόνα της νύφης.

Καθώς πρόκειται για δικαιοπραξία, ο “*λαβών*” ή “*προικολήπτης*”, υπογράφει ενώπιον μαρτύρων.

Για να υπογράψουν πρέπει να είναι οι ίδιοι “*οι συμβαλλόμενοι*” και αν δεν γνωρίζουν γράμματα υπογράφουν άλλοι γι’ αυτούς, ενώ οι ίδιοι θέτουν “*τὸ σημείον τοῦ Σταυροῦ*” ή “*σταυροσημειοῦν*”, όπως αναγράφεται. Συχνά αποπειρώνται να αντιγράψουν με δικά τους γράμματα τα ονόματά τους, όπως τους τα έγραψαν άλλοι.

Τα προικοσύμφωνα, εκτός από τα “*συμβαλλόμενα μέρη*”, υπογράφονται και “*ὑπὸ ἀξιοπίστων μαρτύρων*”. Είναι άτομα οικεία ή συγγενικά των γονιών των μελλονύμφων. Υπογράφονται όμως τα προικοσύμφωνα και από τους Ιερείς των ενοριών των μελλονύμφων, οι οποίοι όχι μόνο υπογράφουν ως μάρτυρες, αλλά επιβεβαιώνουν και το γνήσιο των υπογραφών. Τα ονόματα και των μαρτύρων και των Ιερέων στα παλαιότερα προικοσύμφωνα επαναλαμβάνονται στο κείμενο δύο, ακόμη και τρεις φορές. Όλοι τους βέβαια, επιμαρτυρούν τους συμφωνηθέντες “*όρους*”, οι οποίοι πρέπει να τηρηθούν αυστηρά.

Αξίζει να σημειωθεί ότι στο σύνολο των καταχωρημένων πράξεων (517 προικοσύμφωνα), μόνο σε δύο περιπτώσεις συναντήσαμε να υπογράφουν γυναίκες ως μάρτυρες. Φαίνεται όμως, ότι ακόμη και οι υπογράφοντες ως μάρτυρες, ήταν κατ’ εξοχήν υπόθεση των ανδρών.

Τελευταίος απ’ όλους στην καταχώριση υπογράφει ο Γραμματεὺς της Μητροπόλεως. Μετά την Απελευθέρωση των Ιωαννίνων, 1913, στην επικύρωση αναγράφεται “*ὁ Γεν. Ἐπίτροπος τῆς Μητροπόλεως Ἰωαννίνων ὁ Δωδώνης Πανάρετος*” και υπογράφει ο Γραμματεὺς.

Και όταν λοιπόν όλα αυτά έχουν συμφωνηθεί και αναγραφεί στο Προικοσύμφωνο, αυτό καταχωρείται στον Κώδικα και κατά την προσφιλή φράση του Γραμματέα ή του συντάξαντος το κείμενο, “*ὁ Γάμος θὰ ἐκτελεσθῇ*”.

ΔΙΑΛΥΣΗ ΑΡΡΑΒΩΝΟΣ Όλα αυτά τα καταχωρημένα προικοσύμφωνα δεν είχαν και το προσδοκώμενο αίσιο τέλος. Οι καταχωρίσεις στον Κώδικα όχι μόνο διαζυγίων γάμου, αλλά και διαλυτηρίων μνηστείας, με ανάλογες οικονομικές συνέπειες, το αποδεικνύουν. Η “*μνηστεία*” και ο “*ἄρραβὼν*” είναι δύο διαφορετικές έννοιες, αλλά

έχουν ταυτιστεί από αιώνες λόγω της στενής τους σχέσεως, ώστε η λέξη “άρραβὼν” υποκατέστησε την έννοια της μνηστείας.

Ο “άρραβὼν” είναι ιερός και ισχυρός. Ιερουργείται και δεν διαλύεται, όπως ο γάμος. Οι λόγοι για μια διάλυση είναι πολλοί, αλλά οι σοβαρότεροι πάντοτε παραμένουν τα θέματα ηθικής τάξεως.

Στη Μητρόπολη Ιωαννίνων σε Κώδικες είναι καταχωρημένα πολλά διαζύγια αρραβόνος. Σ’ αυτά έχουμε μόνο την αναγραφή των διαζυγίων με τα ονόματα των μνηστευμένων, αλλά δεν αναγράφεται η αιτιολογία. Υπήρχε ξεχωριστό βιβλίο με την αιτιολόγηση του διαζυγίου, αλλά δεν διασώθηκε.

Το “Διαζύγιον Μνηστείας” εγκρίνεται από το Ιερατικό Συμβούλιο και το υπογράφει ο Δεσπότης.

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΠΡΟΙΚΑΣ Για όλες τις περιπτώσεις λαμβάνεται πρόνοια και καταχωρούνται όλα για να μην υπάρχουν μετά διενέξεις, οι οποίες βέβαια και δεν έλειπαν.

Όταν η μνηστεία για οποιοδήποτε λόγο διαλύεται, όπως ο γάμος ή περίπτωση θανάτου, όσα χρήματα έχουν δοθεί στον γαμπρό επιστρέφονται και πάλι στους γονείς της νύφης. Εάν υπάρχουν παιδιά αυτά κληρονομούν την αποθανούσα μητέρα τους και παίρνουν το “προικομετρικὸν μερίδιον”.

Η διάλυση της μνηστείας καταχωρείται στον Κώδικα, όπως και τα διαζύγια του γάμου. Με την καταχώριση οι πρώην μνηστευμένοι είναι ελεύθεροι πλέον και “τακτοποιημένοι” και από τυπικής πλευράς. Και δεν υπάρχουν καταχωρημένα στον Κώδικα μόνο διαζύγια αρραβόνος αλλά χορηγούνται - όπως αναγράφεται - και πιστοποιητικά ότι ο νέος ή η νέα είναι ελεύθεροι¹⁶.

¹⁶ Πιστοποιητικό έγγραφο σε καταχώριση του έτους 1885, αναφέρεται: “ Διὰ τοῦ παρόντος πιστοποιητικοῦ ἐγγράφου δηλοποιοῦμε οἱ ὑποφαινόμενοι καὶ ἐν καθαρῷ συνειδότι ὅτι ἡ Μαρίνη θυγάτηρ τοῦ κυρίου Δημητρίου Κ. εἶναι κόρη ἄγαμος καὶ ἐλευθέρα παντὸς Γαμικοῦ δεσμοῦ. Προκειμένου δὲ νὰ ἀρραβωνισθῇ ἐκτὸς τῆς πόλεως ταύτης καὶ κατ’ αἴτησιν τοῦ πατρὸς της δίδομεν αὐτῇ τὸ παρὸν μας πιστοποιητικὸν ἵνα τῇ χρησιμεύσῃ ὅπου δεῖ καὶ ὑποφαινόμεθα”

Βιβλίον Β^{ον} Καταχωρίσεων Διαθηκῶν
Προικοσυμφώνων καὶ λοιπῶν Συμβολαιογραφικῶν Πράξεων
Ἰωάννινα τῇ 10^ῃ Νοεμβρίου 1911
Ὁ Συμβολαιογραφῶν Γραμματεὺς πόλεως καὶ Ἐπαρχίας Ἰωαννίνων
Ὁ Γραμματεὺς Μ. Κυρκόπουλος

ΠΡΟΙΚΟΣΥΜΦΩΝΑ

[Ἔ τ ο ς 1911]

αὐξ. ἀρ. 225 Ἐν Ἰωαννίνοις καὶ ἐν τῇ Μητροπόλει Ἰωαννίνων σήμερο τὴν εἰκοστήν ἕκτην τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου τοῦ ἔτους 1911, ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος Σάββατον εἰς ὥραν πέμπτην π.μ. Τουρκιστὶ ἐνεφανίσθησαν ἐνώπιον ἐμοῦ Μιχαὴλ Κυρκοπούλου Συμβολαιογραφοῦντος Γραμματέως τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἰωαννίνων οἱ Ἀναστάσιος Κ. Βενέτης Γαλακτοπώλης καὶ Σπῦρος Σιαμούρτας μποσταντζῆς ἀμφοτέρωι κάτοικοι Ἰωαννίνων καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν κάτωθι προσυπογραφομένων μαρτύρων ἠτήσαντο τὴν σύνταξιν τοῦ παρόντος προικοσυμφώνου, δι' οὗ καθίσταται δῆλον, ὅτι ὁ Ἀναστάσιος Βενέτης, ἔχων κόρην ἐν ὥρᾳ Γάμου ὀνομαζομένην Φώτων οἰκειοθελῶς καὶ εὐχαρίστως ἀρραβωνίζει ταύτην μὲ τὸν ἕτερον τῶν Συμβαλλομένων Σπῦρον Σιαμούρταν καὶ χορηγεῖ προῖκα ταύτῃ τὰ ἐξῆς: Εἰς χρήματα λίρας ὀθωμανικὰς εἴκοσι πέντε (ἀρ. 25), ἐξ' ὧν αἱ μὲν πέντε μετρηθήσονται κατὰ τὴν τέλεσιν τοῦ Γάμου, ὅστις συνεφωνήθη νὰ γίνῃ τὴν 15ην Αὐγούστου 1912. Εἰς φορέματα λίρας ὀθωμανικὰς τριάκοντα (ἀρ. 30) κατ' ἐκτίμησιν. ὁ ἕτερος τῶν Συμβαλλομένων Σπῦρος Σιαμούρτας εὐχαρίστως δέχεται ὡς μνηστὴν τοῦ τὴν θυγατέρα τοῦ διαληφθέντος Ἀναστασίου ὡς καὶ τὴν προσφερομένην προῖκα.

Εἰς ἔνδειξιν ἐγένετο τὸ παρόν, ὅπερ ἀναγνωσθὲν εὐκρινῶς ὑπεγράφη παρὰ τῶν μαρτύρων καὶ ἐμοῦ ἐκτὸς τῶν Συμβαλλομένων δηλωσάντων ἀγνοίαν Γραμμάτων καὶ σταυροσημειωσάντων.

Οἱ Μάρτυρες Ἰ. Δ. Ζιαμπίρης - Ἀποστόλη Λέτος Οἱ Συμβαλλόμενοι + +

Ὁ Συμβολαιογραφὼν Γραμματεὺς Μ. Κυρκόπουλος

Σήμερον εἰκοστὴν ἐβδόμην Αὐγούστου ἐδήλωσεν ὁ Σπῦρος Σιαμούρτας ὅτι ἔλαβε καὶ τὰς εἴκοσι λίρας ὀθωμανικὰς καὶ ἐξοφλεῖ. Γ.Χ. Τέζιος μαρτυρῶ

Ὁ λαβὼν Σπυρίδων Σιαμούρτας βεβαιῶ, ὡς ἀγράμματον μὲ λόγον του τὸν ὑπογράφω ἐγὼ ὁ Ἀλκ. Βαταβάλης καὶ μαρτυρῶ

Ὁ Συμβολαιογραφὼν Γραμματεὺς Μ. Κυρκόπουλος

※ ※ ※

Αὐξ. Αριθ. 227

† ὁ Ἰωαννίνων Γερβάσιος ἐπικυροῖ

Ἐν ὀνόματι τῆς ἁγίας καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος

Διὰ τοῦ παρόντος προικοσυμφώνου ἐγγράφου γίνεται δῆλον τὰ ἑξῆς: Α' ὁ κ. Βασιλειὸς Δάσκαλος ἔχων θυγατέρα ὀνόματι Εὐθαλίαν ἀρραβωνίζει αὐτὴν σήμερον οἰκειοθελῶς καὶ ἀπαραβιάστως μετὰ τοῦ κ.Κων/νου Παπαγεωργίου καὶ δίδει αὐτῇ μετὰ τῶν πατρικῶν του εὐχῶν του εἰς προικίον τὰ ἐπόμενα α)εἰς μετρητὰ 20/φραγκα χρυσᾶ τεσσαράκοντα (ἀρ.40) τὰ μὲν εἴκοσιν εἰς μετρητὰ πραγματικὰ τοιαῦτα, τὸ δὲ ὑπόλοιπον πρὸς συμπλήρωσιν αὐτῶν διὰ τῆς ἀξίας τῶν ἑξῆς κοσμημάτων δύο βραχιολίων μὲ χρυσᾶ νομίσματα, μιᾶς χρυσεῆς καρφίδος μὲ ἀδάμαντα καὶ ἑνὸς ζεύγους σκουλαρικίων β'τὰ ἡμισὴ ἔπιπλα τῆς οἰκίας εἰς τὴν ὁποίαν σήμερον κατοικεῖ, μετὰ δὲ τὸν θάνατον αὐτοῦ τοῦ πατρὸς ὡς τῆς γυναικὸς του καὶ τὴν οἰκίαν αὐτήν. γ' τὰ προικῶα αὐτῆς φορέματα, ὧν ἡ ἀξία θέλει ἀνέλθῃ εἰς 20/φραγκα χρυσᾶ τεσσαράκοντα (ἀρ. 40) ὁ κ. Κων/ντίνος Παπαγεωργίου παραδεχόμενος τὴν Δ^{δα} Εὐθαλίαν Βασιλικὴν Δασκάλου, ὡς μνηστήν του παραδέχεται καὶ τὸ προσφερθὲν αὐτῷ προικίον, ἡ στέψις γενήσεται μετὰ ἑν ἔτος ἀπὸ σήμερον.

Διὸ ἐγένετο δύο παρόμοια ἔγγραφα, ἵνα κρατᾷ ἑκάτερον τῶν Συμβαλλομένων μερῶν ἂν ἔν πρὸς ἀσφάλειάν του καὶ εἰς ἔνδειξιν. Ἰωάννινα τῇ 26 Ἰουλίου 1909.

Οἱ Μάρτυρες Π.Βλάχος - Βασιλ. Χαραλάμπη – Κωνστ. Α. Βαρέτας

Οἱ Συμβαλλόμενοι Κωνσταντῖνος Παπαγεωργίου Βασίλειος Δάσκαλος ὡς ἀγράμματος μὲ λόγον τοῦ τὸν ὑπέγραψα ἐγώ, ὅστις καὶ μαρτυρῶ Ζώης Β. Βάμβας

Εὐφροσύνη Β. Δάσκαλου

Ἐφημ. Ἀρχιμανδρείου Σακελλάριος Σταῦρος Ἰωαννίδης βεβαιῶ

Σήμερον ἔλαβον εἰς μετρητὰ εἰκοσόφραγκα χρυσᾶ εἴκοσιν (ἀρ. 20) καὶ εἰς ἔνδειξιν ὑποφαίνομαι. Ἐν Ἰωαννίνοις τῇ 27 Ἰουλίου 1910 Κωνσταντῖνος Παπαγεωργίου

Ἐφημέριος Ἀρχιμανδρείου Σακελλάριος Σταῦρος Ἰωαννίδης βεβαιῶ

ὅ,τι ἀκριβὲς ἀντίγραφον Ἰωάννινα τῇ 30^η Νοεμβρίου 1911

Ὁ Συμβολαιογραφῶν Γραμματεὺς Μ. Κυρκόπουλος

※ ※ ※

Αὐξ. Αριθ. 228

† ὁ Ἰωαννίνων Γερβάσιος ἐπικυροῖ

Ἐν ὀνόματι τῆς Ἀγίας καὶ ἀδιαιρέτου καὶ ὁμοουσίου Τριάδος

Μεταξὺ τῶν ὑποφαινομένων ἀφ' ἐνὸς τοῦ κ. Χριστ. Σταμπουλντᾶ καὶ τῆς κας Σταμάτως Ἰ. Βούλγαρη συνεφωνήθησαν τὰ ἐξῆς: ἡ κ. Σταμάτω Ἰ. Βούλγαρη ἔχουσα θυγατέρα ὀνόματι Ἀναστασίαν ἀρραβωνίζει αὐτὴν σήμερον εὐχαρίστως ἀπαραβιάστως καὶ οἰκειοθελῶς μετὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ Χρ. Σταμπουλντᾶ ὀνομαζομένου Δημητρίου καὶ δίδει αὐτῇ σύν ταῖς μητρικαῖς εὐχαῖς ὡς προῖκα λίρας ὀθωμ. χρυσᾶς ἑκατὸν τριάκοντα (ἀρ. 130) τὰ προικῶα ἐνδύματα, ἔπιπλα καὶ λοιπὰ ἀξιάς λιρῶν ὀθ. χρυσῶν ἑβδομήκοντα (ἀρ. 70). ὁ κ. Χρ. Σταμπουλτᾶς δέχεται τὸν ἀρραβῶνα τοῦ υἱοῦ τοῦ Δημητρίου μετὰ τῆς δεσποινίδος Ἀναστασίας, ὡς καὶ τὴν προσφερόμενην προῖκα ὡς προικῶα τὰ ἄνω ἀναφερόμενα ἐκ τῶν ἀναφερομένων μετρητῶν θὰ μετρηθῶσι σήμερον μετὰ τοῦ δακτυλίου λίραι ὀθ. χρ. Τριάκοντα (ἀρ. 30), αἱ δὲ λοιπαὶ ἑκατόν (ἀρ. 100) θὰ μετρηθῶσιν ὀκτῶ ἡμέρας πρὸ τῆς στέψεως, ἥτις θὰ γίνῃ μετὰ δύο ἔτη ἀπὸ σήμερον. Διὸ ἐγένετο δύο ὅμοια καὶ ὑπεγράφησαν ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων καὶ τῶν παρευρεθέντων μαρτύρων.

Ἰωάννινα τῇ 1 Φεβρουαρίου 1910

Σταμάτω Ἰ. Βούλγαρη ὑπόσχομαι τὰ ἄνωθεν

Θωμᾶς Ἰ. Κολοβοῦ ὡς κηδεμὼν δέχομαι τὰ ἄνωθεν

Χριστόδουλος Κ. Σταμπουλτᾶς δέχομαι τὰ ἄνωθεν

Δημήτριος Χρ. Σταμπουλντᾶς

Σωτήριος Κ. Σταμπουλντᾶς

Β. Ἀ. Πασχάλης μαρτυρῶ - Δημήτριος Χρ. Τσίμας μαρτυρῶ + Σακελλάριος Παναγιώτης ἐφ. Ἀγίου Νικολάου - Παναγιώτης Ἱερεὺς Ἀγίας Μαρίνης

Ὅ,τι ἀκριβὲς

Ἰωάννινα τῇ 30^ῃ Νοεμβρίου 1911

ὁ Συμβολαιογραφῶν Γραμματεὺς Μ. Κυρκόπουλος

※ ※ ※

Αὐξ. ἀριθ. 230 Ἐν Ἰωαννίνοις καὶ ἐν τῇ Ἱ. Μητροπόλει Ἰωαννίνων σήμερον τὴν πέμπτην τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους 1911, ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος Δευτέραν καὶ ὥραν δεκάτην μ.μ. τουρκιστὶ ἐνεφανίσθησαν ἐνώπιον ἐμοῦ Μιχαὴλ Κυρκοπούλου Συμβολαιογραφοῦντος Γραμματέως τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἰωαννίνων ὁ Δημήτριος Χαραλάμπους Χασάπη ἐξ Ἰωαννίνων καὶ Χρῆστος Ἀγαμέμνωνος Βραζέλη ἐκ Πρεβέζης, κουρεὺς καὶ ἡτήσαντο ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ τῶν κάτωθι προσυπογραφομένων μαρτύρων τὴν σύνταξιν τοῦ παρόντος προικοσυμφώνου, δι' οὗ δηλοῦται ὅτι ὁ Δημήτριος Χαρ. Χασάπης ἔχων ἐπ' ἀδελφῶ ἀνεψιὰν ὀνόματι Μαρίναν συναινέσει καὶ ταύτης, ἀρραβωνίζει αὐτὴν μετὰ τοῦ Χρήστου Ἀγαμ. Βραζέλη καὶ χορηγεῖ προῖκα ταύτης τὰ ἐξῆς: Εἰς χρήματα εἰκοσόφραγκα τεσσαράκοντα (ἀρ.40), ἐξ ὧν τὰ πέντε μετρηθήσονται σήμερον κατὰ τὴν ἐναλλαγὴν τῶν δακτυλιδίων, τὰ δ' ὑπόλοιπα τριάκοντα πέντε (35) ὀκτὼ ἡμέρας πρὸ τοῦ Γάμου, ὅστις συνεφωνήθη νὰ γίνῃ μετὰ ἑξ μηνῶν ἀπὸ σήμερον. Εἰς φορέματα ἀξίας εἰκοσοφράγκων τεσσαράκοντα κατ' ἐκτίμησιν. ὁ Χρῆστος Ἀγαμέμνωνος Βραζέλη οἰκειοθελῶς δέχεται τὴν ἀνεψιὰν τοῦ διαληφθέντος Δημητρίου Μαρίναν ὡς μνηστὴν καὶ τὴν προσφερομένην προῖκα.

Εἰς ἔνδειξιν ἐγένετο τὸ παρόν, ὅπερ ἀναγνωσθὲν εὐκρινῶς ὑπεγράφη παρ' ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων, τῶν μαρτύρων καὶ ἐμοῦ τοῦ Γραμματέως, ἐκτὸς τοῦ Δημητρίου Χαρ. Χασάπη δηλώσαντος ἄγνοιαν Γραμμάτων.

Οἱ Μάρτυρες Γεώργιος Χρ. Πραμαντιώτης ΔΧ Λιάσκος

Οἱ Συμβαλλόμενοι Χρῆστος Α. Βραζέλης

Ὁ Συμβολαιογραφῶν Γραμματεὺς Μ. Κυρκόπουλος

Αὐξ.ἀρ.231 Καταχώρησις Προικοσυμφώνου Παρασκευῆς Σαραμπασίνα ἐξ Ἰωαννίνων

†Εἰς Δόξαν Χριστοῦ Συνοικεσιακὸν Ἑγγραφον

Διὰ τοῦ παρόντος ἐνυπογράφου καὶ ἐν Μαρτύρου συνοικεσιακοῦ γράμματος καθίσταται δῆλον. Οἱ υποφαινόμενοι Κύριοι ἀφ' ἐνὸς μὲν ἡ Κυρία Ἑλένη Σαραμπασίνα μαζί μὲ τοὺς υἱοὺς τῆς Ἰωάννην καὶ Σωτήριον ἀφ' ἑτέρου δὲ ὁ Κύριος Δημήτριος Παπᾶ Νικολάου ἀπὸ χωρίον Λουζέτσι ἐν πλήρει ἀμοιβαίότητι ἐσυμφώνησαν τὰ ἑξῆς:

Α' Ἡ Κυρία Ἑλένη Σαραμπασίνα ἔχουσα θυγατέρες ὀνομαζομένην Παρασκευήν, μνηστεύει αὐτὴν ἀνδρὶ νομίμῳ τὸν κ. Δημήτριο Παπᾶ Νικολάου, εἰς γάμον πρῶτον χορηγεῖ δὲ αὐτῆς μετὰ τὴν ἐγκάρδιόν τῆς εὐχὴν, εἰς μετρητὰ λίρας ὀθωμανικὰς δέκα (ἀριθ. 10), ἐκ τῶν ὁποίων σήμερον ἐμετρήθησαν ἐν τῇ ἀλλαγῇ τῶν δακτυλιδίων λίραι ὀθωμανικαὶ αἱ δὲ λοιπαὶ (ὀθωμ. λίραι) θὰ μετρηθῶσι ὀκτὼ ἡμέρας πρὶν τῆς στέψεως, καὶ εἰς φορέματα λίρας ὀθωμανικὰς εἴκοσι (ἀριθ. 20), καθὼς καὶ τὸ σπίτι μαζί μὲ τὰ ἐπιπλα καὶ μὲ κῆπον συνορεῦον μὲ Γεωργίτσαν Σταμπουλτᾶ καὶ Αἰκατερίνην Σαραμπασίνα.

Β' Ὁ Κύριος Δ. Παπᾶ Νικολάου, παραδεχόμενος διὰ μνηστήν του τὴν κ. Παρασκευήν, παραδέχεται καὶ παρὰ τῆς πενθερᾶς του τὸ ἄνωθεν προσφερθὲν προικίον.

Γ' Ἡ στέψις θέλει γίνῃ μετὰ ἓν ἔτος, ἅτινα ἔγιναν δύο παρ' ὁμοῖα ἔγγραφα γνωστοποιηθέντα δὲ καὶ μαρτυρηθέντα παρὰ τῶν παρευρεθέντων Ἀξιοπίστων μαρτύρων καταχωρηθέντα δὲ καὶ ἐν τῷ Κώδικι τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ὡς ἡ τάξις γίνεται

Δημήτριος Παπᾶ Νικολάου Δεκτός 1902 τῇ 4 Σεπτεμβρίου Ἰωάννινα

Γεράσιμος Β. Σακκάς – Νάκος Αὐγέρης – Δημήτριος Γ. Σουλιώτης

Σωτήριος Σαραμπασίνας ὡς ἀγράμματος τὸν ὑπέγραψα ἐγὼ Νάκος Αὐγέρης καὶ μαρτυρῶ

Νίτσα Σαραμπασίνα ὡς ἀγράμματη τὴν ὑπέγραψα ἐγὼ Νάκος Αὐγέρης καὶ μαρτυρῶ. Θωμᾶς Ἱερεὺς Ἐφημέριος τῆς Ἱερᾶς Ἐκκλησίας Περιβλέπτου

Αὕξ. ἀριθ.232 Ἐν Ἰωαννίνοις καὶ ἐν τῇ Ἱ. Μητροπόλει Ἰωαννίνων σήμερον τὴν ὀγδόην τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους 1911, ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος Πέμπτην καὶ ὥραν δεκάτην μ.μ. Τουρκιστὶ ἐνεφανίσθησαν ἐνώπιον ἐμοῦ Μιχαὴλ Κυρκοπούλου συμβολαιογραφοῦντος Γραμματέως τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἰωαννίνων οἱ κ. Απόστολος Τριανταφύλλου, ζαχαροπλάστης κατοικοδημότης Καλαρρυτῶν ὑπήκοος Ἑλλήν καὶ προσωρινῶς διαμένων ἐνταῦθα καὶ Ἀναστάσιος Χαλκιᾶς ἔμπορος ἐν Παραμυθίᾳ καὶ παρεπιδημῶν ἐνταῦθα ὑπήκοος οθωμανὸς καὶ ἡτήσαντο τὴν σύνταξιν τοῦ παρόντος προικοσυμφώνου, δι' οὗ δηλοῦται ὅτι ὁ Ἀπόστολος Τριανταφύλλου οἰκειοθελῶς καὶ εὐχαρίστως ἔλαβεν ὡς νόμιμον σύζυγον εἰς Γάμον πρῶτον τὴν ἀδελφὴν τοῦ δευτέρου ὀνόματι Εὐθαλίαν τὸ γένος Σπυρίδωνος Χαλκιᾶ καὶ προῖκα εἰς μετρητὰ εἰκοσόφραγκα χρυσᾶ ἑκατὸν (ἀρ. 100) καὶ εἰς φορέματα ἀξίας Γροσίων δέκα χιλιάδων ἑξακοσίων ἐβδομήκοντα (ἀρ. 10670), συμφώνως τῷ ἰδιαιτέρῳ καταλόγῳ, ὁ δεύτερος τῶν συμβαλλομένων ἐδήλωσεν ὅτι εὐχαριστίστως ἐξέδωκε τὴν ἀδελφὴν τοῦ ὡς νόμιμον σύζυγον εἰς τὸν διαληφθέντα Ἀπόστολον καὶ ὅτι ἐμέτρησε τὴν ὡς ἄνω ἀναφερομένην προῖκα τῶν εἰς μετρητὰ ἑκατὸν εἰκοσοφράγκων καὶ τῶν εἰς φορέματα Γροσίων δέκα χιλιάδων ἑξακοσίων ἐβδομήκοντα.

Εἰς ἔνδειξιν ἐγένετο τὸ παρόν, ὅπερ ἀναγνωσθὲν εὐκρινῶς εἰς ἐπήκοον τῶν Συμβαλλομένων καὶ τῶν προσυπογραφομένων μαρτυρῶν ὑπεγράφη ἰδιοχείρως παρ' αὐτῶν καὶ ἐμοῦ τοῦ Συμβολαιογραφοῦντος Γραμματέως.

Οἱ Μάρτυρες Βασίλ. Γ. Ρίγγας –Θεόδωρος Γιαννόπουλος

Οἱ Συμβαλλόμενοι Ἀπόστολος Β. Τριαντάφυλλου Ἀναστάσιος Σ. Χαλκιᾶς

ὁ Συμβολαιογραφῶν Γραμματεὺς Μ. Κυρκόπουλος

※ ※ ※

Αὕξ. ἀριθ. 237 Ἐν Ἰωαννίνοις ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει Ἰωαννίνων σήμερον τὴν δεκάτην πέμπτην τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους 1911 ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος Πέμπτην καὶ ὥραν πέμπτην π.μ. Τουρκιστὶ ἐνεφανίσθησαν ἐνώπιον ἐμοῦ Μιχαὴλ Κυρκοπούλου Συμβολαιογραφοῦντος Γραμματέως τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἰωαννίνων οἱ Χριστόδουλος Κ. Κουντουρᾶς καὶ Κωνσταντῖνος Χρ. Πορτοκάλης, ἀμφότεροι κάτοικοι τῆς Πόλεως Ἰωαννίνων καὶ ἐξητήσαντο τὴν σύνταξιν τοῦ παρόντος προικοσυμφώνου δι'

οὗ καθίσταται δῆλον ὅτι ὁ Χριστόδουλος Κ. Κοντουρᾶς ἔχων ἀδελφὴν ἐν ᾧρα Γάμου ὀνόματι Εὐαγγελίαν εὐχαρίστως καὶ οἰκειοθελῶς ἀρραβωνίζει ταύτην μὲ τὸν ἕτερον τῶν Συμβαλλομένων Κωνσταντῖνον Χρ. Πορτοκάλην, ἀμφότεροι εἰς Γάμον πρῶτον καὶ προῖκα ταύτης χορηγεῖ τὰ ἐξῆς. Α^{ον} Εἰς χρήματα εἰκοσόφραγκα χρυσᾶ τριάκοντα (ἀρ.30), ἐξ ὧν τὰ μὲν πέντε μετρηθήσονται τὴν προσεχῇ Κυριακὴν κατὰ τὴν ἀλλαγὴν τῶν δακτυλιδίων τὰ δ' ὑπόλοιπα εἴκοσι πέντε (ἀρ.25) μετρηθήσονται ὀκτῶ ἡμέρας πρὸ τοῦ Γάμου ὅστις γενήσεται μετὰ ἓν ἔτος ἀπὸ σήμερον. Βον εἰς φορέματα 20φραγκα τριάκοντα κατ' ἑκτίμησιν. ὁ ἕτερος τῶν συμβαλλομένων Κωνσταντῖνος Πορτοκάλης οἰκειοθελῶς καὶ εὐχαρίστως δέχεται ὡς μνηστὴν τοῦ τὴν ἀδελφὴν τοῦ διαληφθέντος Χριστοδούλου ὀνόματι Εὐαγγελίην, ὡς καὶ τὴν προσφερομένην προῖκα. εἰς ἔνδειξιν ἐγένετο τὸ παρόν, ὅπερ ἀναγνωσθὲν εὐκρινῶς ὑπεγράφη παρὰ τῶν Συμβαλλομένων καὶ τῶν ἐπὶ τούτῳ προσκληθησομένων μαρτύρων ἐκτὸς τοῦ Κωνσταντίνου Πορτοκάλη, ὅστις προσκληθεὶς νὰ ὑπογράψῃ ἐδήλωσεν ἄγνοια Γραμμάτων καὶ ἐμοῦ τοῦ Συμβολαιογραφοῦντος Γραμματέως.

Οἱ Μάρτυρες Κωνσταντῖνος Ἰ. Τερζῆς Σπυρίδων Γεωρ. Κιτσουλάμπρος

Οἱ Συμβαλλόμενοι Χριστόδουλος Κοντουρᾶς

ὁ Συμβολαιογραφὼν Γραμματεὺς Μ. Κυρκόπουλος

Αὐξ. ἀριθ. 239 Ἐν Ἰωαννίνοις καὶ ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει Ἰωαννίνων σήμερον τὴν δεκάτην ἐνάτην τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους 1911, ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος Δευτέραν καὶ ὥραν ἕκτην π.μ. Τουρκιστὶ ἐνεφανίσθησαν ἐνώπιον ἐμοῦ Μιχαὴλ Κυρκοπούλου Συμβολαιογραφοῦντος Γραμματέως τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἰωαννίνων ἐνεφανίσθησαν οἱ Βασίλειος Κ. Μουστάκας καὶ Γεώργιος Β. Καμενάρης ἐξ Ἰωαννίνων καὶ ἡτήσαντο ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν κάτωθι προσυπογραφομένων μαρτύρων τὴν σύνταξιν τοῦ παρόντος προικοσυμφώνου δι' οὗ δηλοῦται ὅτι ὁ Βασίλειος Κ. Μουστάκας ἔχων ἀδελφὴν ἐν ᾧρα Γάμου, ὀνόματι Παρασκευήν, ἀρραβωνίζει ταύτην οἰκειοθελῶς καὶ εὐχαρίστως καὶ συναινέσει καὶ τῆς ἰδίας μετὰ τοῦ ἐτέρου τῶν συμβαλλομένων ὀνόματι Γεωργίου καὶ χορηγεῖ προῖκα ταύτης τὰ ἐξῆς: Αον εἰς χρήματα λίρας Τουρκίας ἑκατὸν (ἀρ. 100), πληρωτέας ὀκτῶ ἡμέρας πρὸ τοῦ Γάμου,

ὅστις γενήσεται μετὰ μῆνας ὀκτὼ ἀπὸ σήμερον Β΄. Εἰς φορέματα ἀξίας λιρῶν ὀθωμ. πενήκοντα κατ'ἐκτίμησιν. ὁ Γεώργιος Β. Καμενάρης οἰκειοθελῶς καὶ εὐχαρίστως δέχεται τὴν ἀδελφὴν τοῦ διαληφθέντος Βασιλείου Παρασκευῆν, ὡς καὶ τὴν προσφερομένην προῖκα.

Εἰς πίστιν ἐγένετο τὸ παρόν, ὅπερ ἀναγνωσθὲν εὐκρινῶς ὑπεγράφη παρὰ τῶν Συμβαλλομένων, τῶν μαρτύρων καὶ ἐμοῦ τοῦ Συμβολαιογραφούντος Γραμματέως.

Οἱ Μάρτυρες Ἰωάννης Ν. Μπακόλας

Εὐάγγελος Κ. Φρίγκας

Οἱ Συμβαλλόμενοι Β. Κ. Μουστάκας Γεώργιος Καμινάρη

Ἐν Ἰωαννίνοις καὶ ἐν τῇ Ἰ. Μητροπόλει σήμερον τὴν 3 Σεπτεμβρίου 1913 ἐνεφανίσθησαν ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ Συμβολαιογραφούντος Γραμματέως Δημ. Λιάσκου οἱ Βασίλειος Ν. Μουστάκας καὶ Γεώργιος Β. Καμενάρης καὶ ἐζήτησαν ἐνώπιον καὶ τῶν κάτωθι ὑπογεγραμμένων μαρτύρων ὅτι εὐχαρίστως καὶ οἰκειοθελῶς διαλύουσι τὴν ἐν τῷ ὡς ἐτέρῳ προικοσυμφώνῳ ἀναφερομένην μνηστείαν καὶ θεωροῦσιν αὐτὴν καὶ ἀπὸ τοῦδε μὴ ὑφισταμένην, μὴ ἔχοντες οὐδεμίαν ἀπαίτησιν ὁ εἷς παρὰ τοῦ ἄλλου, λόγῳ τῆς μνηστείας ταύτης, ἥτις ὡς εἴρηται ἀναφέρεται εἰς τὸ ὡς ἀνωτέρω ὑπ' αὐξ. ἀρ. 239 ἔγγραφον.

Ἐφ' ᾧ ἐγένετο ἡ παροῦσα πρᾶξις ἀναγραφεῖσα παρὰ τῶν ρηθέντων ὡς καὶ τῶν μαρτύρων. Ἐν Ἰωαννίνοις τῇ τριακοστῇ (30ῃ) Σεπτεμβρίου 1913

Οἱ μάρτυρες Οἰκονόμος Ἰωάννης - Ἰ. Θ. Ζιαμπίρας

Οἱ δηλώσαντες τὴν μνηστείαν Γεώργιος Καμενάρης

Β. Κ. Μουστάκας

* (Εἶναι τὸ πρῶτο μετὰ τὴν Ἀπελευθέρωση τῶν Ἰωαννίνων καταχωρηθέν)

[Ἔ τ ο ς 1912]

Αὐξ. ἀριθ. 241 Ἐν Ἰωαννίνοις καὶ ἐν τῇ Ἰ. Μητροπόλει Ἰωαννίνων σήμερον τὴν τρίτην (3ην) τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ δωδεκάτου (1912), ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος Τρίτην καὶ ὥραν ἐνδεκάτην (11ην) μετὰ μεσημβρίαν τουρκιστί, ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ Δημητρίου Χ. Λιάσκου Γραμματέως τῆς Ἐνιαίας Δημογεροντίας, ἀναπληρωτοῦ τοῦ εἰδικοῦ συμβολαιογραφούντος Γραμματέως τῆς Ἰ. Μητροπόλεως Ἰωαννίνων Μιχαὴλ Κυρκοπούλου ἀπουσιάζοντος, ἐνεφανί-

σθησαν οἱ Βασίλειος Γεωργίου Βαγενᾶς κάτοικος Ἰωαννίνων, ὑπήκοος ὀθωμανὸς καὶ βαγενᾶς τὸ ἐπάγγελμα καὶ Δημοσθένης Α. Γοργόλης κάτοικος τοῦ χωρίου Κοβίλιανης ὑπήκοος ὀθωμανός καὶ ζαχαροπλάστης ἐνταῦθα, ἀμφοτέρω γωστοί μοι καὶ ἐζήτησαν τὴν σύνταξιν τοῦ παρόντος προικοσυμφώνου καὶ ἐδήλωσαν ἐπὶ παρουσία καὶ τῶν συνυποφαινομένων μαρτύρων Θωμᾶ Θεοδώρου Μέκαλη, Κρεοπώλου τὸ ἐπάγγελμα ἐνταῦθα καὶ Ἰωάννου Αὐγέρη Κρεοπώλου ἐνταῦθα, ἀπάντων γνωστῶν μου, ὑπηκόων ὀθωμανῶν καὶ κατοίκων Ἰωαννίνων καὶ εἰς οὐδεμίαν ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένων ἐξαίρεσιν ὑποκειμένων, ὅτι συνεβάλοντο πρὸς ἀλλήλους τὰ ἀκόλουθα: Ἄν ὁ ἐκ τῶν συμβαλλομένων Βασίλειος Γ. Βαγενᾶς, ἔχων θυγατέρα ὀνόματι Εὐφροσύνην εἰς ὥραν γάμου μνηστεύει ταύτην τῇ συγκαταθέσει καὶ τῆς ἰδίας, μετὰ τοῦ ἐτέρου τῶν συμβαλλομένων Δημοσθένους Α. Γοργόλη τὸν ὅποιον προσλαμβάνει καὶ ἐσώγαμβρον καὶ σὺν ταῖς πατρικαῖς αὐτοῦ εὐχαῖς καὶ εὐλογίαις, χορηγεῖ αὐτῇ λόγῳ προικὸς τὰ ἐπόμενα: α^{ον} τὴν οἰκίαν εἰς τὴν ὁποίαν ἤδη κατοικεῖ κειμένην εἰς συνοικίαν Ἀγίας Μαρίνης ἐνταῦθα, ἥτις οἰκίαν ἀποτελεῖ τὸ ἥμισυ τῆς ὅλης οἰκίας ἀνηκούσης εἰς αὐτὸν καὶ τὸν ἀδελφόν του Ἰωάννην Γ. Βαγενᾶν καὶ συνορεύσης ἔμπροσθεν καὶ ἀριστερὰ μὲ δρόμον, δεξιὰ μὲ οἰκίαν Ἀρέφ-μπέηνας καὶ ὀπισθεν μὲ οἰκίαν Χρήστου Κιούρη, εἰς τὸ προικοδοτούμενον ἤδη τοῦτο ἥμισυ τῆς ὅλης οἰκίας ταύτης κατοικεῖ ὅτος ἀπὸ τριακονταετίας καὶ ἐπέκεινα, πρὸς ὑποχρεοῦται δὲ ὁ ρηθεὶς προικοδότης Βασίλειος Γ. Βαγενᾶς ὅπως πρὸ τοῦ γάμου μεταβιβάσῃ ἐπίσημως (φερεγάτος) τὴν προικοδοτούμενην ταύτην οἰκίαν ἐπ' ὀνόματι τῆς ρηθείσης θυγατρὸς του καὶ μνηστῆς τοῦ Δημοσθένους Α. Γοργόλη.

β' ἅπαντα τὰ ἐν τῇ οἰκίᾳ ταύτῃ ἐπιπλα καὶ διάφορα σκεύη ἀξίας τριάκοντα (ἀρ. 30) ναπολεονίων. ἡ ἀξία δὲ τῆς προικοδοτούμενης οἰκίας εἶναι πεντήκοντα (ἀρ. 50) ναπολεόναι γ' τὰ εἰθισμένα προικῶνα φορέματα καὶ κοσμήματα ἀξίας ἐν ὅλῳ πεντήκοντα (ἀρ. 50) ναπολεονίων δ) πάντα τὰ ἐν τῷ μαγαζίῳ εἰς Σκάλαν, εἰς ὃ ἐργάζεται διάφορα πράγματα περιέλθωσιν εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ ἐν λόγῳ γαμβροῦ μετὰ τὸν θάνατόν του καὶ ε) πᾶσαν κινήτην καὶ ἀκίνητην περιουσίαν του ἥτις ἤθελεν εὐρεθῇ κ.τ.λ. κατὰ τὸν θάνατόν του.

Β) ὁ ἕτερος τῶν συμβαλλομένων Δημοσθένης Α. Γοργόλης δέχεται εὐχαρίστως ὡς μνηστήν του τὴν ρηθεῖσαν Εὐφροσύνην Β Βαγενᾶ καὶ τὴν ρηθεῖσαν προῖκα ὑπὸ τοὺς ἀνωτέρω ὅρους, ὑποσχόμενος ὅπως συζῇ μετὰ τοῦ πενθεροῦ του Βασιλείου Βαγενᾶ ἐν οἰκογενειακῇ συμπονοῖᾳ καὶ ἀρμονίᾳ, ὅστις ἐξ ἐτέρου ὑπόσχεται ὅστις πάντα τὰ ἐκ τῆς ἐργασίας του εἰσοδήματα δαπανᾷ εἰς τὴν οἰκίαν του ἀφοῦ θὰ συζῇ μετὰ τοῦ γαμβροῦ του. Ὁ Γάμος δὲ ὠρίσθη νὰ γίνῃ μετὰ μῆνας ἐπτὰ ἀπὸ σήμερον,

ἅπαντα δὲ τὰ ἔξοδα τοῦ Γάμου καὶ τῆς ἀρραβῶνος βαρύνουσι τὸν ρηθέντα Βασίλειον Γ. Βαγενᾶν.

Εἰς ἔνδειξιν τῶν ἀνωτέρω ἐγένετο ἡ παροῦσα πρᾶξις, ἥτις ἀναγνωσθεῖσα εἰς ὑπήκοον τῶν τε συμβαλλομένων καὶ τῶν μαρτύρων ὑπεγράφη παρ' ἀπάντων ἰδιοχείρως καὶ παρ' ἐμοῦ τοῦ Συμβολαιογραφοῦντος Γραμματέως.

Οἱ μάρτυρες Θωμᾶς Θ. Μεκαλῆς - Ἰωάννης Αὐγέρης

Οἱ Συμβαλλόμενοι Βασίλειος βαγενας Δ. Γοργόλης

Ὁ Συμβολαιογραφὸν Γραμματεὺς Δ. Δ. Λιάσκος

※ ※ ※

Αὐξ. ἀρ.242 Ἐν Ἰωαννίνοις καὶ ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει Ἰωαννίνων σήμερον τὴν ἐνδεκάτην τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους 1912, ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος Τετάρτην καὶ ὥραν 5ην π.μ. Τουρκιστί, ἐνεφανίσθησαν ἐνώπιον ἐμοῦ Μιχαὴλ Κυρκοπούλου Συμβολαιογραφοῦντος Γραμματέως τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἰωαννίνων οἱ Γεώργιος Πέτρου Τσίπης ἐξ Ἰωαννίνων ὑπήκοος Ὁθωμανὸς καὶ Στέφος Ἀνδ. Τιμπανέλας κατοικοδημότης Κερκύρας, ὑπήκοος Ἑλλήν καὶ παρεπιδημῶν ἐνταῦθα, ὑποδηματοποιός, καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ τῶν κάτωθι προσυπογραφομένων μαρτύρων ἡτήσαντο τὴν σύνταξιν τοῦ παρόντος προικοσυμφώνου, δι' οὗ δηλοῦται ὅτι ὁ Γεώργιος Π. Τσίπης ἔχων θυγατέρα ἐν ὥρᾳ Γάμου, ὀνόματι Μαρίναν εὐχαρίστως τῇ συναινέσει καὶ τῆς ἰδίας ἀρραβωνίζει ταύτην μὲ τὸν ἕτερον τῶν συμβαλλομένων Στέφου Ἀν. Τιμπανέλαν καὶ προῖκα ταύτης χορηγεῖ μόνον φορέματα ἀγίας λιρῶν οθωμανικῶν τριάκοντα καὶ μίαν ραπτομηχανὴν παραδοτέα τὴν παραμονὴν τοῦ Γάμου γενησομένου μετὰ ἐν ἔτος ἀπὸ σήμερον. ὁ ἕτερος τῶν συμβαλλομένων Στέφος Ἀνδρ. Τιμπανέλας εὐχαρίστως δέχεται τὴν θυγατέρα τοῦ διαληφθέντος Γεωργίου ὡς μνηστὴν του, ὡς καὶ τὴν προσφερομένην προῖκα. Εἰς ἔνδειξιν ἐγένετο τὸ παρόν, ὅπερ ἀναγνωσθὲν εὐκρινῶς ὑπεγράφη παρὰ τῶν Συμβαλλομένων, τῶν μαρτύρων καὶ ἐμοῦ τοῦ Συμβολαιογραφοῦντος Γραμματέως.

Οἱ Μάρτυρες βασιλεῖς γγαρας - Γεώργιος νοστοπουλος

Οἱ Συμβαλλόμενοι Γεώργιος Π. Τσίπας δέχομαι ὡς Ἀγράματος διαχίρος Περι-
κλῆ Δ. ἐξάρχου Στέφανος Ἀνδρέας Τσημπανέρας

Ὁ Συμβολαιογραφὸν Γραμματεὺς Μ. Κυρκόπουλος

Αὔξ. ἀριθ. 245 Ἐν Ἰωαννίνοις καὶ ἐν τῇ Ἱ. Μητροπόλει Ἰωαννίνων σήμερον τὴν δεκάτην ἐνάτην τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους 1912, ἐνεφανίσθησαν ἐνώπιον ἐμοῦ Μιχαὴλ Κυρκοπούλου Συμβολαιογραφοῦντος Γραμματέως τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἰωαννίνων ὁ Ἰωάννης Ἀθανάσιος Κρίκης κάτοικος Ἰωαννίνων καὶ ἐπὶ παρουσία καὶ τῶν κάτωθι προσυπογραφομένων δύο μαρτύρων ἠτήσαντο τὴν σύνταξιν τοῦ παρόντος προικοσυμφώνου, δι' οὗ δηλοῦται ὅτι ὁ Ἰωάννης Ἀθανασίου Κρίκης ἔχων ὑπὸ τὴν κατοχὴν καὶ κυριότητά του μίαν οἰκίαν κειμένην ἐν τῇ συνοικίᾳ Καλοῦ-Τσεσμέ καὶ συνορεύουσαν δεξιὰ μὲ οἰκίαν Θανάση Θεοδώρου Κουτσιούκα, ἀριστερὰ μὲ οἰκίαν Παπᾶ-Χαραλάμπους καὶ μὲ κῆπον τοῦ ἰδίου καὶ δρόμου, ἥτοι τὸ ἥμισυ τῆς ἐν ὀνόματι του οἰκίας, χοτηγεῖ ὡς προῖκα εἰς τὴν διαλειφθεῖσα ἀδελφήν του Μαρίαν. Εἰς ἔνδειξιν ἐγένετο τὸ παρόν, ὅπερ ἀναγνωσθὲν ὑπεγράφη παρὰ τῶν Συμβαλλομένων, τῶν μαρτύρων καὶ ἐμοῦ τοῦ Συμβολαιογραφοῦντος Γραμματέως.

Οἱ Συμβαλλόμενοι Ἰωαννης Αθαν Κρικις

Μαρία Κρίκη καὶ σύζυγος Ἱ. Καρασλάνη δέχομαι, ὡς ἀγράμματος διὰ χειρὸς

Ἀλκιβ. Βαταβάλη

Οἱ Μάρτυρες Νέστωρ Γεωργίτης – Θ. Κυρούσης

Αὔξ. ἀριθ. 246 Ἐν Ἰωαννίνοις καὶ ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει Ἰωαννίνων, σήμερον τὴν δεκάτην ἐνάτην τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους 1912, ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος Πέμπτην καὶ ὥραν πέμπτην π.μ. Τουρκιστί, ἐνεφανίσθησαν ἐνώπιον ἐμοῦ Μιχαὴλ Κυρκοπούλου Συμβολαιογραφοῦντος Γραμματέως τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἰωαννίνων οἱ Πάνος Βαγγέλη Μπήτου, τσαρουχᾶς, κάτοικος τῆς συνοικίας Γενὶ Μαχαλᾶ τῆς πόλεως Ἰωαννίνων, ὑπήκοος ὀθωμανὸς καὶ Κωνσταντῖνος Εὐαγγ. Αργυρόπουλος, κατοικοδημότης Μεσολογγίου τῆς ἐνορίας Ἀγ. Σπυρίδωνος, ὑπήκοος Ἑλλήν, ἀμαξηλάτης καὶ ἠτήσαντο τὴν σύνταξιν τοῦ παρόντος προικοσυμφώνου δι' οὗ δῆλον ὅτι ὁ Πάνος Β. Μπήτου ἔχων ἀδελφὴν ἐν ὥρᾳ Γάμου, ὀνόματι Ρίναν οἰκεία καὶ ἀπαραβιάστῳ βουλήσει ἀρραβωνίζει ταύτην μὲ τὸν ἕτερον τῶν συμβαλ-

λομένων καὶ προῖκα ταύτης χορηγεῖ τὰ ἐξῆς: λίρας ὀθωμανικὰς δέκα, πληρωτέας τὴν παραμονὴν τοῦ Γάμου γενησομένου μετὰ δύο ἔτη ἀπὸ σήμερον, εἰς φορέματα λίρας τριάκοντα καὶ μίαν οἰκίαν κειμένην εἰς Συνοικίαν Γενὶ Μαχαλᾶ μετὰ τὰ γνωστὰ σύνορα. ὁ δεύτερος τῶν συμβαλλομένων Κωνσταντῖνος Εὐαγ. Ἀργυρόπουλος εὐχαρίστως δέχεται ὡς μνηστήν του τὴν ἀδελφὴν τοῦ διαληφθέντος ὀνόματι Ῥίναν, ὡς καὶ τὴν προσφερομένην προῖκα.

Εἰς ἔνδειξιν ἐγένετο τὸ παρόν, ὅπερ ἀναγνωσθὲν εὐκρινῶς ὑπεγράφη παρὰ τῶν Συμβαλλομένων, τῶν μαρτύρων καὶ ἐμοῦ τοῦ Συμβ/φοῦντος Γραμματέως.

Οἱ Μάρτυρες Ἀλκιβ. Βαταβάλης

Οἱ Συμβαλλόμενοι Κωνσταντῖνος Εὐαγ. Ἀργυρόπουλος

Πανος βακελὶς Πητος οσαγραμματος δηαχηρος Χρηστοδουλου Σουκατας

ὁ Συμβολαιογραφῶν Γραμματεὺς

※ ※ ※

Αὐξ. ἀριθ. 247 Ἐν Ἰωαννίνοις καὶ ἐν τῇ Ἱ. Μητροπόλει Ἰωαννίνων σήμερον τὴν εἰκοστὴν πρώτην τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους 1912, ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος Σάββατον καὶ ὥραν ἐνάτην μ.μ. τουρκιστί, ἐνεφανίσθησαν ἐνώπιον ἐμοῦ Μιχαὴλ Κυρκοπούλου Συμβολαιογραφοῦντος Γραμματέως τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἰωαννίνων οἱ γνωστοί μοι Εὐαγγελὴ χήρα Γρηγορίου Παπᾶ, κάτοικος τοῦ χωρίου Ἀλποχωρί Ταῖρ ἀγᾶ καὶ ἐνταῦθα παρεπιδημούσης καὶ ὁ Νικόλαος Σποῦργος, κουρεύς, κάτοικος Ἰωαννίνων καὶ ἠτήσαντο τὴν σύνταξιν τοῦ παρόντος προικοσυμφώνου, δι' οὗ δηλοῦται ὅτι ἡ Εὐαγγελὴ Γρηγορίου Παπᾶ ἔχουσα θυγατέρα ἐκ τοῦ πρώτου συζύγου τῆς Εὐαγγελίου Τασιούλα, ὀνόματι Ἑλένην οἰκειοθελῶς καὶ εὐχαρίστως ἀρραβωνίζει ταύτην μετὰ τὸν ἕτερον τῶν Συμβαλλομένων καὶ προῖκα ταύτης χορηγεῖ τὰ ἐξῆς: Εἰς χρήματα λίρας ὀθωμανικὰς εἴκοσι (ἀρ. 20), ἐξ ὧν αἱ μὲν πέντε μετρηθήσονται αὔριον κατὰ τὴν ἀλλαγὴν τῶν δακτυλιδίων, αἱ δ' ὑπόλοιποι δέκα πέντε τὴν παραμονὴν τοῦ Γάμου γενησομένου τὸν προσεχῆ Μάιον. Εἰς φορέματα λίρας δέκα πέντε κατ' ἐκτίμησιν. ὁ ἕτερος τῶν Συμβαλλομένων Νικόλαος Σποῦργος εὐχαρίστως δέχεται τὴν θυγατέρα τῆς διαληφθείσης Εὐαγγελῆς Ἑλένην, ὡς καὶ τὴν προσφερομένην προῖκα. Εἰς ἔνδειξιν ἐγένετο τὸ παρόν, ὅπερ ἀναγνωσθὲν

εὐκρινῶς, ὑπεγράφη παρὰ τῶν Συμβαλλομένων, τῶν μαρτύρων καὶ ἐμοῦ τοῦ Συμβολαιογραφοῦντος Γραμματέως.

Οἱ Μάρτυρες Δημ. Κυρούσης

Οἱ Συμβαλλόμενοι Εβραγγελὴ Γλιγόρι Παππᾶ δέχομε ὅς ἀγραματος διαχίρὸς
Ἰωάννη Πουλίτη Νικόλαος Σποῦργος Δέχωμαι
ὁ Συμβολαιογραφῶν Γραμματεὺς

※ ※ ※

Αὐξ. ἀριθ. 248 Ἐν Ἰωαννίνοις καὶ ἐν τῇ Ἱ. Μητροπόλει Ἰωαννίνων, σήμερον τὴν εἰκοστὴν ἐνάτην τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους 1912, ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος Πέμπτην καὶ ὥραν 9ην πρωϊνὴν, ἐνεφανίσθησαν ἐνώπιον ἐμοῦ Μιχαὴλ Κυρκοπούλου Συμβολαιογραφοῦντος Γραμματέως τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἰωαννίνων οἱ Σπῦρος Νικ. Πλόσκας καὶ Μῆχος Λευτ. Μαυριᾶς, κάτοικοι Ἰωαννίνων καὶ ἠτήσαντο τὴν σύνταξιν τοῦ παρόντος προικοσυμφώνου, δι' οὗ καθίσταται δῆλον ὅτι ὁ Σπῦρος, ἔχων ἀδελφὴν ὀνόματι Ρούσιων ἀρραβωνίζει ταύτην εἰς τὸν ἕτερον καὶ προῖκα ταύτης χορηγεῖ τὰ ἐξῆς: λίρας ὀθωμανικὰς εἴκοσι πληρωτέας τὴν παραμονὴν τοῦ Γάμου, γενησομένου τρεῖς μῆνας ἀπὸ σήμερον καὶ εἰς φορέματα ἀξίας λιρῶν ὀθωμανικῶν τριάκοντα. ὁ Μῆχος Μαυριᾶς εὐχαρίστως δέχεται τὴν ἀδελφὴν τοῦ διαληφθέντος ὡς μνηστὴν καὶ τὴν προσφερομένην προῖκα. Εἰς ἔνδειξιν ἐγένετο τὸ παρὸν ὅπερ ὑπεγράφη παρὰ τῶν Συμβαλλομένων καὶ ἐμοῦ τοῦ Γραμματέως.

Οἱ Συμβαλλόμενοι Σπῦρος Νικολάου Πλόσκα δέχομαι καὶ ὡς ἀγράματος ὑπογράφωμαι διὰ χειρὸς Κ. Λιάσκα

Μιχαὴλ Ἐλευθερίου Μαυριᾶς δέχομαι ὡς ἀγράματος διὰ χειρὸς Γεωργίου Χρ. Πραμαντιώτη

ὁ Συμβολαιογραφῶν Γραμματεὺς Μ. Κυρκόπουλος

※ ※ ※

Αὐξ. ἀρ.250 Ἐν Ἰωαννίνοις καὶ ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει Ἰωαννίνων σήμερον τὴν εἰκοστὴν ὀγδόην (28η) τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους χιλιοστοῦ ἑννεακοσιοστοῦ δωδεκάτου (1912) ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος Σάββατον καὶ ὥραν πέμπτην πρὸ μεσημβρίας τουρκιστί, ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ Δημητρίου Χ. Λιάσκου, Γραμματέως τῆς Ἑνιαίας Δημογεροντίας καὶ ἀναπληρωτοῦ τοῦ εἰδικοῦ συμβολαιογραφοῦντος Γραμματέως τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἰωαννίνων Μιχαὴλ Κυρκοπούλου, ὡς κωλυομένου, ἐνεφανίσθησαν οἱ Ἰωάννης Γεωργίου Πορτοκάλης, τσαρουχᾶς καὶ Μιχαὴλ Δημητρίου Μαντζουράνης, κρεοπώλης, ἀμφότεροι ὑπήκοοι Ὁθωμανοὶ καὶ κάτοικοι Ἰωαννίνων, ἄγνωστοι μοι περὶ τῆς ταυτότητος τῶν ὁποίων ἐβεβαιώθη παρὰ τῶν ἐνταῦθα προσυπογραφομένων μαρτύρων Χρήστου Πανάγου, ἐπιστάτου τῆς ἐνταῦθα Δημοτικῆς Σχολῆς (Α^{ον} Ἐλισαβέτειον), Μιχαὴλ Δ. Λαϊνᾶ, μεταξοποιοῦ καὶ Γεωργίου Πραμαντιώτη, Κλητήρος τῆς Ἱ. Μητροπόλεως, ἀπάντων γνωστῶν μοι, κατοίκων Ἰωαννίνων, ὑπηκόων ὀθωμανῶν καὶ εἰς οὐδεμίαν ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένην ἐξαίρεσιν ὑπαγομένων καὶ παραστάντων καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς συντάξεως τῆς παρούσης πράξεως, καὶ ἐζήτησαν τὴν σύνταξιν τοῦ παρόντος προικοσυμφώνου, δηλώσαντες ὅτι συνεβάλοντο ὡς ἀκολουθῶς: Α^{ον} ὁ ἐκ τῶν συμβαλλομένων Ἰωάννης Γ. Πορτοκάλης ἔχων θυγατέρα εἰς νόμιμον ἡλικίαν γάμου, ὀνόματι Ἀγγελικὴν μνηστεύει ταύτην τῇ συγκαταθέσει καὶ τῆς ἰδίας τοῦ ἑτέρου τῶν συμβαλλομένων Μιχαὴλ Δημητρίου Μαντζουράνα καὶ σὺν ταῖς πατρικαῖς αὐτοῦ εὐχαῖς καὶ εὐλογίαις χορηγεῖ αὐτῇ λόγῳ προικός τὰ ὀνόματα: 1 μίαν οἰκίαν κειμένην εἰς τὴν ἐνταῦθα συνοικίαν “Γενὴ Μαχαλᾶ”, τὴν ὅπῃ κατέχει ἀπὸ εἴκοσι ἐτῶν καὶ τελείαν καὶ ἥτις ἀποτελεῖ τὸ ἥμισυ τῆς ὅλης οἰκίας (καθ' ὅτι τὸ ἕτερον ἥμισυ ἀνήκει εἰς τὴν ἀδελφὴν του Παρασκευὴν Γ. Πορτοκάλην) συνορευούσης ἀριστερὰ μὲ οἰκίαν Χρήστου Πρεβεζιάνου, ὅπισθεν μὲ οἰκίαν Παναγιώτου Διονυσίου Κοντορατζῆ καὶ ἔμπροσθεν καὶ δεξιῶν μὲ δημόσιον δρόμον 2. εἰς μετρητὰ δέκα τρεῖς (ἀρ.13) λίρας ὀθωμανικὰς θὰ τελεσθῇ μετὰ ἓν ἔτος ἀπὸ σήμερον καὶ 3 - προικῶν φορέματα ἔπιπλα καὶ κοσμήματα ἀξίας τεσσαράκοντα (ἀρ.40) ναπολεονίων Β) ὁ ἕτερος τῶν συμβαλλομένων Μιχαὴλ Δ. Μαντζουράνης δέχεται εὐχαρίστως ὡς μνηστήν του τὴν διαληφθεῖσαν Ἀγγελικὴν Ἱ. Πορτοκάλην καὶ τὴν ῥηθεῖσαν προῖκα ὑπὸ τοὺς ῥηθέντας ὅρους.

Ἐφ' ᾧ ἐγένετο τὸ παρόν, ὅπερ ἀναγνωσθὲν εἰς ἐπήκοον τῶν τε συμβαλλομένων καὶ τῶν μαρτύρων ὑπεγράφη παρ' -ἀπάντων καὶ παρ' ἐμοῦ τοῦ συμβολαιογραφοῦντος Γραμματέως.

Οἱ Συμβαλλόμενοι Ἰωάννης Γεωρ. Πορτοκάλης Μιχαὴλ Δ. μαντζουράνα

Οἱ μάρτυρες Γεώργιος Χρ. Πραμαντιώτης - Χρ. Πανάγος - Μιχαὴλ Δ λαινας

Ὁ Συμβολαιογραφὸν Γραμματεὺς Δ.Χ. Λιάσκος

Αὔξ. ἀρ. 251 Ἐν Ἰωαννίνοις καὶ ἐν τῇ Ἱ. Μητροπόλει Ἰωαννίνων σήμερον τὴν Τετάρτην (4ην) τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου τοῦ ἔτους χιλιοστοῦ ἑνεακοσιοστοῦ δωδεκάτου (1912), ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος Σάββατον καὶ ὥραν 4η π.μ. τουρκιστί, ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ Δημητρίου Χ. Λιάσκου, Γραμματέως τῆς Ἐνιαίας Δημογεροντίας καὶ ἀναπληρωτοῦ τοῦ Συμβολαιογραφοῦντος Γραμματέως τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἰωαννίνων Μιχαὴλ Κυρκοπούλου κωλυομένου, ἐνεφανίσθησαν ἀφ' ἐνὸς ἡ Βασιλικὴ θυγάτηρ Μήτρου Κοντούλα καὶ χήρα Ἰωάννου Βλάχου, κάτοικος Ἰωαννίνων καὶ τὰ οἰκιακὰ ἐπαγγελομένη καὶ ἀφ' ἐτέρου ὁ Ἀθανάσιος Ἀναστασίου Ἐργάτης μποσταντζῆς τὸ ἐπάγγελμα, καὶ ὑπήκοος καὶ κάτοικος ὡσαύτως, ἀμφότεροι ἄγνωστοι μοι περὶ τῆς ταυτότητος τῶν ὁποίων ἐβεβαιώθην παρὰ τῶν κάτωθι προσυπογραφομένων μαρτύρων, οἵτινες παρέστησαν καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς συντάξεως τῆς παρούσης πράξεως, ἥτοι τῶν Νικολάου Κωτούλα Τσαρουχᾶ, Κωνσταντίνου Θ. Φρίγκα ταμπάκου καὶ Νάνου Λιούτσα χασάπη, ἀπάντων ὑπηκόων ὁθωμανῶν, κατοίκων Ἰωαννίνων γνωστῶν μοι καὶ εἰς οὐδεμίαν ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένην ἐξαίρεσιν ὑπαγομένων, καὶ ἐζήτησαν τῆς σύνταξιν τοῦ παρόντος προικοσυμφώνου, δηλώσαντες ὅτι συνεβάλοντο ὡς ἀκολούθως: Ἀὖν ἡ ἐκ τῶν συμβαλλομένων Βασιλικὴ θυγάτηρ Μήτρου Κοντούλα καὶ χήρα Ἰωάννου Βλάχου ἔχουσα θυγατέρα εἰς νόμιμον ἡλικίαν γάμου, ὀνόματι Φωτεινὴν μνηστεύει αὐτὴν τῇ συγκαταθέσει καὶ τῆς ἰδίας μετὰ τοῦ ἐτέρου τῶν συμβαλλομένων καὶ σὺν ταῖς μητρικαῖς αὐτῆς εὐχαῖς καὶ εὐλογίαις χορηγεῖ αὐτῷ λόγῳ προικὸς τὰ ἀκόλουθα:

Ιον εἰς μετρητὰ ναπολεόνια χρυσᾶ τεσσαράκοντα (ἀρ. 40) ἐκ τῶν ὁποίων δέκα πέντε (ἀρ. 15) ναπολεόνια ἐμετρήθησαν εἰς τὸν ῥηθέντα γαμβρόν τῆς Ἀθανάσιον Ἀναστ. Ἐργάτην σήμερον ἐνώπιόν μοι, τὰ δὲ ἄλλα εἴκοσι πέντε (ἀρ. 25) μετρηθῇσονται ὀκτὼ ἡμέρας πρὸ τῆς στέψεως, ἥτις θὰ γίνῃ μετὰ ἓν ἔτος ἀπὸ σήμερον 2. Τὰ εἰθισμένα προικῶα φορέματα, κοσμήματα καὶ ἔπιπλα, ἀξίας ἐν ὅλῳ τεσσαράκοντα ναπολεονίων. Β ὁ ἕτερος τῶν συμβαλλομένων Ἀθανάσιος Ἀναστ. Ἐργάτης δέχεται εὐχαρίστως ὡς μνηστήν του τὴν ῥηθεῖσαν Φωτεινὴν Ἰωάννου Βλάχου καὶ τὴν ἀνωτέρω προῖκα ὑπὸ τοὺς ἀνωτέρω ὅρους.

Εἰς ἔνδειξιν τῶν ἀνωτέρω ἐγένετο τὸ παρόν, ὅπερ ἀναγνωσθὲν εὐκρινῶς καὶ μεγαλοφώνως εἰς ἐπήκοον τῶν συμβαλλομένων καὶ τῶν μαρτύρων, ὑπεγράφη παρὰ μὲν τῆς Βασιλικῆς χήρας Ἰωάννου Βλάχου, ὡς ἀγράμματον διὰ χειρὸς τοῦ κ. Πα-

ναγιώτου Κατσάνου, Γραμματέως τῶν Ἑλεῶν παρὰ δὲ τοῦ Ἀθανασίου Ἀναστ. ἐργάτης καὶ ὡς ἀγράμματον ἐπίσης διὰ χειρὸς τοῦ Κωνσταντίνου Παναγιώτου Στουρνάρη, μικρεμπόρου καὶ ἐξ Ἰωαννίνων παρὰ δὲ τῶν μαρτύρων ὑπεγράφη ἰδιο-
χείρως. Τέλος ὑπεγράφη καὶ παρ' ἐμοῦ τοῦ συμβολαιογραφοῦντος Γραμματέως.

Οἱ Συμβαλλόμενοι Δια τὴν Βασιλικὴν χήραν Ἰ. Βλάχου ὡς ἀγράμματον ὑπο-
γράφω μὲ λόγον τῆς Π. Κατσάνος <ὑπογρ.> καὶ μαρτυρῶ

Ἀθανάσιος Αναστασίου ἐργάτης ὡς ἀγράμματος τὸν ὑπογράφω μὲ λόγον του
ἐγὼ ὁ Κωνσταντῖνος Π. Στουρνάρης, ὅστις καὶ μαρτυρῶ

Οἱ Μάρτυρες Νικόλαος Κοτούλας - Κώστας Θ. Φρίγκα - Νάνος Λιούση
Ὁ Συμβολαιογραφὸν Γραμματεὺς Δ. Χ. Λιάσκος

※ ※ ※

Αὔξ. ἀριθμ. 253 Ἐν Ἰωαννίνοις καὶ ἐν τῇ Μητροπόλει Ἰωαννίνων σήμερον τὴν ἕκτην
(6ην) τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου τοῦ ἔτους χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ δωδεκάτου (1912),
ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος Δευτέραν καὶ ὥραν 7^{1/2} μ.μ. τουρκιστί, ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ Δημη-
τρίου Χ. Λιάσκου Γραμματέως τῆς Ἑνιαίας Δημογεροντίας, ἀναπληρωτοῦ τοῦ εἰδικοῦ
συμβολαιογραφοῦντος Γραμματέως τῆς Ἰ. Μητροπόλεως Ἰωαννίνων Μιχαὴλ Κυρκο-
πούλου κωλυομένου, ἐνεφανίσθησαν ἀφ' ἐνὸς ἡ Παρασκευὴ θυγάτηρ Κωνσταντίνου
Τερζῆ καὶ χήρα Σπυρίδωνος Κούλια, κάτοικος Ἰωαννίνων, ὑπήκοος ὀθωμανός καὶ τὰ
οἰκιακὰ ἔργα ἐπαγγελλόμενος καὶ ἀφ' ἑτέρου ὁ Γεώργιος Π. Συρμακέσης, ὑποδηματο-
ποιὸς τὸ ἐπάγγελμα καὶ κάτοικος καὶ ὑπήκοος ὡσαύτως, ἄγνωστοι μοι περὶ τῆς ταυτό-
τητος τῶν ὁποίων ἐβεβαιώθην παρὰ τῶν κάτωθι προσυπογραφομένων μαρτύρων πα-
ραστάντων καὶ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς συντάξεως τῆς παρούσης πράξεως ἦτοι τοῦ
Γεωργίου Πραμαντιώτη, κλητῆρος τῆς Ἰ. Μητροπόλεως Ἰωαννίνων, Ἀλεξάνδρου Ζυ-
γκοῦ, ράπτου τὸ ἐπάγγελμα καὶ Σπυρίδωνος Πάντου, ὑποδηματοποιοῦ, ἀπάντων κα-
τοίκων Ἰωαννίνων καὶ ὑπηκόων ὀθωμανῶν καὶ εἰς οὐδεμίαν ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομέ-
νην ἐξαίρεσιν ὑποκειμένων, καὶ ἐζήτησαν τὴν σύνταξιν τοῦ παρόντος προικοσυμφώ-
νου, δηλώσαντες ὅτι συνεβάλοντο ὡς ἔπονται: Α', Ἡ ἐκ τῶν συμβαλλομένων Παρα-
σκευὴ θυγάτηρ τοῦ Κ. Τερζῆ καὶ σύζυγος Σπ.Κούλια ἔχουσα θυγατέρα εἰς νόμιμον ἡλι-
κίαν γάμου, ὀνόματι Καλλιόπην, μνηστεύει ταύτην τῇ συγκαταθέσει καὶ τῆς ἰδίας μετὰ

τοῦ ἐτέρου τῶν συμβαλλομένων Γεωργίου Π. Συρμακέση καὶ σὺν ταῖς μητρικαῖς αὐτῆς εὐχαῖς καὶ εὐλογίαις χορηγεῖ αὐτῷ λόγῳ προικὸς τῆς ῥηθείσης θυγατρὸς καὶ τὰ ἐξῆς: εἰς μετρητὰ ναπολεόνια χρυσᾶ ἑκατὸν (ἀρ.100), ἐκ τῶν ὁποῖων σήμερον ἐνώπιόν μου ἐμετρήθησαν τῷ ῥηθέντι Γ.Π. Συρμακέση παρὰ τῆς ἐν λόγῳ Παρασκευῆς ναπολεόνια πεντήκοντα (ἀρ.50), τῶν δὲ ὑπολοίπων πεντήκοντα μετρηθήσονται ὁκτὼ ἡμέρας πρὸ τῆς στέψεως, ἥτις θὰ τελεσθῇ τὴν 8ῃ τοῦ ἐλευσομένου Σεπτεμβρίου ἐν.ἔτους 2 - τὰ εἰθισμένα προικῶν φορέματα, κοσμήματα καὶ ἐπιπλα ἀξίας ἐν ὅλῳ ἐξήκοντα (ἀρ.60) νεπολεονίων καὶ 3 – μίαν ῥαπτομηχανὴν Σίγγερ μεταχειρισμένην καὶ ἓν σιδηροῦν κρεβάτι.

Β' ὁ ἕτερος τῶν συμβαλλομένων Γεώργιος Π. Συρμακέσης δέχεται εὐχαρίστως ὡς μνηστὴν τοῦ τὴν ῥηθεῖσαν Καλλιόπην Σπ. Κούλια καὶ τὴν ἀνωτέρω προῖκα ὑπὸ τοὺς ῥηθέντας ὅρους, λαβὼν τὰ ἐκ τῶν μετρητῶν μετρηθέντα αὐτῷ σήμερον πεντήκοντα (ἀρ.50) ναπολεόνια.

Εἰς ἐνδειξιν τῶν ἀνωτέρω ἐγένετο τὸ παρὸν προικοσύμφωνον ὅπερ ἀναγνωσθὲν εὐκρινῶς καὶ μεγαλοφώνως ὑπεγράφη παρὰ μὲν τῆς ῥηθείσης Παρασκευῆς χήρας Σπ. Κούλια ὡς ἀγράμματον διὰ τοῦ Ἰωάννου Ἀναστ. Κούλια, ὑποδηματοποιοῦ καὶ κατοικοῦ Ἰωαννίνων παρὰ δὲ τοῦ Γεωργίου Π. Συρμακέση ἰδιοχείρως ὑπεγράφη δὲ καὶ παρὰ τῶν μαρτύρων, ἀφοῦ ἀνεγνώσθη ὡς εἴρηται εὐκρινῶς καὶ μεγαλοφώνως εἰς ἐπήκοον ἀπάντων.

Τέλος ὑπεγράφη καὶ παρὰ τοῦ Συμβολαιογραφοῦντος Γραμματέως.

Οἱ Συμβαλλόμενοι Παρασκεβὴ χηρὰ Σπυριδωνος Κουληας ος αγραματον την απογραφον με λογοντις ὕγο Ἰωαννης Κούλιας οστις κι μαρτυρο

Γεώργιος Σαρμακέσης

Οἱ μάρτυρες Γεώργιος Χρ. Πραμαντιώτης- Ἀλέξανδρος Ἰ. Ζαγκάς- Σπυρίδ. Πάντος

Ἐμετρήθησαν καὶ τὰ ὑπόλοιπα πεντήκοντα εἰκοσόφραγκα καὶ τὰ ἔλαβον ὁ ὑποφαινόμενος καὶ ἐξώφλησα Ἰωάννινα τῇ 15ῃ Σεπτεμβρίου 1912

οἱ Μάρτυρες

Ὁ λαβὼν

Γεώργιος Χρ. Πραμαντιώτης

Γεώργιος Π. Συρμακέσης

ὁ Συμβολαιογραφὼν Γραμματεὺς Μ. Κυρκόπουλος

※ ※ ※

Αὔξ. ἀριθ. 261 Ἐν Ἰωαννίνοις καὶ ἐν τῇ Ἱ. Μητροπόλει Ἰωαννίνων σήμερον τὴν εἰκοστὴν πρώτην τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου τοῦ ἔτους 1912, ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος Τρίτην καὶ ὥραν 4^{1/2} π.μ. τουρκιστί, ἐνεφανίσθησαν ἐνώπιον ἐμοῦ Μιχαὴλ Κυρκοπούλου Συμβολαιογραφοῦντος Γραμματέως τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἰωαννίνων οἱ γνωστοί μοι Κώστας Ἀποστόλου Βλάχος, Χασάπης καὶ Γεώργιος Ἀναστ. Πατᾶς, λαχανοπώλης καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν κάτωθι προσυπογραφομένων μαρτύρων ἤτησαν τὴν σύνταξιν τοῦ παρόντος προικοσυμφώνου, δι' οὗ καθίσταται δῆλον ὅτι ὁ Κώστας Ἀν. Βλάχος οἰκειοθελῶς καὶ εὐχαρίστως ἀρραβωνίζει τὸν υἱὸν του Δημήτριον συναινέσει καὶ τοῦ υἱοῦ του εἰς πρῶτον Γάμον, ὁ δὲ Γεώργιος Ἀναστ. Πατᾶς οἰκειοθελῶς καὶ εὐχαρίστως ἐκδίδει τὴν θυγατέρα του Περσεφόνην εἰς Γάμον πρῶτον καὶ προῖκα ταύτης χορηγεῖ τὰ ἑξῆς: Α^{ov} εἰς χρήματα εἰκοσόφραγκα χρυσᾶ πεντήκοντα (ἀριθ. 50) ἐξ ὧν τὰ μὲν δέκα μετρηθήσονται τὴν προσεχῇ Κυριακὴν κατὰ τὴν ἀλλαγὴν τῶν δακτυλιδίων, τὰ δ' ὑπόλοιπα τεσσαράκοντα ὀκτὼ ἡμέρας πρὸ τοῦ Γάμου, ὅστις συνεφωνήθη νὰ γίνῃ μετὰ ἓν καὶ ἥμισυ ἔτος ἀπὸ σήμερον.

Β^{ov} Εἰς φορέματα εἰκοσόφραγκα πεντήκοντα κατ' ἐκτίμησιν, ὁ εἰρημένος Κώστας Ἀπ. Βλάχος λαβὼν γνῶσιν τῆς ὡς ἄνω προικὸς δέχεται ταύτην. Εἰς ἔνδειξιν ἐγένετο τὸ παρόν, ὅπερ ἀναγνωσθὲν εὐκρινῶς ὑπεγράφη παρὰ τῶν Συμβαλλομένων, τῶν Μαρτύρων καὶ ἐμοῦ τοῦ Συμβολαιογραφοῦντος Γραμματέως.

Οἱ Μάρτυρες Γεώργιος Χρ. Πραμαντιώτης - Ἀλκιβ. Βαταβάλης

Οἱ Συμβαλλομένοι Κώστας βλάχος γεωργηος αναστασηνπατα

ὁ Συμβολαιογραφῶν Γραμματεὺς Μ. Κυρκόπουλος

Σήμερον ὁ ὑποφαινόμενος Δημήτριος Κ. Βλάχος ἔλαβον παρὰ τοῦ ἐν τῷ ἀνωτέρω προικοσυμφώνῳ διαλαμβανομένου πενθεροῦ μου Γεωργίου Ἀναστασίου Πατᾶ ἐκ τῆς ἀνωτέρω μνημονευομένης προικὸς εἰς μετρητὰ ναπολεόνια δέκα πέντε (ἀρ. 15), ἅτινα μοὶ ἐμετρήθησαν ἐνώπιον τοῦ Γραμματέως τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Δημ. Χ. Λιάσκου καὶ τῶν κάτωθι προσυπογραφομένων μαρτύρων. Ἐφ' ᾧ ἐγένετο ἡ παροῦσα δῆλωσις ὑπογραφεῖσα παρ' ἐμοῦ τοῦ λαβόντος τοῦ προικοδότου, τῶν μαρτύρων καὶ τοῦ Γραμματέως. Ἐν Ἰωαννίνοις τῇ 16 Ἰουλίου 1912

οἱ Μάρτυρες Οἰκονόμος Ἰωάννης - Ἀλκ. Βαταβάλης

Ὁ Μετρήσας γεωργηος ανα ὀλαβον Ὁ λαβὼν Δ.Κ. Βλάχος

Ὁ Γραμματεὺς Δ.Χ. Λιάσκος

Προσέτι δηλῶ ὁ ὑποφαινόμενος Δημήτριος Κ. Βλάχος ὅτι ἔλαβον παρὰ τοῦ πενθεροῦ μου Γεωργίου Ἀναστασίου Πατᾶ καὶ τὸ ὑπόλοιπον ἐκ τῶν μετρητῶν προικίων ἤτοι ναπολεόνια εἴκοσι πέντε (ἀρ.25) συνεπῶς ἐξώφλησα καὶ ἔλαβον εἰς ἀκέ-

ραιοι παρὰ τοῦ ῥηθέντος πενθεροῦ μου τὸ εἰς μετρητὰ προικίον, ὅπερ διαλαμβάνεται εἰς τὸ ἔγκυρον προικοσύμφωνον ὑπὸ χρονολογίαν 1ην Φεβρουαρίου 1912 καὶ ἀριθμ. 261, προσέτι δηλῶ ὅτι ἔλαβον ἐξ ἀκεραίου καὶ τὰ ἐν τῷ προικοσυμφώνῳ τούτῳ ἀναφερόμενα προικῶν φορέματα καὶ ὅτι ἐξώφλησα τελείως μὴ ἔχων ἄλλην ἀπαίτησιν, λόγῳ τοῦ ῥηθέντος προικοσυμφώνου.

Ἐν Ἰωαννίνοις τῇ 31ῃ Ὀκτωβρίου 1912

Ὁ Μετρήσας γεοργηοσανοστουσησιας Ὁ λαβὼν Δημήτριος Κ. Βλάχος

Οἱ Μάρτυρες Ἀ. Ξγιούρας - Ἀ Βαταβάλης

Ὁ Γραμματεὺς Χ.Δ. Λιάσκος

※ ※ ※

Αὐξ. ἀριθ. 270

† ὁ Ἰωαννίνων Γερβάσιος ἐπικυροῖ

Ἐν ὀνόματι τῆς ἁγίας καὶ ὁμοουσίου Τριάδος

Μεταξὺ τῶν ὑποφαινομένων χήρας Ἑλένης Θεοδώρου Μπαμπασίκα ἀφ' ἐνὸς καὶ τοῦ κ. Κωνσταντίνου Δήμου Στράτης καὶ συζύγου αὐτοῦ Εὐαγγελῆς ἀφ' ἑτέρου συνεφωνήθησαν τὰ ἑξῆς: ὁ κ. Κωνσταντῖνος Δήμου Στράτης καὶ σύζυγος αὐτοῦ Εὐαγγελὴ μνηστεύουσιν οἰκειοθελῶς καὶ ἀπαραβιάστως τὴν θυγατέρα αὐτῶν Αἰκατερίνην μετὰ τοῦ υἱοῦ τῆς χήρας Ἑλένης Θεοδώρου Μπαμπασίκα ὀνόματι Θεοδώρου εἰς πρῶτον γάμον. Προσφέρουσι αὐτῷ ὡς προῖκα μετρητὰ μὲν εἰκοσόφραγκα χρυσᾶ πεντήκοντα (ἀρ. 50) προικῶν δὲ φορέματα ἀνερχόμενα ἐπίσης εἰς πεντήκοντα (ἀρ. 50) χρυσᾶ εἰκοσόφραγκα. Δίδουσιν αὐτῷ ἐπίσης ὡς προῖκα ἐν οἰκόπεδον ἀνήκον εἰς τὸν κ. Κωνσταντῖνον Δήμου Στράτην ἐκ κληρονομίας καὶ συνορεῦον δεξιόθεν μὲν μὲ οἰκόπεδον κ. Σπύρου καὶ Κώστα Κουρουμαντζῆ, ἀριστερόθεν μὲ οἰκίαν κ. Χριστοδοῦλου Γκαραλέα καὶ Βασιλικῆς Σαράπη ὀπισθεν καὶ ἔμπροσθεν μὲ δημόσιον δρόμον καὶ εὐρισκόμενον εἰς συνοικίαν Καραβατιᾶς. Ἐκ τῶν μετρητῶν ἐμετρήθησαν σήμερον εἴκοσι πέντε (ἀρ. 25) εἰκοσόφραγκα χρυσᾶ, τὰ δ' ὑπόλοιπα εἴκοσι πέντε θέλουσι μετρηθῆ 8 ἡμέρας πρὸ τῆς στέψεως γενησομένης μετὰ 6 περίπου μῆνας ἀπὸ σήμερον. ἡ χήρα Ἑλένη Θεοδώρου Μπαμπασίκα δέχεται τὴν μνηστείαν τοῦ υἱοῦ τῆς Θεοδώρου μετὰ τῆς θυγατρὸς τῶν κ. Κωνσταντίνου Δήμου Στράτη καὶ

συζύγου αὐτοῦ Εὐαγγελῆς ὀνόματι Αἰκατερίνης καὶ εὐχεται μετ'αὐτῶν τοῖς μελ-
λονύμοις εὐδαιμονίαν καὶ μαυροβιότητα.

Ἐγένετο τὸ παρὸν εἰς διπλοῦν, ὅπερ χρησιμεύσῃ ὅπου δεῖ.

Ἰωάννινα τῇ 12 7/βρίου 1911

Οἱ Μάρτυρες Χρ. Δ. Σαραντάρης – Θεόδωρος Ἰ. Τσατσάνη - Ἀν. Μπαμπασίκας
- Σακελλάριος Σταῦρος – Οἰκ. Στέφανος βεβαιῶ

Κώστας Δήμου Στράτης Θεόδωρος Θ. Μπαμπασίκας ὡς ἀγράμματος καὶ διὰ τὴν
μητέραν μου

Οἱ Συμβαλλομένοι Θύδιρος Ν. Μπαμπασίκας Κώστας Δήμου Στρατση

Ὅ, τι ἀκριβὲς ἀντίγραφον ἐκ τοῦ πρωτοτύπου ὁ Συμβολαιογραφὼν Γραμμα-
τεὺς Μ. Κυρκόπουλος

※ ※ ※

Στὸν Κώδικα εἶναι καταχωρημένη ἡ ἀκόλουθος ἐπιστολὴ ἡ ὁποία ἐπέχει θέση
προικοσυμφώνου:

Ἐν Σμύρνῃ τῇ 17ῃ Ἀπριλίου 1912

Ἀγαπητὴ μου Γλυκερία

Ἰωάννινα

Τὴν ἐπιστολήν σου καὶ τὴν φωτογραφίαν ἔλαβον. Εἰς ἀπάντησιν φέρω ὅτι ἡ φωτο-
γραφία μοῦ ἤρεσε πάρα πολὺ καὶ εἶμαι καθ' ὅλα σύμφωνος εἰς ὅσα μοῦ γράφετε. Ὡ-
στε τὸ ζήτημα τοῦ ἀρραβῶνος εἶνε πλέον τελειωμένον ὡς καὶ ἡ παροῦσα εἶνε ἐπίσημον
προικοσύμφωνον. Ὅσον ἀφορᾷ διὰ τὰ δακτυλίδια ἤμπορῶ καὶ τώρα νὰ σᾶς τὸ στείλω, ἀλλ' ἀφ'
οὗ θὰ ἔλθῃ ὁ Ἀχιλλεύς, τὸ φέρει μαζί του κάμνει αὐτὸς ὡς ἀντιπρόσωπός μου τὸν ἐπίσημον
ἀρραβῶνα καὶ ἡ μνησθὴ μου εἶτε, ἂν εἴσθε ἔτοιμοι ἔρχεται μὲ τὸν Ἀχιλλέα ἢν ἂν δὲν εἴσθε
ἤμπορῶ καὶ ἐγὼ νὰ ἔλθω ἀργότερον, ἂν τὰ πράγματα εἶνε καλά.

Μὴ ἔχων τίποτε ἄλλο νὰ προσθέσω σᾶς παρακαλῶ νὰ διαβιβάσητε τὰ σέβη μου εἰς τὴν νέαν
μητέρα μου καὶ γλυκὸν ἀσπασμόν εἰς τὴν μνησθὴν μου καὶ ἀναμένω ἀπάντησιν καὶ ἐκ μέρους
των. Εἶμαι πλέον γαμβρός των καὶ ὡς τίμιος ἄνθρωπος ἀποστέλλω τὴν παροῦσαν μου ὡς
ἐπίσημον συμβόλαιον.

Σᾶς ἀσπάζομαι μὲ τὴν καρδιά

Τὰς προσήσεις μου Τὸν Λάμπρον Ζ. ΠαπαΧρήστον Ἀρχιμανδρίτην

Αὔξ. ἀριθ. 307 Ἐν Ἰωαννίνοις καὶ ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει Ἰωαννίνων, σήμερον τὴν εἰκοστὴν τρίτην τοῦ μηνὸς Μαΐου τοῦ ἔτους 1912 ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος Τετάρτην καὶ ὥραν 4ην π.μ. Τουρκιστὶ ἐνεφανίσθησαν ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ Γραμματέως τῆς Ἑνιαίας Δημογεροντίας Δημητρίου Χ. Λιάσκου, ἀναπληρωτοῦ εἰδικοῦ συμβολαιογραφοῦντος Γραμματέως τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἰωαννίνων Μιχαὴλ Κυρκοπούλου οἱ Μαρίνα σύζυγος Παναγιώτου Ντέτσικα καὶ θυγάτηρ Μήτρου Κωδουνᾶ καὶ Γεώργιος Νάκου Καράγγελης σιδηροποιοῦς, ἀμφοτέρωι ὑπήκοοι κάτοικοι Ἰωαννίνων καὶ ἤτησαντο ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν κάτωθι προσυπογραφομένων μαρτύρων Σιούλα Γ. Μιλιώφα τσαρουχᾶ κατοίκου Ἰωαννίνων καὶ Θεοδώρου Κολοβοῦ ἄρτοποιοῦ κατοίκου Κοβίλιανης, ἀμφοτέρων δὲ ὑπηκόων Ὁθωμανῶν, τὴν σύνταξιν τοῦ παρόντος προικοσυμφώνου δι' οὗ δηλοῦται ὅτι ἡ ῥηθεῖσα Μαρία σύζυγος Παναγιώτου Ντέτσικα ἔχουσα θυγατέρα εἰς ἡλικίαν γάμου ὀνόματι Βασιλικὴν ἀρραβωνίζει ταύτην εὐχαρίστως τῇ συγκαταθέσει καὶ τῆς ἰδίας μὲ τὸν ἕτερον τῶν συμβαλλομένων Γεώργιον Νάκου Καράγγελην καὶ χορηγεῖ προῖκα ταύτης τὰ ἐξῆς:

1) εἰς μετρητὰ δέκα (ἀρ. 10) λίρας ὀθωμανικὰς ἐξ ὧν πέντε (ἀρ. 5) ἐμετρήθησαν ἐνώπιόν μου παρὰ τῆς ῥηθείσης Μαρίας εἰς τὸν Γεώργιον Νάκον Καράγγελη αἱ δὲ ὑπόλοιποι πέντε (ἀρ. 5) λίραι θὰ μετρηθῶσιν ὀκτῶ ἡμέρας πρὸ τοῦ Γάμου, ὅστις ὠρίσθη νὰ γίνῃ περὶ τὰ τέλη τοῦ ἐλευσομένου μηνὸς Ὀκτωβρίου ἐν. ἔτους 2=) εἰς προικῶα φορέματα χορηγεῖ τὰ εἰθισμένα φορέματα ἀξίας εἴκοσι (ἀρ. 20) λιρῶν ὀθωμανικῶν. Ὁ εἰρημένος Γεώργιος Νάκου Καράγγελης δέχεται εὐχαρίστως ὡς μνηστὴν τοῦ τὴν ῥηθεῖσαν Βασιλικὴν Παναγιώτου Ντέτσικα καὶ τὴν ἐν λόγῳ προῖκα.

Εἰς ἐνδειξὶν ἐγένετο τὸ παρὸν ὅπερ ἀναγνωσθὲν εὐκρινῶς ὑπεγράφη παρὰ τῶν μαρτύρων ἰδιοχεῖρως καὶ ἐμοῦ τοῦ Γραμματέως ἐκτὸς τῶν συμβαλλομένων οἵτινες προσκληθέντες νὰ ὑπογράψωσιν ἐδήλωσαν ἄγνοια Γραμμάτων ἀλλὰ μόνον σταυροσημειούντων.

Οἱ μάρτυρες Σολου γ μαλοφα – Θεοδορε Δ. Κολοβος

Οἱ Συμβαλλόμενοι + +

Ὁ Γραμματεὺς Χ.Δ. Λιάσκος

Ἄυξ. ἀριθ. 314 Ἐν Ἰωαννίνοις καὶ ἐν τῇ Ἱ. Μητροπόλει Ἰωαννίνων σήμερον τὴν εἰκοστὴν τρίτην (23) τοῦ μηνὸς Ἰουνίου τοῦ ἔτους 1912 ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος Σάββατον καὶ ὥραν 9ῃ μ.μ. Τουρκιστὶ ἐνεφανίσθησαν ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ Γραμματέως τῆς Ἐνιαίας Δημογεροντίας Δημητρίου Χ. Λιάσκου, ἀναπληρωτοῦ τοῦ εἰδικοῦ συμβολαιογραφοῦντος γραμματέως τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἰωαννίνων Μιχαὴλ Κυρκοπούλου ἀφ' ἐνὸς ἡ Δέσποινα σύζυγος Δημητρίου Πελλένη καὶ θυγάτηρ Ἰωάννου Ξινοῦ κάτοικος τοῦ χωρίου Μπούλτζης τοῦ Ζαγορίου, ὑπήκοος ὀθωμανός καὶ τὰ οἰκιακὰ ἐπαγγελομένης, ἄγνωστός μοι περὶ τῆς ταυτότητος τῆς ὁποίας ἐβεβαιώθην παρὰ τῶν κάτωθι προσυπογραφομένων μαρτύρων καὶ ἀφ' ἑτέρου ὁ Χριστόδουλος Ἀναστ. Γκόβελας διδάσκαλος κάτοικος Ἰωαννίνων καὶ ὑπήκοος ὀθωμανός καὶ γνωστός μοι, ἠτήσαντο καὶ ἐπὶ παρουσία τῶν κάτωθι προσυπογραφομένων μαρτύρων Ἐπαμεινώνδα Βέλλη καὶ Κωνσταντίνου Παπαμιχαήλ, ἀμφοτέρων γνωστῶν μοι κατοίκων τοῦ χωρίου Μπούλτζης ὑπηκόων ὀθωμανῶν καὶ ἐμπόρων ἐνταῦθα, τὴν σύνταξιν τοῦ παρόντος προικοσυμφώνου, δι' οὗ δηλοῦται ὅτι ἡ ῥηθεῖσα Δέσποινα σύζυγος Δημητρίου Πελλένη ἔχουσα θυγατέρα εἰς ἡλικίαν γάμου ὀνόματι Ὅλγα ἀρραβωνίζει ταύτην τῇ συγκαταθέσει καὶ τῆς ἰδίας μὲ τὸν ἕτερον τῶν συμβαλλομένων Χριστόδουλον Ἀναστ. Γκόβελαν καὶ χορηγεῖ προῖκα ταύτης τὰ ἑξῆς: 1) εἰς μετρητὰ διακοσίας (ἀρ.200) λίρας ὀθωμανικὰς ἐκ τῶν ὁποίων ἑκατὸν (ἀρ. 100) λίραι ὀθωμανικαὶ ἐμετρήθησαν σήμερον ἐνώπιόν μου παρὰ τῆς ῥηθείσης Δεσποίνης εἰς τὸν Χριστόδουλον Γκόβελαν, αἱ δὲ ὑπόλοιποι ἑκατὸν (ἀρ.100) λίραι ὀθωμανικαὶ θέλουσι μετρηθῇ εἰς αὐτὸν ὀκτὼ ἡμέρας πρὸ τοῦ γάμου, ὅστις ὠρίσθη νὰ γίνῃ ἐνταῦθα περὶ τὰ τέλη τοῦ ἐλευσομένου μηνὸς Ἰουλίου τρέχοντος ἔτους 2) τὰ εἰθισμένα προικῶα φορέματα καὶ ἔπιπλα ἀξίας ἐξήκοντα (ἀρ. 60) λιρῶν ὀθωμανικῶν. Ὁ εἰρημένος Χριστόδουλος Ἀναστασίου Γκόβελας δέχεται εὐχαρίστως τὴν ῥηθεῖσαν Ὅλγαν Δημητρίου Πελλένη ὡς μνηστήν του καὶ τὴν ἀνωτέρω διαλαμβανομένην προῖκα ὑπὸ τοὺς ῥηθέντας ὅρους, λαβὼν τὰς ἐκ τῶν μετρητῶν καταβληθείσας αὐτῷ ἑκατὸν (ἀρ. 100) λίρας ὀθωμανικὰς.

Εἰς ἐνδειξιν τῶν ἀνωτέρω ἐγένετο τὸ παρὸν ὅπερ ἀναγνωσθὲν εὐκρινῶς ὑπεγράφη παρὰ τῶν μαρτύρων ἰδιοχείρως καὶ τοῦ ἐκ τῶν συμβαλλομένων Χριστ. Γκόβελαν, ἐνῶ ἡ ἐκ τῶν συμβαλλομένων Δέσποινα σύζυγος Δημητρίου Πελλένη ἐδήλωσεν ἄγνοια γραμμάτων καὶ κατ' ἐντολήν καὶ ὑπεγράφη παρὰ τοῦ Ἀλκιβιάδου Βα-

ταβάλη αὐτὴ μόνην σταυροσημειώσασα. τέλος ὑπεγράφη καὶ παρ' ἐμοῦ τοῦ Γραμματέως.

Ἐν Ἰωαννίνοις τῇ 23ῃ Ἰουνίου 1912

Οἱ Συμβαλλόμενοι Δέσποινα σύζυγος Δημητρίου Πελλένη ὡς ἀγράμματος ὑπεγράφη μὲ λόγον τῆς παρ' ἐμοῦ τοῦ Ἀλκ. Βαταβάλη

Χρ. Ἀν. Γκόβελας

Οἱ Μάρτυρες Ἐ. Βέλλης Κ. Παπαμιχαήλ

Ὁ Συμβολαιογραφῶν Γραμματεὺς Χ.Δ. Λιάσκος

Ἐμετρήθησαν σήμερον ἐνώπιον ἐμοῦ καὶ τῶν μαρτύρων τῶν προσυπογραφομένων μαρτύρων καὶ αἱ ὑπόλοιποι λίραι ἑκατὸν (ἀρ. 100) ἐδήλωσεν δ' ἅμα ὁ προικολήπτης, ὅτι ἔλαβε καὶ τὰ προικῶα φορέματα καὶ συμφώνως τῷ παρόντι προικοσυμφώνῳ καὶ ἐξοφλεῖ καθ' ὅλοκληρίαν τὸ παρὸν.

Ἐν Ἰωαννίνοις τῇ 18ῃ Αὐγούστου 1912 ὁ Λαβὼν Προικολήπτης Χρ. Ἀν. Γκόβελας

Οἱ Μάρτυρες Δ.Χ. Λιάσκος - Ἀθ. Σακελλαρίδης

ὁ Συμβολαιογραφῶν Γραμματεὺς Μ. Κυρκόπουλος

※ ※ ※

Αὔξ. ἀριθ. 319 Ἐν Ἰωαννίνοις καὶ ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει Ἰωαννίνων σήμερον τὴν ἐνδεκάτην (11ην) τοῦ μηνὸς Ἰουλίου τοῦ ἔτους χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ δωδεκάτου (1912) ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος Τετάρτην καὶ ὥραν 1η π.μ. Τουρκιστὶ ἐνεφανίσθησαν ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ Γραμματέως τῆς Ἑνιαίας Δημογεροντίας Δημητρίου Λιάσκου, ἀναπληρωτοῦ τοῦ εἰδικοῦ Συμβολαιογραφοῦντος Γραμματέως τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἰωαννίνων Μιχαήλ Κυρκοπούλου, ἀφ' ἐνὸς ὁ Δημήτριος Πάνου Σιαρέτης κάτοικος τῆς Κοινότητος Νήσου (Ἰωαννίνων) ὑπήκοος Ὁθωμανὸς καὶ λεμβοῦχος τὸ ἐπάγγελμα καὶ ἀφ' ἑτέρου ὁ Σπυρίδων Ἀναστασίου Τσούπης κάτοικος Ἰωαννίνων, ὑπήκοος ὀθωμανὸς καὶ παντοπώλης τὸ ἐπάγγελμα, ἀμφοτέροι γνωστοί μοι, καὶ ἤτήσαντο ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν κάτωθι προσυπογραφομένων μαρτύρων Γεωργίου Ν. Γιούνη φαρμακοποιοῦ ἐνταῦθα καὶ Κωνσταντίνου Καρακώστα ἐμποροῦ ἐνταῦθα, ἀμφοτέρων ὑπηκόων ὀθωμανῶν γνωστῶν μοι καὶ εἰς οὐδεμίαν ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένην ἐξαίρεσιν ὑπαγομένων τοῦ μὲν πρώτου ἐκ Ζίτσης τοῦ δὲ δευτέρου ἐκ Μπούλτζης τὴν σύνταξιν τοῦ παρόντος προικοσυμφώνου δι' οὗ δηλοῦται ὅτι ὁ ἐκ τῶν συμβαλλομένων Δημήτριος Π. Σιαρέτης ἔχων ἀδελφὴν ὀνόματι

Καλλιόπην ἀρραβωνίζει ταύτην τῇ συγκαταθέσει καὶ τῆς ἰδίας μετὰ τοῦ ἐτέρου τῶν συμβαλλομένων Σπυρίδωνος Ἀναστ. Τσούπη καὶ χορηγεῖ προῖκα ταύτης τὰ ἐξῆς: 1) εἰς μετρητὰ πενήκοντα (ἀρ. 50) ναπολεόνια χρυσᾶ ἐκ τῶν ὁποίων εἴκοσιν (ἀρ.20) ναπολεόνια ἐμετρήθησαν ἐνώπιόν μου σήμερον εἰς τὸν ῥηθέντα Σπ. Ἀναστ. Τσούπην παρὰ τοῦ ῥηθέντος Δ. Π. Σιαρέτη, τὰ δὲ ὑπόλοιπα τριάκοντα (ἀρ.30) ναπολεόνια μετρηθήσονται ὁκτώ ἡμέρας πρό τοῦ γάμου, ὅστις γενήσεται ἐνταῦθα μετὰ ἓν ἔτος ἀπὸ σήμερον. 2) τὰ εἰθισμένα προικῶα φορέματα κοσμήματα καὶ ἐπιπλα, ἀξίας ὀγδοήκοντα (ἀρ. 80) ναπολεονίων.

Ὁ εἰρημένος Σπυρίδων Ἀναστ. Τσούπης δέχεται εὐχαρίστως ὡς μνηστὴν τοῦ τὴν ῥηθεῖσαν Καλλιόπην Πάνου Σιαρέτη καὶ τὴν ἀνωτέρω μνημονευομένην προῖκα ὑπὸ τοὺς ῥηθέντας ὅρους.

Εἰς ἔνδειξιν τῶν ἀνωτέρω ἐγένετο τὸ παρόν ὅπερ ἀναγνωσθὲν εὐκρινῶς καὶ μεγαλοφώνως ὑπεγράφη παρὰ τῶν συμβαλλομένων καὶ τῶν μαρτύρων ἰδιοχείρως.

Ὑπεγράφη δὲ καὶ παρ' ἐμοῦ τοῦ Συμβολαιογραφοῦντος Γραμματέως

Ἐν Ἰωαννίνοις τῇ 11ῃ Ἰουλίου 1913

Οἱ μάρτυρες Γεώργιος Ν. Γιούνης – Κ. Καρακώστας

Οἱ συμβαλλόμενοι Δημήτριος Π. Σιαρέτης Σπυρίδων Ἀν. Τσούπης

ὁ Γραμματεὺς Δ.Χ. Λιάσκος

※ ※ ※

Αὐξ. ἀριθ. 320 Ἐν Ἰωαννίνοις καὶ ἐν τῇ Ἱ. Μητροπόλει Ἰωαννίνων σήμερον τὴν 16ῃ τοῦ μηνὸς Ἰουλίου τοῦ ἔτους 1912 (δωδεκάτου) ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος Δευτέραν καὶ ὥραν 2α π.μ. Τουρκιστὶ ἐνεφανίσθησαν ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ Δημητρίου Χ. Λιάσκου, γραμματέως τῆς Ἑνιαῖας Δημογεροντίας καὶ ἀναπληρωτοῦ τοῦ εἰδικοῦ συμβολαιογραφοῦντος Γραμματέως τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἰωαννίνων Μ. Κυρκοπούλου, ἀφ' ἑνὸς ἡ Πανάγιω Χρήστου Τσιλκοδήμα κάτοικος τοῦ χωρίου Κλεισούρας (Τσαρκοβίστης) καὶ ἐνταῦθα ὑπηρέτρια παρὰ τοῦ κ. Γ. Πολυχρονιάδη ὑπήκοος ὀθωμανός, καὶ ἀφ' ἐτέρου ὁ Μιχαὴλ Ἐλευθερίου Μαυριγιᾶς κάτοικος Ἰωαννίνων, ὑπήκοος ὀθωμανός καὶ ὑποδηματοποιὸς τὸ ἐπάγγελμα, ἀμφότεροι γνωστοί μοι,

ἤτήσαντο ἐπὶ παρουσία τῶν κάτωθι προσυπογραφομένων μαρτύρων Ἰωάννου Ἡ. Τσαγγάρη ὑποδηματοποιοῦ, Σπυρίδωνος Ἀναστ. Τσούπη παντοπώλου καὶ Ζώη Νικολάου Ἀγγέλη μεσίτου ἀπάντων γνωστῶν μοι κατοίκων Ἰωαννίνων, ὑπηκόων ὀθωμανῶν καὶ μὴ ἐξαιρετέων, τὴν σύνταξιν τοῦ παρόντος προικοσυμφώνου διὰ τοῦ ὁποίου δηλοῦται ὅτι ἡ ῥηθεῖσα Πανάγιω Χρήστου Τσελκοδήμα οὔσα εἰς νόμιμον ἡλικίαν γάμου ἀρραβωνίζεται μετὰ τοῦ ἐτέρου τῶν συμβαλλομένων Μιχαὴλ Ἐλευθερίου Μαυριγιᾶ εἰς τὸν ὅποιον χορηγεῖ διὰ προῖκα ναπολεόνια χρυσᾶ εἴκοσι πέντε (ἀρ. 25), ἅτινα ἐμετρήθησαν σήμερον ἐνώπιον μου παρ' αὐτῆς εἰς τὸν ἐν λόγῳ μνηστῆρα τῆς Μ. Ἐλ. Μαυριγιᾶν προσέτι χορηγεῖ καὶ τὰ εἰθισμένα προικῶα φορέματα ἀξίας εἴκοσι πέντε (25) ναπολεονίων χρυσῶν. Ὁ εἰρημένος Μιχαὴλ Ἐλευθερίου Μαυριγιᾶς ἐδήλωσεν ὅτι δέχεται ἐυχαρίστως διὰ μνηστήν του τὴν ῥηθεῖσαν Πανάγιω Χρ. Τσαλκαδήμα ὡς καὶ τὴν ἀνωτέρω προῖκα λαβὼν τὰ μετρηθέντα αὐτῷ εἴκοσι πέντε ναπολεόνια (ἀρ. 25). ὁ γάμος ὠρίσθη νὰ γίνῃ τὴν προσεχῇ Παρασκευῇ τὸ ἑσπέρας εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ῥηθέντος μνηστῆρος. Εἰς ἔνδειξιν τῶν ἀνωτέρω ἐγένετο τὸ παρὸν ὅπερ ἀναγνωσθὲν εὐκρινῶς αἱ μεγαλωφώνως ὑπεγράφη παρὰ τῶν μαρτύρων ἰδιοχείρως παρὰ δὲ τῶν συμβαλλομένων δηλωσάντος ἄγνοιαν γραμμάτων, ὑπεγράφη παρὰ τοῦ Αἰδ. Παπᾶ Παναγιώτου Σακελλαρίου ἐφημερίου Ἀγίου Νικολάου ἀγορᾶς διὰ τὴν Πανάγιον Χρ. Τσελκοδήμα παρὰ δὲ τοῦ κ. Γεωργίου Πολυχρονιάδου διὰ τὸν Μιχαὴλ Ἐλευθερίου Μαυριγιᾶν καὶ οἱ συμβαλλόμενοι, οἵτινες ὡς εἴρηται ὡς ἀγράμματοι ὑπεγράφησαν ἢ μὲν πρώτη διὰ τοῦ ἐν λόγῳ ἐφημερίου ὁ δὲ δεύτερος διὰ τοῦ κ. Γ. Πολυχρονιάδου ἔθεσαν τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ. Τέλος ὑπεγράφη καὶ παρ' ἐμοῦ τοῦ συμβολαιογραφοῦντος Γραμματέως.

Ἐν Ἰωαννίνοις, τῇ 16 Ἰουλίου 1912

Οἱ μάρτυρες Ἰωάννης Ἡλίας Τσαγκάρης – Σπυρίδων Ἀνταλ. – Ζώης Κ. Ἀγγέλης

Οἱ Συμβαλλόμενοι Πανάγιω Χρήστου Τσελκαδήμα ὡς ἀγράμματος ὑπεγράφη μὲ λόγον τῆς παρ' ἐμοῦ Σακελλάριος Παναγιώτης ὅστις κε μαρτυρῶ + Μιχαὴλ Ἐλευθερίου Μαυριᾶς ὡς ἀγράμματος ὑπεγράφη μὲ λόγον τῆς παρ' ἐμοῦ τοῦ Γ. Πολυχρονιάδου, ὅστις καὶ μαρτυρῶ +

Ὁ Συμβολαιογραφὸν Γραμματεὺς Δ.Χ. Λιάσκος

※ ※ ※

Αὐξ. ἀρ. 321 Ἐν Ἰωαννίνοις καὶ ἐν τῇ Ἱ. Μητροπόλει Ἰωαννίνω σήμερον τὴν δεκάτην ἔκτην (16ην) τοῦ μηνὸς Ἰουλίου τοῦ ἔτους χιλιοστοῦ ἑννεακοσιοστοῦ δωδεκάτου (1912) ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος Δευτέραν καὶ ὥραν 3η π.μ. Τουρκιστὶ ἐνεφανίσθησαν ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ Δημητρίου Χ. Λιάσκου Γραμματέως τῆς Ἑνιαίας Δημογεροντίας καὶ ἀναπληρωτοῦ εἰδικοῦ Συμβολαιογραφοῦντος γραμματέως τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Μιχαὴλ Κυρκοπούλου κωλυομένου, ἀφ' ἑνὸς ὁ Νικόλαος Δημ. Καραπέτσιος κάτοικος Ἰωαννίνων ὑπήκοος ὁθωμανὸς καὶ κανδηλανάπτης ἐν τῇ Ἱ. Ἐκκλησίᾳ Ἀγίου Νικολάου (Κοπάνων) καὶ ἀφ' ἑτέρου ὁ Κωνσταντῖνος Θεοδώρου Πήλιουρας κάτοικος Ἰωαννίνων, ὑπήκοος ὁθωμανὸς καὶ παντοπώλης τὸ ἐπάγγελμα, ἀμφότεροι γνωστοί μοι, ἠτήσαντο δὲ ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν κάτωθι προσυπογραφομένων μαρτύρων ἦτοι τῶν κ. Ἰωάννου Δ. Φώτου ὑποδηματοποιοῦ καὶ Βασιλείου Καζάκου κουρέως, ἀμφοτέρων γνωστῶν μοι ὑπηκόων ὁθωμανῶν κατοίκων Ἰωαννίνων καὶ εἰς οὐδεμίαν ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένην ἐξαίρεσιν ὑπαγομένων, τὴν σύνταξιν τοῦ παρόντος προικοσυμφῶνου διὰ τοῦ ὁποίου δηλοῦται ὅτι ὁ ἐκ τῶν συμβαλλομένων Νικόλαος Δ. Καραπέτσιος ἔχων θυγατέρα εἰς ἡλικίαν γάμου ὀνόματι Χαρίκλεια μνηστεύει ταύτην τῇ συγκαταθέσει καὶ τῆς ἰδίας μετὰ τοῦ ἑτέρου τῶν συμβαλλομένων Κωνσταντίνου Θεοδ. Πήλιουρα εἰς τὸν ὁποῖον χορηγεῖ λόγῳ προικὸς τῇ θυγατρὶ του τὰ ἐξῆς:

1) εἰς μετρητὰ τεσσαράκοντα (ἀρ. 40) λίρας ὁθωμανικὰς, αἵτινες ἐμετρήθησαν παρ' αὐτοῦ εἰς τὸν ῥηθέντα Κ. Θ. Πήλιουραν 2) τὰ εἰθισμένα προικῶα φορέματα, ἔπιπλα καὶ κοσμήματα ἀξίας ἐν ὅλῳ τεσσαράκοντα (ἀρ. 40) λιρῶν ὁθωμανικῶν, ὁ γάμος ὠρίσθη νὰ γίνῃ τὴν προσεχῇ Κυριακῇ (22αν τρέχοντος). Ὁ ἕτερος τῶν συμβαλλομένων Κωνσταντῖνος Θ. Πήλιουρας ἐδήλωσεν ὅτι δέχεται εὐχαρίστως τὴν ῥηθεῖσαν Χαρίκλειαν Ν. Καραπέτσίου ὡς μνηστήν του ὡς καὶ τὴν ῥηθεῖσαν προῖκα δηλώσας προσέτι ὅτι ἔλαβε τὴν εἰς μετρητὰ προῖκα τῶν τεσσαράκοντα λιρῶν ὁθωμανικῶν χρυσῶν.

Εἰς ἐνδειξιν τῶν ἀνωτέρω ἐγένετο τὸ παρὸν ὅπερ ὑπεγράφη παρὰ τῶν μαρτύρων ἰδιοχείρως, παρὰ τῶν συμβαλλομένων δὲ δηλωσάντων ἀγνοίαν γραμμάτων, ὑπεγράφη κατ' ἐντολήν τῶν παρὰ μὲν τοῦ πρώτου διὰ χειρὸς τοῦ Οἰκονόμου Ἰωάννου ἐφημερίου τῆς ἐνταῦθα Ἱ. Ἐκκλησίας Περιβλέπτου παρὰ δὲ τοῦ δευτέρου διὰ χειρὸς τοῦ Αἰδ. παπᾶ Σταύρου Ἰωαννίδου Σακελλαρίου ἐφημερίου τῆς Ἱ. Ἐκκλησίας Ἀρχιμανδρείου ὑπεγράφη δὲ καὶ παρ' ἐμοῦ τοῦ συμβολαιογραφοῦντος Γραμματέως.

Ἐν Ἰωαννίνοις τῇ 16 Ἰουλίου 1912

Οἱ μάρτυρες Ἰωάννης Δ. Ζῶτος ὑποδηματοποιός – Β. Κ. Καζάκος

Οἱ Συμβαλλόμενοι Νικόλαος Δ. Καραπέτσιος ὡς ἀγράμματον τὸν ὑπέγραψα μὲ λόγον του ἐγὼ ὁ Οἰκονόμος Ἰωάννης ὅστις καὶ μαρτυρῶ

Κων/νος Θ. Πήλιουρας ὡς ἀγράμματον τὸν ὑπέγραψα μὲ λόγον του ὁ ἐφημέριος του Σακελλάριος Σταῦρος Ἰωαννίδης ὅστις καὶ μαρτυρῶ

Ὁ Συμβολαιοφραφῶν Γραμματεὺς Δ.Χ. Λιάσκος

※ ※ ※

Αὔξ. ἀρ. 326 Ἐν Ἰωαννίνοις καὶ ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει Ἰωαννίνων σήμερον τὴν εἰκοστὴν τρίτην (23) τοῦ μηνὸς Ἰουλίου τοῦ ἔτους χιλιοστοῦ ἑννεακοσιοστοῦ δωδεκάτου (1912) ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος Δευτέραν καὶ ὥραν 1^{ην} πρὸ μεσημβρίας τουρκιστὶ ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ Δημητρίου Χ. Λιάσκου γραμματέως τῆς Ἐνιαίας Δημογεροντίας καὶ ἀναπληρωτοῦ τοῦ εἰδικοῦ συμβολαιογραφοῦντος Γραμματέως τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἰωαννίνων Μιχαὴλ Κυρκοπούλου κωλυομένου καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν κάτωθι προσυπογραφομένων μαρτύρων Ἰωάννου Καπιάννου γαλακτοπώλου ἐνταῦθα καὶ Σωτηρίου Ἱ. Λούκα ἐπιπλοποιοῦ ἐνταῦθα, ἀμφοτέρων κατοίκων Ἰωαννίνων γνωστῶν μοι καὶ ὑπηκόων ὀθωμανῶν εἰς οὐδεμίαν δ' ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένην ἐξαίρεσιν ὑπαγομένων, ἐνεφανίσθησαν οἱ Δημήτριος Ἰωάννου Γκέλιας κουρεὺς ἐνταῦθα κάτοικος Ἰωαννίνων καὶ ὑπήκοος ὀθωμανὸς καὶ Γεώργιος Κωνσταντίνου Τσικιδὸς ὑπάλληλος ἐπιπλοποεῖου κάτοικος καὶ ὑπήκοος ὡσαύτως, ἀμφοτέροι γνωστοί μοι, καὶ ἤτήσαντο τὴν σύνταξιν τοῦ παρόντος προικοσυμφώνου διὰ τοῦ ὁποίου δηλοῦται ὅτι ὁ ἐκ τῶν συμβαλλομένων Δημήτριος Ἱ. Γκέλιας ἔχων θυγατέρα εἰς ἡλικίαν γάμου ὀνόματι Εὐαγγελῇ μνηστεύει ταύτην τῇ συγκαταθέσει καὶ τῆς ἰδίας μετὰ τοῦ ἐτέρου τῶν συμβαλλομένων Γεωργίου Κ. Τσικιδοῦ, εἰς τὸν ὁποῖον χορηγεῖ λόγῳ προικὸς τῆς θυγατρὸς του ταύτης 1) εἰς μετρητὰ δέκα πέντε (ἀρ. 15) λίρας ὀθωμανικὰς ἐκ τῶν ὁποίων τέσσαρες (ἀρ. 4) ἐμετρήθησαν σήμερον ἐνώπιόν μου ὑπὸ τοῦ ρηθέντος Δ.Γκέλια εἰς τὸν ἐν λόγῳ Γ.Κ. Τσικιδόν αἱ δὲ ὑπόλοιποι ἑνδεκα (ἀρ.11) μετρηθήσονται ὀκτὼ ἡμέρας πρὸ τῆς στέψεως, ἥτις ὠρίσθη νὰ γίνῃ μετὰ ἐν ἔτος ἀπὸ σήμερον. 2) τὰ εἰθισμένα προικῶα φορέματα ἀξίας τριάκοντα (ἀρ. 30) λιρῶν ὀθωμανικῶν. Ὁ ἕτερος τῶν συμβαλλομένων δέχεται εὐχαρίστως ὡς μνηστέον τὴν τῆς ρηθεῖσα Εὐαγγελῆν Δ. Γκέλια καὶ τὴν ἀνωτέρω προίκα, δηλώσας ὅτι ἔλαβε τὰς εἰς αὐτὸν μετρηθέντας ἐκ τῆς προικὸς ταύτης τέσσαρες (ἀρ. 4) λίρας ὀθωμ.

Εἰς πίστῳσιν τῶν ἀνωτέρῳ ἐγένετο τὸ παρὸν ὅπερ ἀναγνωσθὲν εὐκρινῶς καὶ μεγαλοφώνως εἰς ἐπήκοον τῶν συμβαλλομένων καὶ τῶν μαρτύρων ὑπεγράφη παρὰ μὲν τῶν μαρτύρων ἰδιοχείρως παρὰ δὲ τῶν συμβαλλομένων, δηλωσάντων ἄνοιαν γραμμάτων καὶ μόνον σταυροσημειωσάντων, κατ' ἐντολὴν τῶν παρὰ μὲν τοῦ πρώτου διὰ τοῦ κ. Ἐπ. Σωτηριάδου παρὰ δὲ τοῦ δευτέρου διὰ τοῦ Σπυρίδωνος Κήτσου Λάμπρου. ὑπεγράφη δὲ καὶ παρ' ἐμοῦ τοῦ Γραμματέως

Οἱ Μάρτυρες Ἰωάννης Καπαγιάννης – Σωτηρίῳ Ἰωαννου Λουκα

Δημήτριος Ἰ. Γκέλιας ὡς ἀγγράματος τὸν ὑπογράφω μὲ λόγον του παρ' ἐμοῦ τοῦ Ἐ. Σωτηριάδου

Γεώργιος Κ. Τσικαδὸς ὡς ἀγράφματος ὑπογράφω μὲ λόγον του παρ' ἐμοῦ τοῦ Σπυρίδων Γεωρ. Κιτσιουλάμπρος

※ ※ ※

Αὐξ. ἀρ.327 Ἐν Ἰωαννίνοις καὶ ἐν τῇ Ἰ. Μητροπόλει Ἰωαννίνων σήμερον τὴν εἰκοστὴν πέμπτῃν (25ην) τοῦ μηνὸς Ἰουλίου τοῦ ἔτους χιλιοσιπῶ ἐννεακοσιοστοῦ δωδεκάτου (1912) ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος Τετάρτην καὶ ὥραν δωδεκάτην πρὸ μεσημβρίας τουρκιστὶ ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ Δημητρίου Χ. Λιάσκου γραμματέως τῆς Ἐνιαίας Δημογεροντίας καὶ ἀναπληρωτοῦ τοῦ εἰδικοῦ συμβολαιογραφοῦντος γραμματέως τῆς Ἰ. Μητροπόλεως Ἰωαννίνων Μ. Κυρκοπούλου κωλυομένου καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν κάτωθι προσυπογραφομένων μαρτύρων Ἀθανασίου Τζιμογιάννη παντοπώλου καὶ κάτοικος τοῦ χωρίου Πρωτόπαπα καὶ Σωτηρίου Λούκα ἐπιπλοποιοῦ ἐνταῦθα καὶ κατοίκου Ἰωαννίνων, ἀμφοτέρων γνωστῶν μοι καὶ ὑπηκόων ὁθωμανῶν καὶ εἰς οὐδεμίαν ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένην ἐξαίρεσιν ὑπαγομένων, ἐνεφανίσθησαν οἱ Ἰωάννης Δ. Ἀγγέλης παντοπώλης καὶ κάτοικος Ἰωαννίνων καὶ Σπυρίδων Ἰ. Εὐαγγέλου παντοπώλης καὶ κάτοικος τοῦ χωρίου Γεωργάνου, ἀμφότεροι γνωστοί μοι καὶ ὑπῆκοι ὁθωμανοί, καὶ ἡτήσαντο τὴν σύνταξιν τοῦ παρόντος προικοσυμφώνου διὰ τοῦ ὁποίου δηλοῦται ὅτι ὁ ἐκ τῶν συμβαλλομένων Ἰωάννης Δ. Ἀγγέλης ἔχων ἀνεψιὰν ὀνόματι Ἀγγελικὴ θυγάτηρ τοῦ ἀποθανόντος ἀδελφοῦ του Νικολάου Ἀγγέλη ἐκ τοῦ χωρίου Καλεντζίου μνηστεύει ταύτην μετὰ τοῦ ἐτέρου τῶν συμβαλλομένων Σπυρίδωνος Ἰ. Εὐαγγέλου καὶ χορηγεῖ αὐτῷ λόγῳ προικὸς τῆς ρηθείσης ἀνεψιάς του, ἐχούσης νόμιμον ἡλικίαν γάμου, προικῶα φορέματα ἀξίας πεντήκοντα (ἀρ.50)

λιρῶν ὀθωμανικῶν, ὁ γάμος δὲ ὠρίσθη νὰ γίνη ἐνταῦθα τὴν 19ῃ τοῦ ἐλευσομένου μηνὸς Αὐγούστου ἐν. ἔτους ἐνταῦθα. Ὁ ἕτερος τῶν συμβαλλομένων δέχεται εὐχαρίστως τὴν ρηθεῖσαν Ἀγγελικὴν Ν. Ἀγγέλη ὡς μνηστὴν τοῦ καὶ τὴν ἀνωτέρω προῖκα.

Εἰς ἔνδειξιν τῶν ἀνωτ[ερ]ω ἐγένετο τὸ παρὸν ὅπερ ἀναγνωσθὲν εὐκρινῶς καὶ μεγαλοφώνως εἰς ἐπήκοον τῶν συμβαλλομένων καὶ τῶν μαρτύρων ὑπεγράφη παρ' ἀπάντων ἰδιοχείρως ὡς καὶ παρὰ τοῦ Συμβολαιογραφοῦντος Γραμματέως

Οἱ μάρτυρες Ἀθ. Τζιμογιάννης – σοτιριος ηοανιο λουκα

Οἱ Συμβαλλόμενοι Ἰ. Δ. Ἀγγέλης Σπυρίδων Ἰ. Εὐαγγέλου

Ὁ Γραμματεὺς Δ.Χ. Λιάσκος

※ ※ ※

Αὐξ. ἀριθ. 331 Ἐν Ἰωαννίνοις καὶ ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει Ἰωαννίνων σήμερον τῇ πρώτῃ (1^η) τοῦ μηνὸς Αὐγούστου τοῦ ἔτους χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ δωδεκάτου (1912) ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος Τετάρτην καὶ ὥραν 1 π.μ. Τουρκιστὶ ἐνεφανίσθησαν ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ γραμματέως τῆς Ἐνιαίας Δημογεροντίας Δημ. Χ. Λιάσκου, ἀναπληρωτοῦ τοῦ ἐιδικοῦ συμβολαιογραφοῦντος γραμματέως τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἰωαννίνων Μιχ. Κυριακοπούλου*, οἱ Ἰωάννης Δ. Ἀγγέλης κάτοικος Ἰωαννίνων καὶ παντοπώλης, ἐνταῦθα καὶ Σπυρίδων Ἰ. Εὐαγγέλου κάτοικος τοῦ χωρίου Γεωργάνου καὶ παντοπώλης, ἀμφοτέροι γνωστοί μοι καὶ ὑπήκοοι Ὄθωμανοί, καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ, τῶν κάτωθι προσυπογραφομένων δύο μαρτύρων Ἰωάννου Φίλιου ἐκ Καλεντζίου καὶ παντοπώλου ἐνταῦθα καὶ Γεωργίου Σαρηγιάννη ἐκ Καπεσόβου, ἐδήλωσαν ὅτι εὐχαρίστως καὶ οἰκειοθελῶς διαλύουσι τὴν μνηστείαν τὴν συναφθεῖσαν διὰ τοῦ ὑπὸ χρονολογίαν 25 Ἰουλίου 1912 καὶ αὐξ. ἀρ. 327 συμβολαιογραφικοῦ προικοσυμφώνου, διὰ τοῦ ὁποίου δηλοῦται ὅτι ὁ ἐκ τῶν συμβαλλομένων Ἰωάννης Δ. Ἀγγέλης ἐμνήστευσε μετὰ τοῦ ἑτέρου τῶν συμβαλλομένων Σπυρίδωνος Ἰ. Εὐαγγέλου τὴν ἀνεψιάν τοῦ Ἀγγελικὴν Ν. Ἀγγέλη ἐκ Καλεντζίου καὶ οὗι θεωροῦσι τὸ ἐν λόγῳ προικοσύμφωνον ἄκυρον μὴ ὑπάρχον καὶ τέλος ὅτι δεν ἔχουσιν οὐδεμίαν ἀπαίτησιν ὁ εἷς ἐκ τοῦ ἄλλου λόγῳ τῆς διαλυθείσης ταύτης μνηστείας καθ' ὅσον ἔλαβεν ἕκαστος ἐξ αὐτῶν παρὰ τοῦ ἑτέρου τὰ ἀναμεταξύ των ἀνταλλαγέντα διάφορα πράγματα ἢτοι δακτύλια καὶ λοιπὰ καὶ θεωροῦνται ἀμφοτέροι ἐξωφλημένοι καὶ ἀκαταζήτητοι.

Ἐφ' ᾧ ἐγένετο τὸ παρὸν ὅπερ ἀναγνωσθὲν εὐκρινῶς καὶ μεγαλοφώνως ὑπεγράφη παρὰ τῶν ῥηθέντων ὡς καὶ τῶν μαρτύρων

Οἱ μάρτυρες Ἰ. Φίλιος – Γ. Σαρηγιάννης

Ἰ. Δ. Ἀγγέλης Σ. Ἰ. Εὐαγγέλου

* (Εἶναι φανερό ὅτι πρόκειται περὶ λάθους τοῦ γράψαντος)

※ ※ ※

Αὔξ. ἀριθ. 335 Ἐν Ἰωαννίνοις καὶ ἐν τῇ Ἱ. Μητροπόλει Ἰωαννίνων σήμερον τὴν δεκάτην τρίτην τοῦ μηνὸς Αὐγούστου τοῦ ἔτους 1912 ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος Δευτέραν καὶ ὥραν δευτέραν π.μ. Τουρκιστὶ ἐνεφανίσθησαν ἐνώπιον ἐμοῦ Μιχαὴλ Κυρκοπούλου Συμβολαιογραφοῦντος Γραμματέως τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἰωαννίνων οἱ Πάνος Λούκας Κηπουρὸς καὶ ἡ Αἰκατερίνη Ἰωάννου Καπᾶ ἀμφότεροι κάτοικοι Ἰωαννίνων καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν κάτωθι προσυπογραφομένων, μαρτύρων ἡτήσαντο τὴν σύνταξιν τοῦ παρόντος προικοσυμφώνου, δι' οὗ δηλοῦται ὅτι ὁ Πάνος Λούκας οἰκειοθελῶς καὶ εὐχαρίστως λαμβάνει ὡς νόμιμον σύζυγον εἰς Γάμον πρῶτον τὴν Αἰκατερίνην Ἰωάννου Καπᾶ, ἡ δὲ Αἰκατερίνη Ἱ. Καπᾶ εὐχαρίστως λαμβάνει ὡς νόμιμον σύζυγον τὸν Πάνον Λούκα εἰς Γάμον Βον καὶ χορηγεῖ αὐτῷ ὡς προῖκα τὰ ἑξῆς. Εἰς χρήματα εἰκοσόφραγκα δέκα πέντε (ἀριθ. 15), ἅτινα ἐμετρήθησαν σήμερον ἐνώπιον ἐμοῦ καὶ τῶν μαρτύρων τῷ Πάνῳ Λούκα. Τὰ συνήθη φορέματα ἅτινα σημειωθήσονται ἐν ἰδιαιτέρῳ καταλόγῳ καὶ Γ^{ον} Μίαν οἰκίαν μετὰ κήπου κειμένην εἰς Μαχαλᾶ Λακκώματα καὶ συνορεύουσιν πρὸς βορρᾶν μὲ στενὸν σοκάκι πρὸς νότον μὲ Νικολάου Βλάχου οἰκίαν πρὸς δυσμὰς μὲ Δημήτριον γαμβρὸν Κατριλὰ καὶ πρὸς ἀνατολὰς μὲ δημόσιον δρόμον ὅπου τὴν κατέχει ἡ ἀναφερομένη Αἰκατερίνη Ἰωαν. Καπᾶ δυνάμει προικοσυμφώνου ἐκ τοῦ πρῶτου Γάμου τῆς ὑπὸ ἡμερομ. 26ης Μαΐου 1902 προσηρημένου ὧδε καὶ ἥτις οἰκία εἶναι σήμερον διωρθωμένη ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ ζήσῃ ὁ Πάνος Λούκας ὡς ἐσώγαμβρος μετὰ τὸν Γάμον ὅστις συνεφωνήθη νὰ γίνῃ τὴν 15ην Ὀκτωβρίου ἐν. ἔτους. Εἰς ἐνδειξιν ἐγένετο τὸ παρὸν, ὅπερ ἀναγνωσθὲν εὐκρινῶς ὑπεγράφη παρὰ μὲν τῆς προικοδοτίδος διὰ χειρὸς τοῦ ἀδελφοῦ τῆς Παναγ. Ἱ. Καπᾶ παρὰ δὲ τοῦ ἄλλου ιδιοχείρως καὶ ἐμοῦ τοῦ Συμβολαιογραφοῦντος Γραμματέως.

Οἱ Μάρτυρες Γεώργιος Παπανικολάου - Ἰωάννης Καπεγανίνας - Κωνσταντῖνος Π. Γιαζῆ - Ἀλκιβ. Βαταβάλης

Οἱ Συμβαλλόμενοι Ἐκατερίνι Ι Καπα δεχομε ος ἀγραμματος δια χειρος του αδελφου μου Παναγιώτης Λούκας

ὁ Συμβολαιογραφῶν Γραμματεὺς Μ. Κυρκόπουλος

※ ※ ※

ΙΣ ΧΣ

ΝΙ Κα

Διὰ τοῦ παρόντος ἐνυπογράφου καὶ ἐμμαρτύρου συνοικεσιακοῦ γράμματος καθίσταται δῆλον ὅτι οἱ ὑποφαινόμενοι Κύριοι

Σήμερον ἐσυμφώνησαν ὡς ἐφεξῆς προικοσυμφωνίαν δηλαδή!

Οἱ ἀδελφοὶ Σπυρίδων καὶ Μάρκος υἱοὶ Ἰωάννου Καπᾶ μνηστεύουν τὴν ἀδελφὴν των Αἰκατερίνην, Ἄνδρὶ Νομίμῳ τῷ Κυρίῳ Σπυρίδωνι Μιχαὴλ Μπασογιάννη ἀμφοτέρων εἰς γάμον πρῶτον καὶ δίδουν προικεῖον εἰς μετριτὰς λίρας ὀθωμανικὰς δέκα (Ἀριθ. 10) καὶ εἰς φορέματα λίρας 15 δέκα πέντε καὶ ἓν ὀσπῆτιον μαζῇ μὲ τὸν κῆπον κείμενον εἰς μαχαλὰ λακώματα καὶ συνορεύει πρὸς βορ' ῥὰν μὲ στενὸν σοκάκι πρὸς νότον μὲ Νικόλαον Βλάχον πρὸς ἀνατολὰς μὲ βασιλικὸν δρόμον καὶ πρὸς δυσμὰς μὲ Δημήτριον γαμβρὸν Κατσίλα τὸ ὀσπῆτιον εἶνε μὲ σάλμα. ὁ γάμος θὰ ἐκτελεσθεῖ εἰς τὰς 15 Ἰουλίου καὶ τὸ ἄνω προικεῖον δηλ. τὰς 10 λίρας θέλει τὰς μετρήσει δέκα ἡμέρας πρὶν τῆς στέψεως οἱ ἀνωτέρω ῥηθέντες δύο ἀδελφοὶ Σπυρίδων καὶ Μάρκος γίνονται ἐγγυηταὶ διὰ τὰ μικρότερα ἀδέλφια των Λεωνίδα καὶ Ἀνδρονίκη νὰ μὴ ἐνοχλήσωσι παντελῶς τὸν ῥηθέντα γαμβρόν των. Παραδεχόμενος ὁ Κύριος γαμβρὸς Σπυρίδων διὰ μνηστὴν τὴν Κυρίαν Αἰκατερίνην παραδέχεται καὶ τὴν ἀνωτέρω συμφωνίαν διὸ ἔγειναν δύο συμφωνητικὰ ἔγγραφα καὶ ἔλαβεν ἕκαστος ἀνὰ ἓν θέλουσι δὲ καταχωρήσει καὶ τὴν πρᾶξιν ταύτην εἰς τὸν Κώδικα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ ὑποφαινόμεθα.

1902 Μαΐου 26 Ἰωάννινα

Σπυρίδων Α. Μπασογιάννου δεκτὸς

Σπυρίδου Ι. Καπᾶς δεκτὸς ὅς ἀγράμματος Τὸν ὑπόγραψα ἐγὼ ὁ νικόλαος Κ. Μπασογιάννης ὅστις καὶ μαρτυρῶ Μαρκος ς. καπας δέκτος

Οἱ Μάρτυρες Ἀθ. ἐφαπλωματᾶς μαρτυρῶ

Αὔξ. ἀριθ. 324 Ἐν Ἰωαννίνοις καὶ ἐν τῇ Ἱ. Μητροπόλει Ἰωαννίνων σήμερον τὴν δεκάτην ὀγδόην (18η) τοῦ μηνὸς Ἰουλίου τοῦ ἔτους χιλιοστοῦ ἑννεακοσιοστοῦ δωδεκάτου (1912) ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος Τετάρτην καὶ ὥραν 2αν π.μ. Τουρκιστὶ ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ Δημητρίου Χ. Λιάσκου Γραμματέως τῆς Ἐνιαίας Δημογεροντίας καὶ ἀναπληρωτοῦ τοῦ εἰδικοῦ συμβολαιογραφοῦντος Γραμματέως τῆς Ἱ. Μητοπόλεως Ἰωαννίνων Μ. Κυρκοπούλου κωλυομένου καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν κάτωθι προσυπογραφομένων μαρτύρων Παναγιώτου Γερογιάννη ἐκ Κοτορτσίου φαρμακοποιοῦ ἐνταῦθα, Γεωργίου Χρήστου Κατέρη ἐκ Λοζετσίου καὶ γαλακτοπώλου ἐνταῦθα καὶ Παναγιώτου Παπᾶ Δημητρίου ἐκ Λοζετσίου καὶ ράπτου ἐνταῦθα, ἀπάντων γνωστῶν μοι καὶ ὑπηκόων ὀθωμανῶν, ἐνεφανίσθη ἡ Αἰκατερίνη χήρα Χρήστου Κασῆ καὶ θυγάτηρ Ἰωάννου Μπίμπη, κάτοικος Ἰωαννίνων γνωστή μοι ὑπήκοος ὀθωμανὴ καὶ τὰ οἰκιακὰ ἐπαγγελομένη καὶ ἐδήλωσεν ὅτι ἡ κληρονόμος κ.λ.π.

(Πρόκειται γὰρ ἐπιστροφή τῆς προίκας τῆς ἀποθανούσης θυγατρὸς τῆς. Ὁ γαμβρὸς ποὺ ἦταν ζαχαροπλάστης στὰ Χανιά (ἀπὸ Λοζέτσι κι' αὐτός), εἶχαν διαζυχθεῖ, εἶχε δικασθεῖ ἀπὸ τὴν Ἱ. Μητρ. γιὰ τὰ χρήματα καὶ τελικὰ τὰ ἐπέστρεψε).

Αὔξ. ἀριθ. 335 * Μάρτιρας Σωτήριος Καὶ Βεβαιώνει μαρτιρὸ
Εὐάγγελος Σ. Μπέλος μαρτυρῶ καὶ ὑπογράφω ὡς ἀγράμματος ἐγὼ ὁ Ἀντώνιος Σ.
Καμπανόπουλος Θωμᾶς Μ. Μπασογιάννης μαρτυρὸ
ὁ ἱερεὺς Θεόδωρος ἐφημέριος Περιβλέπτου
1902 Ἰουλίου 26 ἐμετρήσαμεν εἰς τὸν γαμβρόν μας Κύριον Σπυρίδωνα Μπασογιάννην λίρας ὀθωμανικὰς 8 ὅχτῳ τὰς δὲ ἄλλας δύο ὅπου Ἀδυνατοῦμεν νὰ τὰς πλερώσομεν εὐχαρίστως μας τὰς εἰχάρισεν καὶ ἐξωφλησαμε
Σπυριδων Μ. Μπασογιάννης δεκ....

Σωτήριος κ^{ος} Τσίβελω μαρτιρὸ Ἀθ. Ἐφαπλωματᾶς μαρτυρῶ

* (Μάλλον ἀνήκει στο προηγούμενο, ως συμπλήρωμα κατεχωρήθη εδώ)

Αϋξ. ἀριθ. 340 Ἐν Ἰωαννίνοις καὶ ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει Ἰωαννίνων σήμερον τὴν 31ην τοῦ μηνὸς Αὐγούστου τοῦ 1912 ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος Παρασκευὴν καὶ ὥραν 9ην μ.μ. τουρκιστὶ ἐνεφανίσθησαν ἐνώπιον ἐμοῦ Μιχαήλ Κυρκοπούλου Συμβολαιογραφοῦντος Γραμματέως τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἰωαννίνων οἱ Ἀριστείδης Παναγιώτης Ἀγγέλης καὶ Ἀθανάσιος Ἰωαν. Σπέχης καὶ ἐπὶ παρουσία τῶν κάτωθι μαρτύρων ἡτήσαντο τὴν σύνταξιν τοῦ παρόντος προικοσυμφώνου δι' οὗ δηλοῦται ὅτι ὁ Ἀθανάσιος Ἰ. Σπέχης ἔχων ἀνεψιὰν ὀνόματι Φωτεινὴν Κων/τίνου Κόϊκου ἀρραβωνίζει ταύτην μετὸν ἕτερον τῶν συμβαλλομένων ὡς προῖκα ταύτην χορηγεῖ τὰ ἐξῆς. Εἰς χρήματα εἰκοσόφραγκα πεντήκοντα, ἐξ ὧν τὰ μὲν εἴκοσιν ἐμετρήθησαν σήμερον ἐνώπιον ἐμοῦ τὰ δ' ὑπόλοιπα τριάκοντα ὀκτὼ ἡμέρας πρὸ τοῦ Γάμου, ὅστις συνεφωνήθη νὰ γίνῃ μετὰ ἓν ἔτος ἀπὸ σήμερον. Εἰς φορέματα λίρας Γαλλίας τεσσαράκοντα κατ' ἐκτίμησιν. ὁ Ἀριστείδης Παναγιώτης Ἀγγέλης εὐχαρίστως δέχεται ὡς μνηστήν του τὴν Φωτεινὴν Κωνσταντίνου Κόϊκου ὡς καὶ τὴν προσφερομένην προῖκα. ἔλαβε δ' ἅμα σήμερον ἐνώπιον ἐμοῦ καὶ τῶν μαρτύρων τὰ ὡς ἄνω εἰκοσόφραγκα εἴκοσιν (ἀρ. 20).

Εἰς ἔνδειξιν ἐγένετο τὸ παρὸν προικοσύμφωνον, ὅπερ ἀναγνωσθὲν εὐκρινῶς ὑπεγράφη παρ' ἐμοῦ τῶν μαρτύρων καὶ ἐμοῦ τοῦ Συμβολαιογραφοῦντος Γραμματέως.

Οἱ Μάρτυρες Δημήτριος Θ. Καραμίσχος - Ἱ. Δ. Φιλίδης

Οἱ Συμβαλλόμενοι Ἀριστείδης Π. Εὐαγγέλου Ἀθανάσιος Ἱ. Σπέχης

ὁ Συμβολαιογραφὸν Γραμματεὺς Μ. Κυρκόπουλος

Σήμερον τῇ 25^ῃ τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου τοῦ 1913 ἐνεφανίσθησαν ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ Συμβολαιογραφοῦντος Γραμματέως τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἰωαννίνων Δημητρίου Χ. Λιάσκου οἱ ὡς ἀνωτέρω συμβαλλόμενοι Ἀθανάσιος Ἱ. Σπέχης καὶ Ἀριστείδης Π. Εὐαγγέλου ἐκ τῶν ὁποίων ὁ μὲν πρῶτος ἐμέτρησεν εἰς τὸν δεύτερον ἐνώπιόν μου τὸ ὑπόλοιπον τῆς ὡς ἀνωτέρω εἰς μετρητὰ προικὸς, τῆς συσταθείσης διὰ τοῦ ὡς ἀνωτέρω ὑπὸ χρονολ. 31 Αὐγούστου 1912 καὶ ἀρ. 340 συμβολαίου, ἥτοι ναπολεόνια τριάκοντα (ἀρ. 30). Εἰς ἔνδειξιν τούτων ἐγένετο ἡ παροῦσα πρᾶξις ὑπογραφεῖσα παρὰ τοῦ λαβόντος τὸ ὑπόλοιπον τῆς προικὸς Ἀριστείδου Π. Εὐαγγέλου τοῦ μετρήσαντος ταύτην Ἀθ. Ἱ. Σπέχης καὶ τῶν παρευρεθέντων δύο μαρτύρων.

Οἱ μάρτυρες Γ. Σαρηγιάννης - Γεώρ. Διαμαντόπουλος

Ὁ λαβὼν Ἀριστείδης Εὐαγγέλου Ὁ μετρήσας Ἀθανάσιος Ἱ. Σπέχης

Αϋξ. ἀριθ.283 Ἐν Ἰωαννίνοις καὶ ἐν τῇ Ἱ. Μητροπόλει Ἰωαννίνων σήμερον τὴν ἕκτην τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου τοῦ ἔτους 1912 ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος Παρασκευὴν καὶ ὥραν 3ην μ.μ.Τουρκιστὶ ἐνεφανίσθησαν ἐνώπιον ἐμοῦ Μιχαὴλ Κυρκοπούλου Συμβολαιογραφοῦντος Γραμματέως τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἰωαννίνων οἱ Μαρίνα Δημ. Γιαννόρου ἐξ Ἰωαννίνων καὶ Κωνσταντῖνος Ἱ. Ζυγκόπουλος ὑποδηματοποιὸς ἐξ Ἰωαννίνων καὶ ἡτήσαντο τὴν σύνταξιν τοῦ παρόντος προικοσυμφώνου δι' οὗ δηλοῦται ὅτι ἡ κ. Μαρίνα Δημ. Γιαννόρου ἔχουσα θυγατέρα ἐν ὥρᾳ Γάμου ὀνόματι Μαριγὼ ἀρραβωνίζει ταύτην εὐχαρίστως μὲ τὸν ἕτερον τῶν Συμβαλλομένων εἰς πρῶτον Γάμον. καὶ προῖκα χορηγεῖ τὰ ἐξῆς. Εἰς χρήματα εἰκοσόφραγκα χρυσᾷ πενήτηκοντα(ἀρ.50),ἐξ ὧν τὰ μὲν εἴκοσιν (ἀρ.20) ἐμέτρησε σήμερον τῷ Κωνσταντίνῳ Ἱ. Ζυγκοπούλου ἐνώπιον ἐμοῦ καὶ τῶν κάτωθι προσυπογραφομένων μαρτύρων, τὰ δ' ὑπόλοιπα τριάκοντα (ἀρ.30) ὡς καὶ τὰ εἰς φορέματα ἀξίας εἰκοσοφράγκων τεσσαράκοντα συνεφωνήθη νὰ μετρηθῶσιν ὀκτῶ ἡμέρας πρὸ τοῦ Γάμου τελεσθισομένου μετὰ ἓν ἔτος ἀπὸ σήμερον ὁ κ. Κων/ντῖνος Ἱ. Ζυγκόπουλος εὐχαρίστως δέχεται ὡς μνηστήν του τὴν θυγατέρα τῆς διαληφθείσης Μαρίνας Δ. Γιαννόρου Μαριγὼ ὡς καὶ τὴν προσφερομένην προῖκα.

Εἰς ἐνδειξιν ἐγένετο τὸ παρόν, ὅπερ ἀναγνωσθὲν εὐκρινῶς ὑπεγράφη παρὰ μὲν τῆς Μαρίνης Δ. Γιαννόρου ὡς ἀγραμμάτου διὰ χειρὸς Νικολάου Γ. Μπούρη παρὰ δὲ τῶν ἄλλων ιδιοχείρως καὶ ἐμοῦ τοῦ Συμβολαιογραφοῦντος Γραμματέως.

Οἱ Μάρτυρες Π. Ἱ. Λαναρᾶς – Θωμᾶς Ἱ. Ζυγγόπουλος – Σταβρὸς Τ. συρμακέσ

Οἱ Συμβαλλόμενοι Μαρίνα γιανόρο δέχομε ὡς ἀγραματὸς δια χειρὸς Ν. Γ. Μπούρη

Κωνσταντῖνος Ἱω. Ζιγγόπουλος δέχομαι

Ὁ Συμβολαιογραφὼν Γραμματεὺς Μ. Κυρκόπουλος

Ἔλαβεν ὁ ὑποφαινόμενος Κωνσταντῖνος Ζιγγόπουλος σήμερον ἐνώπιον τοῦ Γραφείου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἰωαννίνων καὶ τῶν κάτωθι ὑπογεγραμμένων δύο μαρτύρων παρὰ τῆς πενθερᾶς μου Μαρίνης Γιαννόρου τὸ ὑπόλοιπον τῆς εἰς μετρητὰ προικός, ἀναφερομένης εἰς τὸ ἀνωτέρω προικοσύμφωνον ὑπὸ χρονολ. 6 Ἀπριλίου 1912 καὶ ἀριθ. 283, ἥτοι ναπολεόνια τριάκοντα (ἀρ. 30) καὶ ἐξώφλησα τὴν εἰς μετρητὰ προῖκα.

Οἱ Μάρτυρες Στάβρος Γ. Συρμακέσης – Δημήτριος Γ. Δουβινας

Ἐν Ἰωαννίνοις τῇ 6 Μαΐου 1912 Κων. Ἱ. Ζιγγόπουλος

Αὔξ. ἀριθ. 287 Ἐν Ἰωαννίνοις καὶ ἐν τῇ Ἱ. Μητροπόλει Ἰωαννίνων ἐνεφανίσθησαν σήμερον τὴν δωδεκάτην Ἀπριλίου τοῦ ἔτους 1912 ἐνώπιον ἐμοῦ Μιχαὴλ Κυρκοπούλου Συμβολαιογραφοῦντος Γραμματέως τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἰωαννίνων οἱ Ἰωάννης Β. Κακουσιάνας καὶ Εὐάγγελος Τσιοπούρης κάτοικος Ἰωαννίνων καὶ ἠτήσαντο τὴν σύνταξιν τοῦ παρόντος προικοσυμφώνου, δι' οὗ ὅ δὲ δηλοῦται ὅτι ὁ πρῶτος ἔχων ἀνεψιὰν ἐπ' ἀδελφῷ ὀνόματι Βασιλικὴν Μίχου Ντούση ἀρραβωνίζει ταύτην μὲ τὸν ἕτερον τῶν συμβαλλομένων καὶ προῖκα ταύτης χορηγεῖ εἰς χρήματα εἰκοσόφραγκα δέκα (10) ἐξ ὧν τὰ μὲν τρία (3) ἐμετρήθησαν, τὰ δὲ ἑπτὰ μετρηθῆσονται ὁκτὼ ἡμέρας πρὸ τοῦ Γάμου τελεσθησομένου ἕξ μῆνας ἀπὸ σήμερον. Εἰς φορέματα εἰκοσόφραγκα δέκα πέντε (15) ὁ Εὐάγγελος Τσιοπούρης εὐχαρίστως δέχεται τὴν μνηστείαν ὡς καὶ τὴν προσφερομένην προῖκα. Εἰς ἔνδειξιν ἐγένετο τὸ παρόν, ὅπερ ἀναγνωσθὲν εὐκρινῶς ὑπεγράφη παρὰ μὲν τοῦ Ἰωαν. Β. Κακουσιάνα διὰ χειρὸς τοῦ Γεωργίου Α. Βλέτσα, παρὰ δὲ τῶν ἄλλων καὶ τῶν μαρτύρων ἰδιοχείρως καὶ ἐμοῦ τοῦ Συμβολαιογραφοῦντος Γραμματέως.

Οἱ Μάρτυρες Νικόλαος Γ. Γκιάτας

Οἱ Συμβαλλόμενοι Ἰωάννης Β. Κακοςάνης δέχωμε διὰ χερὸς Γεωργίος Ανδ.

Βλέτσα

Εὐάγγελος Σ. Στοπώρας δέχωμε

Αὔξ. ἀριθ. 290 Ἐν Ἰωαννίνοις καὶ ἐν τῇ Ἱ. Μητροπόλει Ἰωαννίνων σήμερον τὴν δεκάτην ἕκτην τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου τοῦ ἔτους 1912 ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος Δευτέραν καὶ ὥραν 10ην μ.μ. Τουρκιστὶ ἐνεφανίσθησαν ἐνώπιον ἐμοῦ Μιχαὴλ Κυρκοπούλου Συμβολαιογραφοῦντος Γραμματέως τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἰωαννίνων οἱ Ἰωάννης Γ.Κάπαρης ἐξ Ἰωαννίνων καὶ Γιαννάκης Γ. Μίχου ἐκ Ζωρίστης καὶ παρεπιδημῶν ἐνταῦθα καὶ ἠτήσαντο ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν κάτωθι προσυπογραφομένων μαρτύρων τὴν σύνταξιν τοῦ παρόντος προικοσυμφώνου, δι' οὗ δηλοῦται ὅτι ὁ πρῶτος ἔχων ἀδελφὴν ἐν ὥρᾳ Γάμου ὀνόματι Πολυξένην ἀρραβωνίζει ταύτην εὐχαρίστως μὲ τὸν

ἕτερον τῶν συμβαλλομένων καὶ προῖκα ταύτης χορηγεῖ τὰ ἐξῆς: Εἰς φορέματα εἰκοσόφραγκα χρυσᾶ ἐξήκοντα (ἀρ. 60) κατ' ἐκτίμησιν καὶ τὰ ἔπιπλα τῆς οἰκίας καὶ μίαν ραπτομηχανὴν παραμονὴν τοῦ Γάμου γενησομένην τὴν 1ην Ἰουλίου ἐν. ἔτους. ὁ Γιαννάκης Κ. Μίχου εὐχαρίστως δέχεται ὡς μνηστὴν τὴν ἀδελφὴν τοῦ μνησθέντος Ἰωάννου Γ. Κάπαρη ὀνόματι Πολυξένην ὡς καὶ τὴν προσφερομένην προῖκα.

Εἰς ἔνδειξιν ἐγένετο τὸ παρὸν ὅπερ ἀναγνωσθὲν εὐκρινῶς ὑπεγράφη παρὰ μὲν τοῦ Ἰωάννου Γ. Κάπαρη ὡς ἀγραμμάτου διὰ χειρὸς Δ.Χ. Λιάσκου παρὰ δὲ τῶν ἄλλων ἰδιοχείρως καὶ ἐμοῦ τοῦ Συμβολαιογραφοῦντος Γραμματέως.

Οἱ Μάρτυρες Στέφανος Σ. Πούδης – Δημήτριος Κ. Εὐδοκιᾶς

Οἱ Συμβαλλόμενοι Ἰωάννης Κάπαρης ὡς ἀγράμματος ὑπεγράφη παρ' ἐμοῦ τοῦ Δ.Χ. Λιάσκου ὅστις καὶ μαρτυρῶ
Ι.Α.Γ. Ιανακος Γ. Μιχου
ὁ Συμβολαιογραφὼν Γραμματεὺς Μ. Κυρκόπουλος

※ ※ ※

Αὕξ. ἀριθ. 293 Ὁ Ἰωαννίνων Γερβάσιος ἐπικυροῖ

Διὰ τοῦ παρόντος προικοσυμφώνου ἐγγράφου γίνονται δῆλα τὰ ἐξῆς.

Α^{ον} Ἡ Κυρία Ἀλεξάνδρα Κ. Τζαλμακλῆ ἔχουσα θυγατέρα καλουμένην Ἑλένην εἰς νόμιμον ἡλικίαν εὐχαρίστως καὶ οἰκειοθελῶς, σήμερον μνηστεύει αὐτὴν μετὰ τοῦ Κυρίου Βασιλείου Σπ. Βούβαλη εἰς γάμον πρῶτον καὶ δίδει αὐτῇ εἰς προικεῖον εἰς μετρητὰ εἰκοσόφραγκα χρυσᾶ τριάκοντα δύο (ἀρ.32) καὶ εἰκοσιπέντε εἰκοσόφραγκα (ἀρ.25) εἰς προικῶα φορέματα.

Β^{ον} ὁ Κύριος Βασίλειος Σπυρ. Βούβαλης παραδεχόμενος τὴν Ἑλένην Κων. Τζαλμακλῆ μνηστὴν του παραδέχεται καὶ τὸ προσφερθὲν αὐτοῦ προικεῖον.

Ὁ Γάμος τελεσθήσεται μετὰ ἕξ μηνῶν ἀπὸ σήμερον.

Δι' ὃ ἐγένετο δύο παρόμοια ἐγγραφα ἐνώπιον ἀξιοπίστων μαρτύρων καὶ εἰς ἔνδειξιν.
Ἐν Ἰωαννίνοις τῇ 16ῃ Ὀκτωβρίου 1911

Οἱ Μάρτυρες Κων/τίνος Παπαγεωργίου – Γεώργιος Μ. Τζαλμακλῆς μάρτ. - Θεμιστοκλῆς Γεωργιάδης - Ἐφημέριος Ἀρχιμανδρείου Σακελ. Σταῦρος Ἰωαννίδης βεβαιῶ - Τριαντάφυλλος Ἱερεὺς Ἀρχιμανδρείου

Οἱ Συμβαλλόμενοι Ἀλέξανδρος Τζαλμακλῆς ὑπογράψω ὡς ἀγραμ. ὁ υἱὸς τῆς Τζαλμακλῆς
Βασίλειος Βούβαλης

Ἔλαβον τὸ ὀπισθεν προικεῖον καὶ ἐξώφλησα Βασίλειος Σ. Βούβαλης

Ἀναστάσιος Δ. Δραμησίτης μαρτυρῶ Νικόλαος

ὅ,τι ἀκριβὲς ἀντίγραφον Ἐν Ἰωαννίνοις τῇ 20^η Ἀπριλίου 1912

ὁ Γραμματεὺς Μ. Κυρκόπουλος

※ ※ ※

Αὐξ. ἀριθ. 294 Ἐν Ἰωαννίνοις καὶ ἐν τῇ Ἰ. Μητροπόλει Ἰωαννίνων σήμερον τὴν εἰκοστήν Τετάρτην τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου τοῦ ἔτους 1912 ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος Τρίτην καὶ ὥραν Τετάρτην π.μ. Τουρκιστὶ ἐνεφανίσθησαν ἐνώπιον ἐμοῦ Μιχαὴλ Κυρκοπούλου Συμβολαιογραφοῦντος Γραμματέως τῆς Ἰ. Μητροπόλεως Ἰωαννίνων οἱ κ. Παναγιώτης Χρ. Παπαζήση ἔμπορος, Χρῆστος Ἀναστ. Ζούκας καὶ τὰ τέκνα του Βασίλειος καὶ Γεώργιος ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀφ' ἑτεέρου ὁ Δημήτριος Σπύρου Γραμμενιάτης κάτοικοι ἅπαντες Ἰωαννίνων καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν κάτωθι προσυπογραφομένων μαρτύρων, ἠτήσαντο τὴν σύνταξιν τοῦ παρόντος προικοσυμφώνου, δι' οὗ δηλοῦται ὅτι ὁ Χρῆστος Ἀναστ. Ζούκας ἔχων θυγατέρα ἐν ὥρᾳ Γάμου ὀνομαζομένην Ἑλένην εὐχαρίστως καὶ οἰκειοθελῶς ἀρραβωνίζει ταύτην εἰς Γάμον πρῶτον καὶ προῖκα τούτης χορηγεῖ ὁ μὲν κ. Παναγιώτης Χρ. Παπαζήσης εἰς μετρητὰ εἰκοσόφραγκα χρυσᾷ εἴκοσιν (ἀριθ. 20), ἐκ τῶν ὁποίων ἐμετρήθησαν σήμερον ἐνώπιον ἐμοῦ εἰκοσόφραγκα χρυσᾷ ἐπτὰ (ἀρ. 7) καὶ εἰς φορέματα εἰκοσόφραγκα εἴκοσιν (ἀρ.20). οἱ δὲ Χρῆστος Ἀν. Ζούκας καὶ τὰ τέκνα του Βασίλειος καὶ Γεώργιος θὰ χορηγήσωσι λόγῳ προικὸς τῆς θυγατρὸς καὶ ἀδελφῆς των εἰς μετρητὰ εἰκοσόφραγκα πέντε (ἀρ. 5) καὶ εἰς φορέματα εἰκοσόφραγκα πέντε (ἀρ. 5). ἡ ἀνωτέρω προίξ καταβληθήσεται ὁκτὼ ἡμέρας πρὸ τοῦ Γάμου, ὅστις συνεφωνήθη νὰ γίνῃ μετὰ ἕν ἔτος ἀπὸ σήμερον. ὁ Δημήτριος Σπύρου Γραμμενιάτης εὐχαρίστως δέχεται τὴν θυγατέρα τοῦ διαληφθέντος Χρήστου Ἀν. Ζούκα ὀνομαζομένην Ἑλένην ὡς μνηστέην του ὡς καὶ τὴν προσφερομένην προῖκα. Εἰς ἔνδειξιν ἐγένετο τὸ παρὸν, ὅπερ ἀναγνωσθὲν εὐκρινῶς ὑπεγράφη παρὰ τῶν Συμβαλλομένων ἰδιοχείρως καὶ τῶν μαρτύρων ἐκτὸς τοῦ Δημητρίου Σπύρου Γραμμενιάτη ὡς ἀγραμμάτου ὑπογραφομένου ἐντολῇ του

παρὰ τοῦ Νικολάου Ἀλέξη Γραμμενιάτου καὶ ἐμοῦ τοῦ Συμβολαιογραφοῦντος Γραμματέως

Οἱ Μάρτυρες Ἀλκ. Βαταβάλης

Οἱ Συμβαλλόμενοι Παναγιώτης Χ. Παπαζήσης Χρίστους Ἀναστάς Ζοῦκας Βασίλειος Χρ. Ζοῦκας Γιωργος Χρ. ζοῦκα

δυμητριος σπύρου γραμενάτης ὅς ἀγράματος δια χιρος Νικῶλας Ἀλέξη +

ὁ Συμβολαιογραφὼν Γραμματεὺς Γραμματεὺς Μ. Κυρκόπουλος

※ ※ ※

Αὐξ. ἀριθ. 296

† ὁ Ἰωαννίνων Γερβάσιος ἐπικυροῖ

Ἐν ὀνόματι τῆς ἁγίας καὶ ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος, τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Προκοπίου καὶ πάντων τῶν ἁγίων

Συμβόλαιον ἢ προικοσύμφωνον

Διὰ τοῦ παρόντος συμφωνητικοῦ ἐγγράφου δῆλον γίνεται ὅτι, μεταξὺ τῶν ὑποφαινομένων ἀφ' ἑνὸς μὲν τοῦ κ. Ν. Πετσαλίτη, ἀφ' ἑτέρου δὲ τοῦ κ. Πέτρου Κ. Κατσίκου συνεβάλλοντο δι' ἀμοιβαίας συγκαταθέσεως καὶ μεγίστης εὐχαριστήσεως τὰ ἀκόλουθα:

ὁ κύριος Νικόλαος Πετσαλίτης ἔχων θυγατέρα ὀνομαζομένην Ἀφροδίτην μνηστεύει ταύτην μὲ τὸν κ. Πέτρον Κ. Κατσίκον καὶ ὑπόσχεται νὰ δώσῃ αὐτῷ μὲ τὴν εὐχὴν του εἰς μετρητὰ ὀγδοήκοντα ἀριθμὸν 8 εἰκοσόφραγκα, ἐξ ὧν τὰ τριάκοντα (ἀριθμ.30) εἰκοσόφραγκα θὰ μετρηθῶσι σήμερον τὴν ἡμέραν τῶν ἀρραβόνων τῇ ἐννάτῃ Ἰανουαρίου χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ δεκάτου πρώτου ἔτους καὶ ἡμέραν Κυριακὴν, τὰ δὲ ἕτερα πενήκοντα ἀριθμὸν πενήκοντα (50) εἰκοσόφραγκα θὰ μετρηθῶσι μίαν ἐβδομάδα πρὸ τῆς στέψεως ἄνευ λόγου προφάσεως καὶ ἀναβολῆς, συνάμα δὲ καὶ πενήκοντα ἀριθμὸν 50 εἰκοσόφραγκα εἰς φορέματα ἥτοι ἐν ὅλῳ προικίῳ μετρητὰ καὶ φορέματα εἰκοσόφραγκα ἑκατὸν τριάκοντα ἀριθ. 130 ἢ δὲ στέψις γενήσεται τὴν πρώτην Κυριακὴν μηνὸς Νοεμβρίου τοῦ τρέχοντος ἔτους 1911, ἥτοι μετὰ δέκα μῆνας ἀπὸ σήμερον.

ὁ δὲ διαληφθεὶς Πέτρος Κ. Κατσίκος δέχομαι μετ' εὐχαριστήσεως ὡς μνηστὴν καὶ σύζυγος τὴν εἰρημένην κόρην τοῦ κ. Ν. Πετσαλίτη ὀνομαζομένην Ἀφροδίτην καὶ ὑπόσχομαι νὰ τελέσω τὸν γάμον συμφώνως τοῦ ρηθέντος συμβολαίου ἥτοι τὴν πρώτην Κυριακὴν τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου τοῦ τρέχοντος ἔτους 1911.

Δι' ὃ ἐγένετο δύο παρόμοια συμβόλαια ἅτινα συνυπεγράφησαν ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν συμβληθέντων μερῶν καὶ εἰς ἔνδειξιν ὑποφαινόμεθα συνάμα δὲ καὶ ὑποσχόμεθα νὰ πράξωμεν ἀμφοτέροι ὡς διαλαμβάνουσι τὰ συμβόλαια.

Ἰωάννινα τῇ 9^ῃ Ἰανουαρίου 1911 Πέτρος Κ. Κατσίκος Νικόλαος Πετσαλίτης

Σήμερον ἐν τῇ ἀλλαγῇ τῶν δακτυλιδίων ἐμετρήθησαν εἰκοσόφραγκα τριάκοντα ἀριθμὸν 30.

Οἱ Μάρτυρες Ξενοφῶν Α. Καπρίτσος – Β.Σ. Παλάσχας - Ἀθανάσιος Φαρμάκης
Νικόλαος Ζαφείρης - Ἰωάν. Ν. Βακόλας

ἐφημέριος Ἀρχιμανδρείου Σακελλάριος Σταῦρος Ἰωαννίδης βεβαιῶ τὸ γνήσιον τῶν ὑπογραφῶν.

Ἐξωφλήθη τὸ παρὸν προικοσύμφωνον ἐκ τῶν μετρητῶν περιορισθέντος τοῦ ποσοῦ τῶν μετρητῶν ἀπὸ εἰκοσόφραγκα ὀγδοήκοντα εἰς ἑβδομήκοντα μετρητά, καθ' ὅσον ὁ Πέτρος Κατσίκος χαρίζει οἰκειοθελῶς τὰ δέκα εἰκοσόφραγκα. εἰς ἔνδειξιν ὑπογράφεται τὸ παρὸν.

Ἰωάννινα τῇ 25^ῃ Ἀπριλίου 1912

Οἱ Μάρτυρες Ἀθανάσ. Φαρμάκης – Κ.Β. Πετσαλίτης

Ὁ Δηλῶν Πέτρος Κ. Κατσίκος

Τριαντάφυλλος Ἱερεὺς Ἀρχιμανδρείου μαρτυρῶ

Τὸ ὡς ἄνω προικοσύμφωνον παραβληθὲν πρὸς τὸ πρωτότυπον ὑπογράφεται παρὰ τῶν Συμβαλλομένων

Ἐν Ἰωαννίνοις τῇ [δὲν ἀναγράφεται]

※ ※ ※

Αὐξ. ἀριθ. 248 Ἐν Ἰωαννίνοις καὶ ἐν τῇ Ἱ. Μητροπόλει Ἰωαννίνων σήμερον τὴν εἰκοστήν τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου τοῦ ἔτους 1912 ἐνεφανίσθη ἐνώπιον ἐμοῦ Μιχαὴλ Κυρκοπούλου Συμβολαιογραφοῦντος Γραμματέως τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἰωαννίνων ὁ Χρῆστος Σταύρου Γιαννάκης ἐξ Ἰωαννίνων καὶ ἐδήλωσεν ὅτι σκοπῶν νὰ νυμφευθῇ τὴν Πανάγιον Λάμπρου Τσίτσου ἐν Ἰωαννίνοις διαμένουσα εἰς δεῦτερον

Γάμον δίδει εἰς αὐτὴν λόγῳ προγαμιαίας δωρεᾶς λίρας ὀθωμανικᾶς δέκα (ἀρ.10), ἐὰν κατὰ τὴν μεταξὺ συμβίωσίν του δὲν τῆς κατασκευάσῃ οἰκίαν, ἣν νὰ μεταβιβάσῃ ἐν ὀνοματί της. Ἡ Πανάγιω Λάμπρου Τσίτσου ἐδήλωσεν ὅτι εὐχαρίστως δέχεται. Εἰς ἔνδειξιν ἐγένετο τὸ παρὸν, ὅπερ ἀναγνωσθὲν εὐκρινῶς ὑπεγράφη παρὰ τῶν μαρτύρων ἰδιοχείρως καὶ ἐμοῦ τοῦ Συμβολαιογραφοῦντος Γραμματέως, ὡς καὶ τῶν Συμβαλλομένων, οἵτινες προσκληθέντες νὰ ὑπογράψωσιν ἐδήλωσαν ἄγνοιαν Γραμμάτων ἀπλὰ μόνον ἔκαμον τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ.

Οἱ Μάρτυρες Ἀλκ. Βαταβάλης - Ἱεροδιάκονος Χρυσόστομος

ὁ Συμβολαιογραφῶν Γραμματεὺς Μ. Κυρκόπουλος

※ ※ ※

Αὐξ. ἀριθ. 300 Ἐν Ἰωαννίνοις καὶ ἐν τῇ Ἱ. Μητροπόλει Ἰωαννίνων σήμερον τὴν τριακοστὴν τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου τοῦ ἔτους 1912 ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος Δευτέραν καὶ ὥραν δεκάτην π.μ. Τουρκιστὶ ἐνεφανίσθησαν ἐνώπιον ἐμοῦ Μιχαὴλ Κυρκοπούλου Συμβολαιογραφῶντος Γραμματέως τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἰωαννίνων ἐνεφανίσθησαν οἱ Ἀπόστολος Χαρίση καὶ Χαράλαμπος Μαστραπᾶς ἀφ' ἐνὸς καὶ Κωνσταντῖνος Δ. Στατηρᾶς ἀφ' ἐτέρου ἅπαντες κάτοικοι Ἰωαννίνων καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ τῶν κάτωθι προσυπογραφομένων μαρτύρων ἠτήσαντο τὴν σύνταξιν τοῦ παρόντος προικοσυμφώνου δι' οὗ δηλοῦται, ὅτι οἱ πρῶτοι ἔχοντες ἀνεψιὰν ἐν ᾧρα Γάμου ὀνόματι Περσεφόνην Γ. Σακκᾶ εὐχαρίστως ἀρραβωνίζουσι ταύτην μὲ τὸν ἕτερον τῶν Συμβαλλομένων καὶ ὑπόσχονται καὶ χορηγοῦσι προῖκα ταύτης τὰ ἑξῆς: α) εἰς χρήματα εἰκοσόφραγκα χρυσᾶ ἑκατόν (ἀριθ. 100), ἐκ τῶν ὁποίων τὰ μὲν τριάκοντα (ἀρ.30) μετρηθήσονται κατὰ τὴν ἀλλαγὴν τῶν δακτυλιδίων γενησομένην μετὰ 15 ἡμέρας ἀπὸ σήμερον, τὰ δ' ὑπόλοιπα ἐβδομήκοντα (70) ὀκτὼ ἡμέρας πρὸ τοῦ Γάμου, ὅστις συνεφωνήθη νὰ γίνῃ μετὰ ἕξ μηνῶν ἀπὸ σήμερον. Εἰς φορέματα εἰκοσόφραγκα πενήκοντα (ἀρ.50) κατ' ἐκτίμησιν. Ὁ Κωνσταντῖνος Δ. Στατηρᾶς εὐχαρίστως δέχεται ὡς μνηστὴν τὴν ἀνεψιὰν τῶν διαληφθέντων ὀνόματι Περσεφόνην ὡς καὶ τὴν ὑποσχεθεῖσαν προῖκα.

Εἰς ἔνδειξιν ἐγένετο τὸ παρὸν, ὅπερ ἀναγνωσθὲν εὐκρινῶς ὑπεγράφη παρὰ τῶν Συμβαλλομένων, τῶν μαρτύρων καὶ ἐμοῦ τοῦ Συμβολαιογραφοῦντος Γραμματέως.

Οἱ Μάρτυρες Ἀριστοτέλης Δ. Στατηρᾶς - Ἰωάννης Κ. Τέκτων

Οἱ Συμβαλλόμενοι Ἀποστόλης Χαρίσης Χαραλάμπης Μαστραπᾶς

Κωνσταντῖνος Δ. Στατηρᾶς

ὁ Συμβολαιογραφῶν Γραμματεὺς Μ. Κυρκόπουλος

Ἐμετρήθησαν σήμερον ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ Γραμματέως καὶ τῶν μαρτύρων τὰ ἀνωτέρω τριάκοντα (30) εἰκοσόφραγκα

Οἱ Μάρτυρες Ἀριστοτέλης Ἰ. Στατηρᾶς - Ἰωάννης Κ. Τέκτων

ὁ Λαβὼν Κωνσταντῖνος Δ. Στατηρᾶς

ὁ Συμβολαιογραφῶν Γραμματεὺς Μ. Κυρκόπουλος

Σήμερον ἔλαβον ὁ ὑποφαινόμενος παρὰ τοῦ ἐν τοῦ ἐν τῷ παρόντι προικοσυμφώνῳ προικοδότου Ἀποστόλου Χαρίση τὰ ὑπόλοιπα ἐβδομήκοντα (ἀρ. 70) ναπολεόνια, ἅτινα ἀναφέρονται ἐν τῷ παρόντι προικοσυμφώνῳ καὶ οὕτω ἐξώφλησα καὶ ἔλαβον εἰς ἀκέραιον τὴν εἰς μετρητὰ προῖκα. Ἐν Ἰωαννίνοις τῇ 20^η Ἰουνίου 1913

ὁ λαβὼν Κωνσταντῖνος Δ. Στατηρᾶς

Οἱ μάρτυρες Μιχαὴλ Κ. Φρίγκας - Ἀριστοτέλης Δ. Στατηρᾶς

※ ※ ※

Αὐξ. ἀριθ. 305* Ἐν Ἰωαννίνοις καὶ ἐν τῇ Ἱ. Μητροπόλει Ἰωαννίνων σήμερον τὴν ἐνάτην τοῦ μηνὸς Μαΐου τοῦ ἔτους 1912 ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος Τετάρτην καὶ ὥραν ἐνάτην μ.μ. Τουρκιστὶ ἐνεφανίσθησαν ἐνώπιον ἐμοῦ Μιχαὴλ Κυρκοπούλου Συμβολαιογραφοῦντος Γραμματέως ἡ Γλυκερία Λάμπρου Κατσηῆ κάτοικος Τσεπελόβου καὶ ἐν Ἰωαννίνοις παρεπιδημοῦσα ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ ἐν Σμύρνη Φιλίππου Ζωΐδου φαρμακοποιοῦ ἐκ Τσεπελόβου καὶ ἐν Σμύρνη διαμένοντος δυνάμει ἐπιστολῆς του ὑπὸ χρονολογίαν 17^{ης} Ἀπριλίου ἐν ἔτ. καὶ ἡ Ἑλένη σύζυγος Πανταζῆ Ἀλευρᾶ καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ τῶν κάτωθι προσυπογραφομένων μαρτύρων ἠτήσαντο τὴν σύνταξιν τοῦ παρόντος προικοσυμφώνου, δι' οὗ δηλοῦται, ὅτι ἡ Ἑλένη ἔχουσα ἀνεψιὰν ἐπ' ἀδελφῷ ὀνόματι Εὐτυχίαν Κωνσταντῇ Τελζουκᾶ ἀρραβωνίζει ταύτην μὲ τὸν διαληφθέντα Φίλιππον Ζωΐδην συναινοῦντα πρὸς τοῦτο ὡς ἡ προσηρημένη ὧδε ἡ ἄνω μνημονευθεῖσα ἐπιστολὴ δεικνύει καὶ προῖκα χορηγεῖ εἰς φο-

ρέματα λίρας ὀθωμανικὰς τεσσαράκοντα (ἀρ. 40) κατ' ἐκτίμησιν. ἡ κ. Γλυκερία ὑπὸ τὴν ἐκτεθεῖσαν ιδιότητά της δέχεται τὴν ῥηθεῖσαν συμφωνίαν.

Εἰς ἔνδειξιν ἐγένετο τὸ παρὸν, ὅπερ ἀναγνωσθὲν εὐκρινῶς ὑπεγράφη παρ' ἀμφοτέρων, τῶν μαρτύρων καὶ ἐμοῦ τοῦ Συμβολαιογραφοῦντος Γραμματέως.

Οἱ Μάρτυρες Σ. Νούσια – Γεώργιος Χρ. Πραμαντιώτης

Οἱ Συμβαλλόμενοι Γλυκερία Λ. Κατσῆς Ἑλένη Π. Ἀλευρᾶ

Ὁ Συμβολαιογραφὼν Γραμματεὺς Μ. Κυρκόπουλος

* (Σχετικό ἀπὸ τὴν ἐπιστολή ἀπο Σμύρνη, ἡ ὁποία ἐπέχει θέση προικοσυμφώνου, μετὰ τὸν αὖξ. ἀρ.270)

※ ※ ※

Αὖξ. ἀριθ. 343 Ἐν Ἰωαννίνοις καὶ ἐν τῇ Ἱ. Μητροπόλει Ἰωαννίνων σήμερον τὴν δωδεκάτην τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου τοῦ ἔτους 1912 ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος Τετάρτην καὶ ὥραν πέμπτην π.μ. Τουρκιστὶ ἐνεφανίσθησαν ἐνώπιον Μιχαὴλ Κυρκοπούλου Συμβολαιογραφοῦντος Γραμματέως τῆς Ἱ. Μητροπόλεως~Ἰωαννίνων οἱ ἐξ Ἰωαννίνων Αἰκατερίνη χήρα Δημητρίου Μαργάρη τὸ γένος Φώτου Τερζῆ, Ἰωάννης Δ. Μαργάρης, Φῶτος Δ. Μαργάρης καὶ Βαρβάρα Δ. Μαργάρη καὶ ἡ σύζυγος Παναγ. Κατσαροῦ ἀφ' ἐνὸς ἅπαντες κληρονόμοι τοῦ ἀποβιώσαντος Δημητρίου Μαργάρη καὶ ὁ Κωνσταντῖνος Δ. Μπῆτος ἀφ' ἑτέρου καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν κάτωθι προσυπογραφομένων μαρτύρων ἠτήσαντο τὴν σύνταξιν τοῦ παρόντος προικοσυμφώνου δι' οὗ δηλοῦται ὅτι οἱ πρῶτοι τῶν συμβαλλομένων κληρονόμοι τοῦ Δημητρίου Μαργάρη ἔχοντες θυγατέρα καὶ ἀδελφὴν ὀνομαζομένην Ἑλένην εὐχαρίστως καὶ ἀπαρβιάστως ἀρραβωνίζουσι ταύτην μετὸν ἕτερον τῶν συμβαλλομένων Κωνσταντῖνον Δ. Μπῆτον καὶ προῖκα ταύτης εὐχαρίστως χορηγοῦσι τὰ ἑξῆς: 1^{ov} Μία οἰκίαν κειμένην ἐν τῇ συνοικίᾳ “ Ὅσμάν Τσαούση” πόλεως Ἰωαννίνων ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἀποβιώσαντος συζύγου καὶ πατρός των Δημητρίου Μαργάρη καὶ συνορεύουσιν ἀνὰ τρία μέρη μετὰ δρόμον καὶ ἀπὸ τὸ ἕτερον μέρος μετὰ οἰκίαν τοῦ Κωνσταντίνου καὶ Νικολάου Κατσάνου. 2^{ov} Εἰς χρήματα εἰκοσόφραγκα χρυσᾶ πενήτηκοντα (ἀρ. 50) ἐξ ὧν τὰ μὲν εἴκοσι ἐμετρήθησαν ἐνώπιον ἐμοῦ καὶ παρέλαβε ταῦτα ὁ Γαμβρὸς, Κωνσταν-

τῖνος Δ. Μπῆτος, τὰ δ' ὑπόλοιπα τριάκοντα κατὰ τὴν τέλεσιν τοῦ Γάμου, ἥτις συνεφωνήθη νὰ γίνῃ μετὰ ἓν ἔτος ἀπὸ σήμερον. 3^{ον} Εἰς φορέματα εἰκοσόφραγκα χρυσᾶ ἐξήκοντα μετὰ μιᾶς ραπτομηχανῆς. ὁ Κωνσταντῖνος Δ. Μπῆτος εὐχαρίστως δέχεται ὡς μνηστήν του τὴν Ἑλένην Δημητρίου Μαργάρη ὡς καὶ τὴν προσφερομένην προῖκα, ἔλαβε δὲ καὶ τὰ μετρηθέντα αὐτῷ σήμερον ἐνώπιόν μου εἰκοσόφραγκα χρυσᾶ εἴκοσιν. Εἰς ἔνδειξιν ἐγένετο τὸ παρὸν ὅπερ ἀναγνωσθὲν εὐκρινῶς καὶ μεγαλοφώνως εἰς ἐπήκοον τῶν Συμβαλλομένων καὶ τῶν μαρτύρων ὑπεγράφη παρὰ πάντων αὐτῶν καὶ ἐμοῦ τοῦ Συμβολαιογραφοῦντος Γραμματέως

Οἱ Μάρτυρες Σωτήριος Ἰ. Δεβέκος – Α.Δ. Ζιαμπίρας – Κώστα Χρήστος

Οἱ Συμβαλλόμενοι Ἰωάννης Δ. Μαργάρης

Αἰκατερίνη Δ. Μαργάρη ὡς ἀγράμματος διὰ χειρὸς Γεωργίου Χρ. Πραμαντιώτη

Βαρβάρα Δ. Μαργάρη διὰ χειρὸς τοῦ συζύγου της Παναγιώτου Δ. Κατσαροῦ

Φώτος Δ. Μαργάρης Κ.Δ. Μπῆτος

ὁ Συμβολαιογραφῶν Γραμματεὺς Μ. Κυρκόπουλος

[Ἔ τ ο ς 1913]

Αὐξ. ἀριθ. 349 Ἐν Ἰωαννίνοις καὶ ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει Ἰωαννίνων σήμερον τὴν ὀγδόην (8ην) τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ δεκάτου τρίτου(1913) ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος Τρίτην καὶ ὥραν ἕκτην(6ην) πρὸ μεσημβρίας τουσκιστὶ ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ Δημητρίου Χ. Λιάσκου γραμματέως τῆς Ἑνιαίας Δημογεροντίας ἀναπληρωτοῦ τοῦ εἰδικοῦ συμβολαιογραφοῦντος γραμματέως τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἰωαννίνων Μιχαὴλ Κυρκοπούλου κωλυομένου καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν κάτωθι προσυπογραφομένων μαρτύρων Κωνσταντίνου Παναγιώτου Κηπουροῦ μποσταντζῆ τὸ ἐπάγγελμα καὶ Ἀναστασίου Βασιλείου Κατσικούδη λαχανοπώλου τὸ ἐπάγγελμα, ἀμφοτέρων κατοίκων Ἰωαννίνων, ὑπηκόων ὀθωμανῶν, γνωστῶν μοι καὶ εἰς οὐδεμίαν ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένην ἐξαίρεσιν ὑπαγομένων, ἐνεφανίσθησαν οἱ Σπυρίδων Μιχαὴλ Μήτσκαρας πηγαδᾶς τὸ ἐπάγγελμα καὶ Μιχαὴλ Ἰωάννου Πετρόχελος λαχανοπώλης τὸ ἐπάγγελμα, ἀμφοτέροι κάτοικοι Ἰωαννίνων, ὑπήκοοι ὀθωμανοὶ καὶ γνωστοί μοι, καὶ ᾐτήσαντο τὴν σύνταξιν τοῦ παρόντος προικοσυμφώνου διὰ τοῦ ὁποίου δηλοῦται ὅτι ὁ ἐκ τῶν συμ-

βαλλομένων Σπυρίδων Μιχαήλ Μήτσκαρα ἔχων ἀδελφὴν ὀνόματι Βασιλικὴ θυγάτηρ Μιχαήλ Μήτσκαρα μνηστεύει ταύτην τῇ συγκαταθέσει καὶ τῆς ἰδίας μετὰ τοῦ ἐτέρου τῶν συμβαλλομένων Μιχαήλ Ἰωάννου Πετρόχελον, εἰς τὸν ὁποῖον χορηγεῖ λόγῳ προικός τῆς ῥηθείσης ἀδελφῆς του τὰ ἐξῆς: 1) εἰς μετρητὰ ναπολεόνια χρυσᾶ πενήκοντα (ἀρ.50) ἐκ τῶν ὁποῖων ἐμέτρησεν εἰς τὸν ῥηθέντα Μιχαήλ Ἰ. Πετρόχελον σήμερον ἐνώπιόν μου ναπολεόνια εἴκοσιν (ἀρ. 20). Τὰ ὑπόλοιπα δὲ τριάκοντα (ἀρ.30) ναπολεόνια θέλει τῷ μετρήσῃ ὅκτῳ ἡμέρας πρὸ τῆς στέψεως, ἥτις θὰ γίνῃ μετὰ τέσσερας (ἀρ. 4) μῆνας ἀπὸ σήμερον. 2) Τὰ εἰθισμένα προικῶν φορέματα ἀξίας τεσσαράκοντα (ἀρ. 40) ναπολεόνια ὡς καὶ μίαν ῥαπτομηχανὴν ἀξίας πέντε (ἀρ. 5) λιρῶν ὀθωμανικῶν. Ὁ ἕτερος τῶν συμβαλλομένων Μιχαήλ Πετρόχελος δέχεται εὐχαρίστως ὡς μνηστὴν του τὴν ῥηθεῖσαν Βασιλικὴν Μ. Μήτσκαρα ὡς καὶ τὴν ῥηθεῖσα προῖκα ὑπὸ τοὺς ἀνωτέρω ὅρους.

Εἰς ἔνδειξιν τῶν ἀνωτέρω ἐγένετο τὸ παρὸν ὅπερ ἀναγνωσθὲν εὐκρινῶς καὶ μεγαλοφώνως εἰς ἐπήκοον τῶν συμβαλλομένων καὶ τῶν μαρτύρων ὑπεγράφη παρ' ἀπάντων ἰδιοχείρως πλην τοῦ ἐκ τῶν συμβαλλομένων Σπυρίδωνος Μιχαήλ Μήτσκαρα, ὅστις δηλώσας ἄγνοιαν γραμμάτων καὶ μόνον σταυροσημειώσας ὑπεγράφη διὰ τοῦ ἐπὶ τούτῳ προσελθόντος Κωνσταντίνου Γεωργίου Πατᾶ κατοικοῦ Ἰωαννίνων καὶ λαχανοπώλου τὸ ἐπάγγελμα.

Οἱ μάρτυρες Κώστας Π. Κηπουρό - Ἀναστάσιος Δ. Κατσικούδης

Οἱ Συμβαλλόμενοι + Σπυρίδων Μιχαήλ Μητσκάρης ὡς ἀγράμματον τὸν ἡπογράφο μὲ λόγῳ ἐγὼ ὁ Κωνσταντίνου Γεωργίου Πατὰς ὅστις καὶ μαρτηρὸ

Μιχαήλ Ἰ. Πετρόχειλος

Ὁ Συμβολαιογραφὸν Γραμματεὺς Δ. Χ. Λιάσκος

Προσέτι ἔλαβον σήμερον ὁ ὑποφαινόμενος Μιχαήλ Ἰ. Πετρόχελος ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Ἱ. Μητροπόλεως ἐνώπιον τοῦ Γραμματέως αὐτῆς καὶ τῶν κάτωθι ὑπογεγραμμένων μαρτύρων παρὰ τοῦ ῥηθέντος προικοδότου Σπυρίδωνος Μιχαήλ Μήτσκαρα τὰ ὑπόλοιπα τριάκοντα (ἀρ.30) ναπολεόνια ἐκ τοῦ ὡς ἀνωτέρω ἀναφερομένου εἰς μετρητὰ προικείου καὶ οὕτω ἐξώφλησα τὸ εἰς μετρητὰ προικεῖον

Ἐν Ἰωαννίνοις τῇ 27ῃ Ἰουνίου 1913

Οἱ μάρτυρες ἀναστάσιος κουντρα- Κωνσταντῖνος Γιόργις Πατὰς

Ὁ λαβὼν Μιχαήλ Ἰω. Πετρόχειλος

Ὁ Γραμματεὺς Δ.Χ. Λιάσκος

Αὔξ. ἀριθ. 360 Καταχώρησις προικοσυμφώνου Γεωργίου Χ. Γκουμπελῆ ἐξ Ἰωαννίνων ὁ Γ. Ἐπίτροπος τοῦ Μητροπολίτου Δωδώνης Πανάρετος ἐπικυροῖ.

Οἱ ὑποφαινόμενοι ἦτοι ἀφ' ἐνὸς μὲν ἡ Πανάγιω Γεωργίου Θεμελῇ καὶ ἀφ' ἐτέρου ὁ Γεώργιος Χαραλάμπους Γκουμπελῆς ἀμφότεροι κάτοικοι Ἰωαννίνων, συνῆψαν σήμερον εὐχαρίστως τὴν παροῦσαν σύμβασιν μνηστείας.

Α^{ον}) ἡ πρώτη τῶν συμβαλλομένων Πανάγιω ἔχουσα θυγατέρα ἐν ᾧρα γάμου ὀνόματι Βαρβάραν μνηστεύει ταύτην συναινοῦσαν μετὰ τοῦ δευτέρου τῶν συμβαλλομένων Γεωργίου ἀνταλλάξασα μετ' αὐτοῦ δακτύλιον ὑπόσχεται αὐτῷ λόγῳ προικὸς καὶ τραχώματος εἰς μετρητὰ μὲν λίρας ὀθωμ. πεντήκοντα, εἰς φορέματα δὲ λίρας ὀθωμ. τριάκοντα πληρωτέας κατὰ τὴν τέλεσιν τοῦ γάμου, ὅστις κατὰ τὰ συμπεφωνημένα θέλει γίνεῖ ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς σήμερον

Β^{ον}) ὁ δεύτερος τῶν συμβαλλομένων εἰρημένος Γεώργιος ἀποδεξάμενος ὡς μνηστικὴν τοῦ τὴν ῥηθεῖσα Βαρβάραν ἐδήλωσεν ὅτι ἔστερξεν εἰς τὴν προσφερθεῖσαν αὐτῷ εἰρημένην προῖκα.

Γ^{ον}) Ἐκάτερος τῶν συμβαλλομένων ὀφείλει νὰ τηρήσῃ τὰ συμπεφωνημένα, ὁ δὲ παραβάτης ὑποχρεοῦται νὰ ἀποζημιώσῃ τὸν ἕτερον διὰ τοῦ ἡμίσεως τοῦ ἐν τῷ παρόντι συμβολαίῳ ἀναφερομένου ποσοῦ.

Εἰς ἐνδειξιν τῶν εἰρημένων ἐγένετο τὸ παρὸν εἰς διπλοῦν ὅμοιον.

Ἐν Ἰωαννίνοις τῇ 16^η Μαΐου 1913

Οἱ συμβαλλόμενοι Γεώργιος Χ. Γκουμπελῆ

Πανάγιω Γ. Θεμελῇ ὡς ἀγράμματην τὴν ὑπέγραψεν ὁ Χρῆστος Ρώσσης

Οἱ μάρτυρες Χ.Θ. Ρώσσης – Σπυρ. Π. Πολίτης – Γεώργιος Κ. Οἰκονομίδης – Νικόλαος Θ. Ἀδαμαντίδης – Κων/τῖνος Π. Σιῶμος

Ἱερεὺς Νικόλαος ἐφημέριος τῆς Ἱ. Ἐκκλησίας τῆς Μητροπόλεως

Ἱερεὺς Βασίλειος τῆς Ἱ. Ἐκκλησίας Ἀγίου Νικολάου ἐφημερεύων

Ὅ,τι ἀκριβὲς ἀντίγραφον

Ἐν Ἰωαννίνοις τῇ 27^η Μαΐου 1913 Ὁ Γραμματεὺς Δ.Χ. Λιάσκος

※ ※ ※

αὕξ. ἀριθ. 363 Καταχώρησις προικοσυμφώνου Εὐαγγέλου Σακκᾶ ἐκ Παραμυθίας

Προικοσύμφωνον

Ἐν ὀνόματι τῆς Ἀγίας ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος 1=) Ἡ κυρία Ἑλένη Χριστ. Νακοπούλου ἔχουσα θυγατέρα ἐν ᾧρα γάμου ὀνόματι Ἀγγελικὴ, ἀρραβωνίζει αὐτὴν σήμερον μετὰ τοῦ ἐκ Παραμυθίας Εὐαγγέλου Σακκᾶ δίδουσα ὡς προικεῖον εἰς μετρητὰ εἰκοσόφραγκα τεσσαράκοντα (ἀριθ. 40) καὶ εἰς φορέματα εἰκοσόφραγκα πενήτηκοντα (ἀρ. 50).

2=) Ὁ κύριος Εὐάγγελος Σακκᾶς δέχεται ὡς μνηστήν του τὴν εἰρημένην Ἀγγελικὴν ὡς καὶ τὰ ἀνωτέρω εἰς μετρητὰ καὶ φορέματα εἰκοσόφραγκα ἐννεήκοντα (ἀρ. 90).

3=) ὁ γάμος γενήσεται μετὰ ἑξ μηνῶν ἀπὸ σήμερον.

4=) Ἡ κυρία Ἑλένη Νακοπούλου θὰ μετρήσῃ σήμερον τῷ εἰρημένῳ γαμβρῷ αὐτῆς Εὐαγγέλῳ Σακκᾶ εἰκοσόφραγκα χρυσᾶ δέκα πέντε (ἀρ. 15).

Δι' ὃ ἐγένετο δύο παρόμοια ἔγγραφα ἵνα ἕκαστος κρατᾷ ἀνὰ ἓν πρὸς ἀσφάλειαν του, ἅτινα θὰ ὑπογραφῶσι καὶ καταχωρηθῶσι καὶ ἐν τῷ Κώδικι τῆς Ἱ. Μητροπόλεως

Ἐν Ἰωαννίνοις τῇ 21^ῃ Μαΐου 1913

Οἱ Συμβαλλόμενοι Ἑλένη Χρήστου Νικοπούλου ὡς ἀγράμματος μὲ λόγον της τὴν ὑπογράφω ἐγὼ Θεόδωρος Κ. Τζομάκας καὶ μαρτυρῶ

Κώστας Θ. Φρίγκας - Εὐάγγελος Κ. Σακκᾶς - Γεώργιος Μπίλας μάρτυς - Εὐάγγελος Χρ. Νακόπουλος

Ἱερεὺς Βασίλειος ἐφημέριος Ἀρχιμανδρείου βεβαιῶ τὸ γνήσιον τῶν ὑπογραφῶν

Ἐπικυροῦται τὸ γνήσιον τῇ ὑπογραφῇ τοῦ Ἱερέως Βασιλείου ἐφημερίου Ἀρχιμανδρείου

Ἐν Ἰωαννίνοις τῇ 29^ῃ Μαΐου 1913

Ὁ Γ. Ἐπίτροπος τῆς Μητροπόλεως Ἰωαννίνων Ὁ Δωδώνης Πανάρετος

Ὅ,τι ἀκριβὲς ἀντίγραφον Αὐθημερὸν ὁ Γραμματεὺς Δ. Χ. Λιάσκος

※ ※ ※

Αὕξ. ἀριθ. 366 Ἐν Ἰωαννίνοις καὶ ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει Ἰωαννίνων σήμερον τὴν εἰκοστὴν ἐνάτην τοῦ μηνὸς Ἰουνίου τοῦ ἔτους χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ δε-

κάτου τρίτου (1913) ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος Σάββατον καὶ ὥραν δεκάτην π.μ. ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ Δημητρίου Χ. Λιάσκου, Συμβολαιογραφοῦντος Γραμματέως τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἰωαννίνων καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν κάτωθι προσυπογραφομένων μαρτύρων κ. Πέτρου Χρυσοβιτισινοῦ ἐμπόρου καὶ Σωτηρίου Κ. Χοῖνα τσαρουχᾶ κατοίκων τῆς πόλεως Ἰωαννίνων, ἀμφοτέρων γνωστῶν μοι καὶ εἰς οὐδεμίαν ὑπὸ τοῦ νόμου ἐξαίρεσιν ὑπαγομένων, ἐνεφανίσθησαν οἱ δύο ἀδελφοὶ Πανούσιας καὶ Νικόλαος Βαγγέλη Παλούκα κάτοικοι Ἰωαννίνων ἀφ' ἐνὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου ὁ ἐπ' ἀδελφῇ γαμβρός των Ἀθανάσιος Κ. Κατσαρὸς ἐκ Νήσου (Ἰωαννίνων) καὶ ἤδη ἐν Ἰωαννίνοις κατοικοῦντος, ἅπαντες γνωστοὶ μοι καὶ εἰς κανλῆ-τσεσμέ οἰνοκαφεπῶλαι τὸ ἐπάγγελμα, καὶ ἠτήσαντο τὴν σύνταξιν τοῦ παρόντος προικοσυμφώνου διὰ τοῦ ὁποίου δηλοῦνται τὰ ἑξῆς: Α) Οἱ ῥηθέντες δύο ἀδελφοὶ Πανούσιας καὶ Νικόλαος Βαγγέλη Παλούκα ἔχοντες ἀδελφὴν ὀνόματι Σοφίαν ὑπάνδρευσαν αὐτὴν κατὰ Ἰούλιον παρελθόντος ἔτους 1912 μετὰ τοῦ ἑτέρου των συμβαλλομένων Ἀθανασίου Κ. Κατσαροῦ, τὸν ὁποῖον παρέλαβον ὡς ἐσώγαμβρον εἰς τὴν εἰς ἣν κατοικοῦσιν οἰκίαν τὴν κειμένην ἐνταῦθα εἰς συνοικίαν Κανλῆ-Τσεσμέ, ἣτις ἀνήκει ἐξ ἀδαιρέτου εἰς αὐτοὺς καὶ τὴν ἐν λόγῳ ἀδελφὴν των, ὡς δηλοῦται ἐκ τῶν ἐπισήμων τίτλων, καὶ συνορεύει ἐκ δύο μερῶν μὲ δρόμον ὀπισθεν μὲ μποστάνια καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος μὲ οἰκίαν καὶ μαγαζεῖον Κ.Β. Δεσπότη, καὶ μετὰ τοῦ ὁποίου συνεργάζονται διὰ κοινὸν λογαριασμὸν εἰς τὸ κάτωθεν τῆς οἰκίας ταύτης μαγαζεῖον των, ὅπερ ἐπίσης ἀνήκει ἐξ ἀδαιρέτου εἰς αὐτοὺς καὶ τὴν ἀδελφὴν των, καθόσον συζῶσιν ὡς μία οἰκογένεια ὑπόσχονται δὲ εἰς αὐτὸν λόγῳ προικὸς τῆς ῥηθείσης ἀδελφῆς των, ἐκτὸς τῶν προικῶν φορεμάτων ἅτινα τῷ ἐχορήγησαν κατὰ τὸν γάμον, καὶ τὰ ἑξῆς: 1) νὰ καταβάλωσιν ἐξ ἰδίων των τὸ εἰς τὴν ἀδελφὴν των ἀναλογοῦν χρέος των εἰς τὸν Δημήτριον Γ. Κάτσαρον διὰ τὸ ὁποῖον χρέος ἀπὸ κοινοῦ αὐτοὶ καὶ ἡ ἀδελφὴν των Σοφία ἔχουσιν ὑποθηκεύσει εἰς τὸν ῥηθέντα Δ. Κάτσαρον τὴν ῥηθεῖσαν οἰκίαν των μετὰ τῶν κάτωθεν μαγαζείων. συνεπῶς θὰ ἀπαλλάξωσιν τὴν ἀδελφὴν των ἀπὸ τοῦ ῥηθέν χρέους, ὅπερ θὰ πληρώσωσι αὐτοὶ εἰς ἀκέραιον ἅμα ἐνοχληθῶσιν ὑπὸ τοῦ δανειστοῦ μετὰ τοῦ τόκου των, καὶ οὕτω τὸ ἐκ τῆς οἰκίας ταύτης καὶ τοῦ μαγαζείου μερίδιον τῆς ἀδελφῆς των θὰ εἶνε ἐλεύθερον παντὸς βάρους.

2=) ἅπαντα τὰ ἐνυπάρχοντα ἐπιπλα καὶ σκεύη τῆς ῥηθείσης οἰκίας καὶ τοῦ μαγαζείου (ἐξ ὧν τὸ ἐν τρίτον ἀνήκει ἤδη κατὰ κυριότητα εἰς τὴν ῥηθεῖσαν ἀδελφὴν των) τὰ ὑπόλοιπα δὲ δύο τρίτα τῶν ἐπίπλων τούτων, ἅτινα αὐτοὶ προικοδοτοῦσιν εἰς τὸν γαμβρόν των, ἔχουσιν ἀξίαν λιρῶν ὀθωμανικῶν περίπου δέκα ἑξ (16).

Εἰς ἔνδειξιν τῶν ἀνωτέρω ἐγένετο τὸ παρόν, ὅπερ ἀναγνωσθὲν εὐκρινῶς καὶ μεγαλοφώνως εἰς ἐπήκοον τῶν συμβαλλομένων καὶ τῶν μαρτύρων ὑπεγράφη παρ' ἀπάντων ἰδιοχείρως ὥς καὶ παρ' ἐμοῦ τοῦ Συμβολαιογραφοῦντος Γραμματέως καὶ τῶν συμβαλλομένων ὁμῶς Ἀθ. Κατσαρὸς ὥς ἀγράμματος ὑπεγράφη διὰ τοῦ Π. Χρυσοβιτισινοῦ Ἐν Ἰωαννίνοις τῇ 29ῇ Ἰουνίου 1913

Οἱ μάρτυρες Π. Χρυσοβιτισινός - Σωτήριος Κ. Χόϊνας

Οἱ Συμβαλλόμενοι Πανούσιας Εὐαγ. Παλούκας Νικόλαος Ε. Παλούκας

Διὰ τὸν ἀγράμματον Ἀθανάσιον Κ. Κατσαρὸν Π. Χρυσοβιτισινὸς

Ὁ Συμβολαιογραφὸν Γραμματεὺς Δ.Χ. Λιάσκος

※ ※ ※

Αὐξ. ἀριθ. 367 Ἐν Ἰωαννίνοις καὶ ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει Ἰωαννίνων σήμερον τὴν πέμπτην (5) τοῦ μηνὸς Ἰουλίου τοῦ ἔτους χιλιοστοῦ ἑννεακοσιοστοῦ δεκάτου τρίτου (1913) ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος Παρασκευὴν καὶ ὥραν ἑνδεκάτην καὶ ἡμίσειαν (11 ^{1/2}) π.μ. ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ Δημητρίου Χ. Λιάσκου Συμβολαιογραφοῦντος Γραμματέως τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἰωαννίνων καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν κάτωθι προσυπογραφομένων μαρτύρων Βασιλείου Μουστάκα κρεοπώλου κατοίκου Ἰωαννίνων καὶ Δημητρίου Γκογιάννου κατοίκου Βελτισίτης καὶ ἐνταῦθα διαμένοντος προσωρινῶς ἀμφοτέρων γνωστῶν μοι καὶ εἰς οὐδεμίαν ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένων ἐξαίρεσιν ὑπαγομένων, ἐνεφανίσθησαν οἱ Δημήτριος Γκέλιας κάτοικος Ἰωαννίνων κουρεὺς τὸ ἐπάγγελμα καὶ Χρήστος Ἱ. Τσίτσος ἐκ τοῦ χωρίου Βοϊνίκου (Παραμυθίας) καταγόμενος καὶ ἐν Ἰωαννίνοις κατοικῶν μαραγκὸς τὸ ἐπάγγελμα, ἀμφότεροι γνωστοί μοι καὶ ᾐτήσαντο τὴν σύνταξιν τοῦ παρόντος προικοσυμφώνου διὰ τοῦ ὁποίου δηλοῦνται τὰ ἐξῆς:1) ὁ ἐκ τῶν συμβαλλομένων Δημήτριος Γκέλιας ἔχων θυγατέρα εἰς ἡλικίαν γάμου ὀνόματι Εὐαγγελὴν μνηστεύει ταύτην μετὰ τοῦ ἐτέρου τῶν συμβαλλομένων Χρήστου Ἱ. Τσίτσου καὶ χορηγεῖ αὐτῇ λόγῳ προικὸς τῆς ῥηθείσης θυγατρὸς α) ἓν οἰκόπεδον κείμενον ἐνταῦθα ὀλίγον ἔξωθεν τῆς πόλεως εἰς συνοικίαν μέχρι τοῦδε λεγομένην “Ὅσμάν Τσαούση” τελείας ἰδικτησίας του καὶ συνορεῦδον μὲ δρόμον, μὲ οἰκίαν Κήκας Γουναρέσιου, μὲ οἰκίαν τοῦ ἰδίου Δημ. Γκέλια καὶ μὲ δρομίσκον β) τὰ εἰθισμένα προικῶα φορέ-

ματα καὶ ἔπιπλα ἀξίας τεσσαράκοντα (ἀρ.40) λιρῶν ὀθωμανικῶν. ὁ Γάμος συνεφωνήθη νὰ γίνη μετὰ δύο ἔτη ἀπὸ σήμερον.

2) ὁ ἐκ τῶν συμβαλλομένων Χρῆστος Ι. Τσίτσος δέχεται εὐχαρίστως ὡς μνηστήν του τὴν ῥηθεῖσαν Εὐαγγελὴν Γκέλια καὶ τὴν ἀνωτέρω προῖκα ὑπὸ τοὺς μνησθέντας ὅρους:

Εἰς ἔνδειξιν τῶν ἀνωτέρω ἐγένετο τὸ παρόν, ὅπερ ἀναγνωσθὲν εὐκρινῶς καὶ μεγαλοφώνως εἰς ἐπήκοον πάντων ἦτοι τῶν συμβαλλομένων καὶ τῶν μαρτύρων ὑπεγράφη παρὰ πάντων ἰδιοχείρως πλὴν τοῦ ἐκ τῶν συμβαλλομένων Δ. Γκέλια, δηλώσαντος ἄγνοιαν γραμμάτων καὶ ὑπογραφέντος διὰ τοῦ ἐπὶ τούτῳ προσκληθέντος καὶ κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ παρόντος παρευρεθέντος Σπυρίδωνος Κήτσιου λάμπρου κατοίκου Ἰωαννίνων κουρέως, ὑπεγράφη δὲ καὶ παρ' ἐμοῦ τοῦ Συμβολαιογραφοῦντος Γραμματέως

Οἱ Μάρτυρες Βασίλειος Μουστάκας - Δημήτριος Γκουγιάννος

Οἱ Συμβαλλόμενοι Δημήτριος Γκέλιας ὡς ἀγράμματο τὸν ὑπογράφω μὲ λόγον του ἐγὼ Σπυρ. Κιτσουλάμπρος ὅστις καὶ μαρτυρῶ

Χρῆστος Ι. Τσίτσος

Ὁ Συμβολαιογραφὸν Γραμματεὺς Δ.Χ. Λιάσκος

※ ※ ※

Αὐξ. ἀριθ. 370 Καταχώρισις προικοσυμφώνου Ἀριστούλας Ν. Λάππα ἐκ Νήσου

Ὁ Γεν. Ἐπίτροπος τοῦ Μητροπολίτου Ἰωαννίνων ὁ Δωδώνης Πανάρετος ἐπικυροῖ Προικοσύμφωνον Ἐν ὀνόματι τῆς Ἀγίας καὶ Ἀδαιρέτου Τριάδος

Μεταξὺ τῶν ὑποφαινομένων ἀφ' ἐνὸς τῆς κ. Ἑλένης Ν. Λάππα, Χαραλάμπους Ἀναστασίου καὶ Κωνσταντίνου Ν. Λάππα ἀδελφῶν ὡς καὶ τοῦ Ἀδαμαντίου Χ. Λάππα θείου κατοίκων ἀπάντων τῆς Νήσου Ἰωαννίνων καὶ ἀφ' ἑτέρου τοῦ κυρίου Μιχαὴλ Τζιμοπούλου κατοίκου Ἰωαννίνων διευθυντοῦ τοῦ ἐνταῦθα ὀρφανοτροφείου Γεωργίου Σταύρου συνεφωνήθησαν τὰ ἑξῆς:

Οἱ Ἑλένη Ν. Λάππα, Χαράλαμπος, Ἀναστάσιος καὶ Κωνσταντῖνος Ν. λάππα ὡς καὶ ὁ Ἀδαμάντιος Χ. Λάππας προτιθέμενοι νὰ ἐκδώσωσιν εἰς γάμον τὴν θυγατέρα, ἀδελφὴν καὶ ἀνεψιὰν αὐτῶν Ἀριστούλαν Ν. λάππα κατοίκου τῆς Νήσου Ἰωαννίνων ἐμνήστευσαν αὐτὴν συναινοῦσαν τὴν ἔκτην παρελθόντος Ἰανουαρίου ε.ε.

μετὰ τοῦ κ. Μ. Τζιμοπούλου δίδοντες αὐτῇ ὡς προικεῖον ἐκ τῆς πατρικῆς, τῆς ἀδελφικῆς καὶ τοῦ θεοῦ περιουσίας τὰ ἑξῆς:

Α) Διακόσια πενήντα (ἄρ. 250) χρυσᾶ εἰκοσόφραγκα μετρητὰ πληρωτέα τῷ κ. Μ. Τζιμοπούλῳ δύο ἡμέρας πρὸ τοῦ γάμου.

Β) Τὰ οἰκεῖα προικῶα φορέματα, κοσμήματα καὶ οἰκιακὰ σκευὴ ἀξίας ἐν ὅλῳ ἑκατὸν πενήκοντα εἰκοσοφράγκων ἀριθμὸν (150).

Ὁ ἕτερος τῶν συμβαλλομένων κυρ. Μ. Τζιμόπουλος ἀποδέχεται τὴν παροῦσαν μνηστεῖαν ὡς καὶ τὴν περὶ προικὸς ὑπόσχεσιν.

Ὁ Γάμος τελεσθήσεται τὴν 15= Ἰουνίου 1913

Ἐφ' ᾧ συνετάχθη τὸ παρὸν εἰς διπλοῦν ἀνταλλαγὲν μεταξὺ τῶν συμβαλλομένων.

Ἐν τῇ Νήσῳ Ἰωαννίνων τῇ 9ῃ Ἰουνίου 1913

Οἱ Συμβαλλόμενοι Μ. Τζιμόπουλος Χ. Λάππας Ἀν. Λάπας Ἀδ. Λάππας
Κ.Ν. Λάππας

Οἱ μάρτυρες Δ. Κίγκος - Ζώης Χριστίδης - Γιάκης Ι. Παπαζήσης

Ἐλένη Ν. Λάπα ὡς ἀγράμματος ὑπογράφεται διὰ χειρὸς Νικολάου Ἱερέως ὅστις καὶ μαρτυρῶ.

Ἐκ τῶν ὀπισθεν διακοσίων πενήκοντα εἰκοσοφράγκων ἐμετρήθησαν πενήκοντα καὶ διὰ διακόσια ἐδόθη Γραμμάτιον μεθ' ἡμέρας τρεῖς τῶν ὑπογραφῶν τῶν ἀδελφῶν καὶ τοῦ θεοῦ. Ἐν Ἰωαννίνοις τῇ 13 Ἰουνίου 1913 Μ. Τζιμόπουλος

Ὅ,τι ἀκριβὲς ἀντίγραφον Ἐν Ἰωαννίνοις τῇ 7ῃ Ἰουλίου 1913

Ὁ Γραμματεὺς Δ.Χ. Λιάσκος

Οἱ παρουσιάσαντες πρὸς καταχώρισιν τὸ ἀνωτέρω προικοσύμφωνον Ν.Χ. Λάππας

※ ※ ※

Αὔξ. ἀριθ. 373 Καταχώρισις προικοσυμφώνου τῆς ἐκ Περάματος Βαρβάρας Ν. Λάππα
Ὁ Γενικὸς Ἐπίτροπος τῆς Μητροπόλεως Ἰωαννίνων

ὁ Δωδώνης Πανάρετος ἐπικυροῖ

Δέσποτα πολυέλεε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ παραγενόμενος ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας καὶ τὸν ἐκεῖσε γάμον εὐλόγησας αὐτὸς καὶ τὸ παρὸν συνοικέσιον

ὅπερ συνάπτεται σήμερον ἀφ' ἐνὸς μὲν μετὰ τοῦ κ. Νικολάου Κοσμᾶ καὶ τῆς δεσποινίδος Βαρβάρας Ν. Λάππα εἰς πρῶτον γάμον καὶ τοῦτο εὐλόγησον.

Α=) Ὁ κ. Νικόλαος Λάππας ἐκ τῆς κόμης “Πέραμα” ἔχων θυγατέρα Βαρβάραν ὀνομαζομένην ἀρραβωνίζει αὐτὴν σήμερον μετὰ τοῦ κ. Νικολάου Κοσμᾶ ἐκ τῆς πόλεως Ἰωάννινα καὶ δίδει αὐτῷ ὡς προῖκα ναπολεόνια χρυσᾶ ἐβδομήκοντα (70) ἐξ ὧν τριάκοντα πέντε (35) εἰς μετρητὰ καὶ τὰ ἕτερα τριάκοντα πέντε (35) εἰς φορεματα προσέτι δὲ καὶ δέκα πέντε (15) δικάρια μαλλίον, τὰ μετρητὰ (35) μετρηθήσονται ὁκτῷ (8) ἡμέρας πρὸ τῆς στέψεως.

Β=) Ἡ ἀλλαγὴ τῶν δακτυλιδίων γίνεται σήμερον

Γ=) Ὁ Γάμος γενήσεται μετὰ δέκα (10) μῆνας ἀπὸ σήμερον

Δι' ὃ ἐγένετο δύο παρόμοια, ἅτινα ἀναγνωσθέντα εὐκρινῶς εἰς ἐπήκοον καὶ τῶν ἐπὶ τούτῳ κληθέντων ἀξιοτίμων μαρτύρων ὑπεγράφησαν παρὰ τῶν συμβληθέντων μερῶν.

Ἐν Ἰωαννίνοις τῇ 27=Νοεμβρίου 1911

Οἱ μάρτυρες Ἀχ. Η. Οἰκονόμος - Μ. Δημητριάδης - Leonidas Kassis - Ἰωάννης Δ. Φῶτος - Ἰωάννης Κ. Τασούλας - Κώστας Ντελινίκος - Στέφος Ἀνδρέα Ἐξαρχος

Οἱ συμβληθέντες Νικόλαος Κοσμᾶς διὰ χειρὸς Μιλτιάδ. Κ. Δημητριάδης

Νικόλαος Ἰ. Λάππας

Ἐφημέριος Ἀρχιμανδρείου Σακελλάριος Σταῦρος Ἰωαννίδης βεβαιῶ τὸ γνήσιον τῶν ὑπογραφῶν

Ἐφημέριος Περάματος Κωνσταντῖνος Σακελλάριος βεβαιῶ τὸ γνήσιον τῶν ὑπογραφῶν

Διὰ τὰ ὀπισθεν ἐβδομήκοντα εἰκοσόφραγκα ἐλήφθησαν σήμερον δέκα πέντε (ἀρ. 15). Τῇ 22α Φεβρουαρίου 1912

Νικόλαος Κοσμᾶς ὡς ἀγράμματον ὑπέγραψα ἐγὼ Ἄρης Χρ. Βενέτης

Ἐλήφθησαν σήμερον εἰκοσόφραγκα εἴκοσι (ἀρ. 20) τῇ 27ῃ Ἰουνίου 1912

Νικόλαος Κοσμᾶς διὰ χειρὸς Ἰωάννου Φώτου

Σήμερον 14= Ἰουλίου τοῦ ἔτους 1913 ἐλήφθησαν καὶ τὰ ἕτερα τριάκοντα πέντε (ἀρ. 35) εἰκοσόφραγκα.

Ὁ λαβὼν Νικόλαος Κοσμᾶς διὰ χειρὸς Ἀχιλλέως Ἡλ. Οἰκονόμου

Ὁ ἐφημέριος Κωνσταντῖνος Σακελλάριος βεβαιῶ τὸ γνήσιον τῶν ὑπογραφῶν.

Τῇ 18 Ἰουλίου 1913 Πέραμα Ὅ,τι ἀκριβὲς ἀντίγραφον

Ἐν Ἰωαννίνοις τῇ 19ῃ Ἰουλίου 1913 Ὁ Γραμματεὺς Δ.Χ. Λιάσκος

Αὐξ. ἀριθ. 375 Ἐν Ἰωαννίνοις καὶ ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει Ἰωαννίνων σήμερον τὴν δεκάτην ἐννάτην (19=) τοῦ μηνὸς Ἰουλίου τοῦ ἔτους χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ δεκάτου τρίτου (1913) ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος Παρασκευὴν καὶ ὥραν 6^{1/2} μ.μ. ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ Συμβολαιογραφοῦντος Γραμματέως τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἰωαννίνων Δημητρίου Χ. Λιάσκου καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν κάτωθι προσυπογραφομένων μαρτύρων τῆς πράξεως ἦτοι τοῦ Ἀθανασίου Μαντζίκα τσαρουχᾶ καὶ Ἰωάννου Ἡλίας Τσαγκάρη ὑποδηματοποιοῦ ἀμφοτέρων κατοίκων τῆς πόλεως Ἰωαννίνων καὶ ἀμφοτέρων γνωστῶν μοι καὶ εἰς οὐδεμίαν ὑπὸ τοῦ νόμου ἐξαίρεσιν ὑπαγομένων, ἐνεφανίσθησαν οἱ Χρῆστος Ἰωάννου Ἰωαννίδης ὠρολογοποιὸς καὶ κάτοικος Ἰωαννίνων καὶ Πέτρος Γεωργίου κάτοικος Σιλιβρίας ἄνευ ἐπαγγέλματος ἐπὶ τοῦ παρόντος καὶ ἐνταῦθα ἀπὸ τριετίας διαμένων, ἄγνωστοί μοι περὶ τῆς ταυτότητος τῶν ὁποίων ἐβεβαιώθην παρὰ τῶν κάτωθι προσυπογραφομένων δύο μαρτύρων ταυτότητας ἦτοι τοῦ Κωνσταντίνου Τζουβάρνα ὑποδηματοποιοῦ καὶ κατοίκων Ἰωαννίνων καὶ Ἀλεξίου Ἰωάννου Ἀλεξίου κατοίκου τοῦ χωρίου Τσερίτσανα καὶ κουρεὺς ἐνταῦθα, καὶ ῥήτησαντο τὴν σύνταξιν τοῦ παρόντος προικοσυμφώνου διὰ τοῦ ὁποίου δηλοῦται ὅτι ὁ ἐκ τῶν συμβαλλομένων Χρῆστος Ἰωάννου Ἰωαννίδης ἔχων ἀδελφὴν ὀνόματι Πηνελόπη μνηστεύει ταύτην μετὰ τοῦ ἐτέρου τῶν συμβαλλομένων Πέτρου Γεωργίου καὶ χορηγεῖ αὐτῇ λόγῳ προικὸς τῆς ῥηθείσης ἀδελφῆς του Πηνελόπης τὰ ἐξῆς: 1=) εἰς μετρητὰ ναπολεόνια χρυσᾶ πενήκοντα (ἀρ. 50) ἐκ τῶν ὁποίων ἐμέτρησεν αὐτῇ πρὸ ἡμερῶν ναπολεόνια δέκα καὶ ἑπτὰ καὶ ἥμισυ (ἀρ. 17^{1/2}), τὸ δὲ ὑπόλοιπον τῶν τριάκοντα δύο καὶ ἡμίσεως (ἀρ. 32^{1/2}) ναπολεονίων θέλουσι μετρηθῇ αὐτῇ παρὰ τοῦ ἰδίου ὁκτὼ ἡμέρας πρὸ τῆς στέψεως, ἥτις ὠρίσθη νὰ γίνῃ ἐνταῦθα μετὰ ἓν ἔτος ἀπὸ σήμερον καὶ 2=) Τα εἰθισμένα προικῶα φορέματα κατὰ τὴν ἀρέσκειαν καὶ εὐχαρίστησιν τοῦ προικοδότου. Ὁ δεύτερος τῶν συμβαλλομένων Πέτρος Γεωργίου ἐδήλωσεν ὅτι δέχεται εὐχαρίστως τὴν ῥηθεῖσαν Πηνελόπην Ἰωαννίδου ὥς μνηστῆν του καὶ τὴν ἀνωτέρω μνημονευομένην προίκα ὑπὸ τοὺς ἀνωτέρω ὅρους, δηλώσας προσέτι ὅτι ἔλαβε παρὰ τοῦ προικοδότου ἐκ τῶν προικῶων μετρητῶν τὰ 17^{1/2} ναπολεόνια.

Εἰς ἐνδειξιν τῶν ἀνωτέρω ἐγένετο τὸ παρὸν προικοσύμφωνον, ὃπερ ἀναγνωσθὲν εὐκρινῶς καὶ μεγαλοφώνως εἰς ἐπήκοον πάντων ὑπεγράφη παρὰ τῶν συμβαλλο-

λομένων, τῶν μαρτύρων τῆς πράξεως, τῶν μαρτύρων τῆς ταυτότητος, καὶ παρ' ἐμοῦ τοῦ συμβολαιογραφοῦντος γραμματέως. Ἐν Ἰωαννίνοις τῇ 19ῃ Ἰουλίου 1913

Οἱ Μάρτυρες πράξεως Ἀθανάσιος Μαντζίκας - Ἰωάννης Τσαγκάρης

Οἱ Συμβαλλόμενοι Χρίστος Ἰ. Ἰωαννίδης Πέτρος Γεωργίου

Οἱ Μάρτυρες Ταυτότητος Κωνσταντῆνος Τσουβάρνας - Ἀλέξιος Ι. Ἀλεξίου

Ὁ Συμβολαιογραφὸν Γραμματεὺς Δ.Χ. Λιάσκος

※ ※ ※

Αὐξ. ἀριθ. 376 Καταχώρισις προικοσυμφώνου τῆς ἐξ Ἰωαννίνων Ἀγγελικῆς Γ. Βούλγαρη Ὁ Γεν. Ἐπίτροπος τῆς Μητροπόλεως Ἰωαννίνων

ὁ Δωδώνης Πανάρετος ἐπικυροῖ

Προικοσύμφωνον

Οἱ ὑποφαινόμενοι ἦτοι ἀφ' ἐνὸς μὲν ἡ κ. Στεφάνω χήρα Δημητρίου Χατζῆ ἢ Τριανταφύλλου τὸ γένος Πέτρου Κόρδοβιτς κάτοικος Ἰωαννίνων καὶ ὑπήκοος Ὁθωμανῆς καὶ ἀφ' ἑτέρου ὁ Γεώργιος Βούλγαρης κάτοικος καὶ ὑπήκοος ὡσαύτως συνῆψαν σήμερον εὐχαρίστως καὶ διὰ προτάσεως καὶ παραδοχῆς τὴν παροῦσαν σύμβασιν μνηστείας ὑπὸ τοὺς κάτωθι ὅρους.

Α' ἡ πρώτη τῶν συμβαλλομένων κ. Στεφάνω ἔχουσα ἀνεψιὸν ὀνόματι Γεώργιον Θεοδ. Σλατίτσανη, κάτοικον τῆς πόλεως “Πογδορίτσα” τοῦ Μαυροβουνίου καὶ προσωρινῶς ἐνταῦθα διαμένοντα ἀρραβωνίζει τοῦτον δόσαντα πλήρη τὴν συναίνεσιν αὐτοῦ μετὰ τῆς θυγατρὸς τοῦ δευτέρου τῶν συμβαλλομένων Γεωργίου Βουλγάρη ὀνόματι Ἀγγελικῆς, ἣτις συνήνεσε πληρέστατα εἰς τὴν μετὰ τοῦ ῥηθέντος Γεωργίου Θ. Σλατίτσανη συναφθεῖσαν σήμερον διὰ τοῦ παρόντος καὶ διὰ ἀνταλλαγῆς δακτυλίων μνηστείαν.

Β' ὁ δεύτερος τῶν συμβαλλομένων εἰρημένος Γ. Βούλγαρης μνηστεύων σήμερον τὴν ἐν ᾧ ὥρᾳ γάμου διατελοῦσαν εἰρημένην θυγατέρα του Ἀγγελικὴν ἐρχομένην εἰς πρῶτον γάμον μετὰ τοῦ ῥηθέντος Γεωργίου Θεοδώρου Σλατίτσανη ἀποδεξαμένην τοῦτον ὡς μνηστῆρα αὐτῆς τῆς ὑποσχέθη λόγῳ προικὸς καὶ τραχώματος εἰς μετρητὰ μὲν λίρας Ὁθωμανικὰς πεντήκοντα (ἀρ. 50) ἀπέναντι τῶν ὁποίων ἐμέτρησε σήμερον μόνον ἐπτά (ἀρ. 7) εἰκοσόφραγκα καὶ ἔδωκεν ὡς παρακαταθήκην βιβλιάριόν του φέ-

ρον τὴν σφραγίδα τοῦ ἐνταῦθα ὑποκαταστήματος τῆς Τραπεζῆς Ἀθηνῶν καὶ δηλοῦν ὅτι ὁ ῥηθεὶς Γεώργιος Βούλγαρης κατέθεσεν ἐπ' ὀνόματί του τὴν 12/25/3/912 εἰκοσόφραγκα χρυσᾶ τριάκοντα τρία εἰς τὸ εἰρημένον ὑποκατάστημα ἀνὰ τρία ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἐτησίως ἢ παρακατάθεσις τοῦ εἰρημένου βιβλιαρίου ἐγένετο προσωρινῶς μέχρις οὗ ἐνεργηθῶσι τὰ δέοντα ὑπὸ τοῦ εἰρημένου παρακαταθέτου καὶ προικοδότου Γεωργίου Βούλγαρη ὅπως μετρηθῶσιν ὑπὸ τοῦ ῥηθέντος ὑποκαταστήματος ἀμέσως ἢ ἐμμέσως τ' ἀνωτέρω τριάκοντα τρία εἰκοσόφραγκα μετὰ τοῦ δεδλωμένου τόκου αὐτῶν εἰς τὴν ῥηθεῖσαν κ. Στεφάνω ἢ τὸν μνηστήρα Γεωργίου Θ. Σλατίτσανη, ὁπότε θὰ καταχωρηθῶσιν ὀπισθεν τοῦ παρόντος προικοσυμφώνου ὡς ληφθέντα μετρητὰ· διὰ δὲ τὰ ὑπολειπόμενα χίλια ἑξακόσια ἐξήκοντα (1660) γρόσια ἐξεδόθη σχετικὸν γραμματίον ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν τῆς διαταγῆς τῆς ῥηθείσης Στεφάνως καὶ τοῦ μνηστήρος Γεωργίου Θ. Σλατίτσανη καὶ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ ῥηθέντος προικοδότου Γεωργίου Βούλγαρη πληρωτέον μετὰ ἓν ἔτος ἀπὸ τῆς σήμερον. Πρὸς δὲ ὑπεσχέθη ὁ εἰρημένος Γεώργιος Βούλγαρης λόγῳ προικὸς τὰ ὑπάρχοντα παρ' αὐτῷ προικῶα ἐνδύματα, ὧν τὰ ἤδη καὶ ἢ κατ' αὐτὰς ὀρισθησομένη κατὰ τὰ εἰθισμένα ἀξία θὰ σημειωθῶσιν ἐπίσης ὀπισθεν τοῦ παρόντος προικοσυμφώνου.

Γ' Ὁ γάμος συνεφωνήθη ἵνα γίνῃ ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ σήμερον πλὴν ἐκτάκτου καὶ δεδικαιολογημένης αἰτίας.

Εἰς ἔνδειξιν τῶν εἰρημένων ἐγένετο τὸ παρὸν εἰς διπλοῦν ὅμοιον ὑπογραφὲν ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν συμβαλλομένων μερῶν ἀποδεξαμένων καθ' ὅλα καὶ ἀνεπιφυλάκτως τ' ἀνωτέρω ἐνώπιον τῶν κατὰ τέλεσιν τῆς περὶ οὗ ὁ λόγος μνηστείας παρασταθέντων ἀξιοπίστων μαρτύρων καὶ τοῦ ἐφημερίου αἰδεσίμου παπᾶ Νικολάου διὰ τὰ περαιτέρω. Ἐν Ἰωαννίνοις τῇ 14ῃ Ὀκτωβρίου 1912

Οἱ Συμβαλλόμενοι Στεφάνω Δ. Χατζῆ ὡς ἀγράμματος μὲ λόγον τῆς τὴν ὑπέγραψα ἐγὼ ὁ Ἰωάννης Β. Τσοφίλης

Γεώργιος Βούλγαρης ὡς ἀγράμματος ὑπεγράφεται δι' ἐμοῦ τοῦ Θεοχάρους Πανούση ὅστις καὶ μαρτυρῶ

Ἐλήφθησαν σήμερον τ' ἄνωθι ἀναφερόμενα ἑπτὰ εἰκοσόφραγκα καὶ τὸ βιβλιάριον καὶ γραμματίον Ὁ μνηστήρ guiro Alaticonihe

Οἱ Μάρτυρες Ἀρχιδιάκονος Σωτήριος Ῥοδόνας μαρτυρῶ - Γεώργιος Ἀδ. Παπᾶς μαρτυρῶ - Δημήτριος Χρήστου - Χ. Ἀναγνωστόλος - Βασίλειος Αὐγέρης

Στεφάνω χήρα Δ. Χατζῆ Τριανταφύλλου ὡς ἀγράμματος μὲ λόγον τῆς τὴν ὑπέγραψα ἐγὼ ὁ Οἰκονόμος Ἰωάννης

Ἱερεὺς Νικόλαος ἐφημέριος τῆς Ἱ. Ἐκκλησίας τῆς Μητροπόλεως βεβαιῶ τὸ γνήσιον τῶν ἀνωτέρω ὑπογραφῶν καὶ τὸ περιεχόμενον.

Σήμερον τῇ 19ῃ τοῦ ἔτους 1913 ἐμετρήθησαν εἰκοσόφραγκα τριάκοντα τρία (ἀρ. 33) καὶ ἑπτὰ (ἀαρ. 7) ἅτινα εἶχον μετρηθῇ ὡς ἀνωτέρω φαίνεται τὸ ὅλον τεσσαράκοντα (ἀρ. 40) καὶ εἰς ἔνδειξιν ὑποφαινόμεθα.

Ἐν Ἱωαννίνοις τῇ 19 Ἀπριλίου 1913

Οἱ λαβόντες Στεφάνω χήρα Δημητρίου Χατζῆ Τριανταφύλλου ὡς ἀγράμματον με λόγον της τὴν ὑπέγραψα ἐγὼ ὁ Οἰκονόμος Ἰωάννης ὅστις καὶ μαρτυρῶ

Γεώργιος Σλατίτσανη ὡς ἀγράμματον με λόγον του τὸν ὑπέγραψα ἐγὼ ὁ Οἰκονόμος Ἰωάννης ὅστις καὶ μαρτυρῶ

Οἱ Μάρτυρες Θεοχάρης Πανούσης μαρτυρῶ - Γεώργιος Ἀδ. Γοργόλης

Οἰκονόμος Ἰωάννης ἐφημέριος Περιβλέπτου βεβαιῶ τὸ γνήσιον τῶν ὑπογραφῶν Ὅ,τι ἀκριβὲς ἀντίγραφον Ἐν Ἱωαννίνοις τῇ 20ῃ Ἰουλίου 1913

Ὁ Γραμματεὺς Δ.Χ. Λιάσκος

※ ※ ※

Αὔξ. ἀριθ. 380 Καταχώρισις προικοσυμφώνου τῆς Ἑλένης Θεοδ. Γραβάνη ἐξ Ἱωαννίνων Ὁ Γεν. Ἐπίτροπος τῆς Μητροπόλεως Ἱωαννίνων + ὁ Δωδώνης Πανάρετος ἐπικυροῖ

Προικοσύμφωνον

Ἐν ὀνόματι τῆς Ὁμοουσίας, Ἀγίας καὶ Ἀδαιρέτου Τριάδος.

Μεταξὺ τῶν ὑποφαινομένων Κωνσταντίνου Θεοδώρου Γραβάνη κατοίκου Ἱωαννίνων ἀφ' ἐνὸς καὶ Ἡλία Ἰωάννου Σακούλια κατοίκου ὡσαύτως, συνεφωνήθησαν τὰ ἑξῆς:

1^{ov} Ὁ κ. Κωνσταντῖνος Θεοδώρου Γραβάνης ἔχων νόμιμον θυγατέρα ὀνομαζομένην Ἑλένην μνηστεύει ταύτην μετὰ τοῦ κ. Ἡλία Ἰωάννου Σακούλια ἀποδεχομένου καὶ ὑπόσχεται εἰς αὐτόν, μετὰ τῶν πατρικῶν αὐτοῦ εὐχῶν καὶ εὐλογιῶν, λόγῳ προικὸς τὸ ἥμισυ τῆς οἰκίας κειμένην εἰς συνοικίαν Ἀἰδόνι καὶ συνορευούσης γύρωθεν μετὰ χωράφια Δημητρίου Γκαραμέτσιου, μετὰ οἰκίαν Στυλιανοῦ Παπουτσή, μετὰ οἰκίαν Νικολάου Παντοπώλου καὶ μετὰ δημόσιον δρόμον καὶ προικῶς φορέματα ἀξίας τριάκοντα πέντε (ἀρ. 35) εἰκοσοφράγκων.

2^{ov} Ἡ στέψις θέλει γίνῃ τῇ τελευταίᾳ Κυριακῇ τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου χίλια ἑννεακόσια δέκα τρία.

3^{ov} Ὁ κ. Ἡλίας Ἰωάννου Σακούλιας δέχεται εὐχαρίστως τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος προικοσυμφώνου καὶ τὴν Ἑλένην ὡς μνηστήν του ἥτις ἐπίσης ἀποδέχεται αὐτὸν ὡς μνηστήρα.

Δι' ὃ ἐγένετο τὸ παρὸν εἰς διπλοῦν, ὅπερ ὑπογραφὲν παρὰ τῶν συμβαλλομένων καὶ τῶν μαρτύρων καὶ βεβαιωθὲν παρὰ τοῦ ἐφημερίου ἱερέως, ἀντηλλάγη μεταξὺ αὐτῶν.
Ἰωάννινα τῇ 17ῃ Αὐγούστου 1913

Οἱ μάρτυρες Κ.Χ. Κατσάνος - Χρῆστος Κουρβάνος

Οἱ συμβαλλόμενοι Ἡλίας Ἰωάννου Σακούλιας ὡς ἀγράμματον τὸν ὑπογράφω ἐγὼ μὲ λόγον του ὅστις καὶ μαρτυρῶ Μιχαὴλ Δ. Μαντζουράνας αὐτὸς ποιεῖ δὲ τὸν Σταυρόν +
Κωνσταντῖνος Θ. Γραβάνης

Σακελλάριος Κων/τίνος Γεωργιάδης Ἐφημ. Περιβλέπτου βεβαιῶ

Ὅ,τι ἀκριβὲς ἀντίγραφον Ἐν Ἰωαννίνοις τῇ 22α Αὐγούστου 1913 Δ.Χ. Λιάσκος

※ ※ ※

Αὐξ.ἀριθ. 381 Ἐν Ἰωαννίνοις καὶ ἐν τῇ Ἱ. Μητροπόλει Ἰωαννίνων σήμερον τῇ εἰκοστῇ ὀγδόῃ (28=) τοῦ μηνὸς Αὐγούστου τῷ ἔτους χιλιοστοῦ ἑννεακοσιοστοῦ δεκάτου τρίτου ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος Τετάρτην καὶ ὥραν 11ην π.μ. ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ Συμβολαιογραφοῦντος Γραμματέως τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἰωαννίνων Δημητρίου Χ. Λιάσκου καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν κάτωθι προσυπογραφομένων μαρτύρων ἥτοι Παναγιώτου Γιαχνῆ σελοποιοῦ, Βασιλείου Πίχου καροποιοῦ καὶ Μιχαὴλ Ρούση ἐπιστάτου Σχολῆς, ἀπάντων κατοίκων Ἰωαννίνων γνωστῶν μοι καὶ εἰς οὐδεμίαν ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένην ἐξαίρεσιν ὑπαγομένων, ἐνεφανίσθησαν ἀφ' ἐνὸς οἱ Κωνσταντῖνου Βασ. Μπακάλης ἐμβαλωματῆς, κάτοικος Ἰωαννίνων καὶ ἡ σύζυγός του Μαρίνα θυγάτηρ Γεωργίου Κράχτη, καὶ ἀφ' ἑτέρου ὁ Νικόλαος Χριστοδούλου Ντάγιας σιδηρουργὸς ἐκ τοῦ χωρίου Ζέλοβας καὶ ἐν Ἰωαννίνοις κατοικῶν ἅπαντες γνωστοί μοι, καὶ ἠτήσαντο τὴν σύνταξιν τοῦ παρόντος προικοσυμφώνου διὰ τοῦ ὁποίου δηλοῦνται τὰ ἑξῆς: Α) Οἱ ἐκ τῶν συμβαλλομένων Κωνσταντῖνος Β. Μπα-

κάλης καὶ ἡ σύζυγός του Μαρίνα ἔχοντες θυγατέρα εἰς ἡλικίαν γάμου ὀνόματι Ἀγγελικὴ μνηστεύουσι ταύτην τῇ συγκαταθέσει καὶ τῆς ιδίας μετὰ τοῦ ἑτέρου τῶν συμβαλλομένων Νικολάου Χριστ. Ντάγιον καὶ χορηγοῦσιν αὐτῷ λόγῳ προικὸς τῆς ῥηθείσης θυγατρὸς των Ἀγγελικῆς τὰ ἑξῆς: 1) ἡ ῥηθεῖσα Μαρίνα σύζυγος Κωνσταντίνου Μπακάλη χορηγεῖ λόγῳ προικὸς τὴν ἐνταῦθα εἰς συνοικίαν Κανλῆτσεσμέ (εἰς θέσιν Τσουκτάρ- Ἀγᾶ) ιδιόκτητον οἰκίαν της συνορεύουσιν μὲ δημόσιον δρόμον καὶ μὲ οἰκίαν Μιχαὴλ Κώστα Μάντζιου, μὲ χάνιον Νικολάου Πολυζώη καὶ μὲ μικρὸν στενὸν δρομίσκον, ὡς διαλαμβάνει ὁ εἰς χεῖρας της ἐπίσημος τίτλος· ἐπειδὴ δὲ κατοικεῖ εἰς τὴν οἰκίαν ταύτην μετὰ τοῦ συζύγου της ὑποχρεοῦται ὅπως ἀμέσως μετὰ τὴν τέλεσιν τοῦ γάμου νὰ παραδώσῃ εἰς τὸν ῥηθέντα γαμβρόν της τὴν οἰκίαν ταύτην ἣτις θέλει μεταβιβασθῇ εἰς τὸ ἀρμόδιον Κυβερνητικὸν Γραφεῖον ἐπ' ὀνόματι τῆς θυγατρὸς της Ἀγγελικῆς ὡς προίξ αὐτῆς. 2. Ἡ ἰδία Μαρίνα σύζυγος Κ. Μπακάλη θέλει χορηγήσῃ ὡς προικεῖον τῆς ῥηθείσης θυγατρὸς της τὰ εἰθισμένα φορέματα, ἔπιπλα καὶ κοσμήματα ἀξίας ἐν ὧν ἐξήκοντα (ἀρ.60) λιρῶν ὀθωμανικῶν καὶ 3=) ἡ ἰδία Μαρίνα ὡς καὶ ὁ σύζυγός της Κων/νος Μπακάλης θὰ χορηγήσωσιν εἰς τὸν ῥηθέντα γαμβρόν των καὶ ἅπαντα τὰ ἔπιπλα, ἅτινα εὐρίσκονται εἰς τὴν ἐν ἧ κατοικοῦσιν ἐν λόγῳ οἰκίαν ἀξίας εἴκοσιν ἀρ. 20 λιρῶν ὀθωμανικῶν. Β ὁ ἕτερος τῶν συμβαλλομένων Νικόλαος Χριστ. Ντάγιας δέχεται εὐχαρίστως τὴν ῥηθεῖσαν Ἀγγελικὴν Κ. Μπακάλη ὡς μνηστήν του ὡς καὶ τὴν ἀνωτέρω προίκα ὑπὸ τοὺς ἀνωτέρω ὅρους Γ ὁ Γάμος συνεφωνήθη νὰ γίνῃ μετὰ ἑξ (ἀρ. 6) μηνῶν ἀπὸ σήμερον.

Εἰς ἔνδειξιν τῶν ἀνωτέρω ἐγένετο τὸ παρὸν προικοσύμφωνον, ὅπερ ἀναγνωσθὲν εὐκρινῶς καὶ μεγαλοφώνως εἰς ἐπὶ τοὺς πάντων ὑπεγράφη παρὰ μὲν τῶν μαρτύρων ἰδιοχείρως παρὰ δὲ των ἐκ τῶν συμβαλλομένων, δηλωσάντων ἄγνοϊαν γραμμάτων, Κωνσταντίνου Μπακάλη καὶ τῆς συζύγου του Μαρίνης διὰ χειρὸς τῶν Νικολάου Ζωνίδου διδασκάλου ὑπογράψαντος τὴν Μαρίνα, καὶ Μιχαὴλ ροῦση ὑπογράψαντος τὸν Κωνσταντῖνον αὐτῶν σταυροσημειωσάντων, καὶ τέλος ὑπεγράφη ἰδιοχείρως παρὰ τοῦ ἑτέρου τῶν συμβαλλομένων Νικολάου Ντάγιου ὡς καὶ παρ' ἐμοῦ τοῦ συμβολαιογραφοῦντος Γραμματέως.

Οἱ Μάρτυρες Π.Δ. Γιαχνῆς - Βασίλειος Πίχος - Μιχαὴλ Γ. Γούσσης

Οἱ Συμβαλλόμενοι Κωνσταντῖνος Μπακάλης ὡς ἀγράμματος ὑπογράφεται μὲ λόγον του παρ' ἐμοῦ τοῦ Μιχαὴλ Γ. Γούσσης +

Μαρίνα Γ. Κράχτη ὡς ἀγράμματος ὑπογράφεται παρ' ἐμοῦ τοῦ Ν. Χ. Ζωνίδου διδασκάλου μὲ λόγον της Νικολαὸς Χ. νταγιος +

Ὁ Συμβολαιογραφὸν Γραμματεὺς Δ.Χ. Λιάσκος

Αὔξ. ἀριθ. 383 Ἐν Ἰωαννίνοις καὶ ἐν τῇ Ἱ. Μητροπόλει Ἰωαννίνων σήμερον τὴν ἑκτὴν τοῦ Μηνὸς Σεπτεμβρίου τοῦ ἔτους χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ δεκάτου τρίτου (1913) ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος Παρασκευὴν καὶ ὥραν 8 π.μ. ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ Συμβολαιογραφοῦντος Γραμματέως τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἰωαννίνων Δημητρίου Χ. Λιάσκου καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν κάτωθι προσυπογραφομένων μαρτύρων κ. Ἀναστασίου Δάτση κατοίκου Ἰωαννίνων ράπτου καὶ Φιλίππου Σαγκοῦνη καθηγητοῦ κατοίκου Ἰωαννίνων, ἀμφοτέρων γνωστῶν μοι καὶ εἰς οὐδεμίαν ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένην ἐξαίρεσιν ὑπαγομένων καὶ παρόντων καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς συντάξεως τοῦ προικοσυμφώνου, ἐνεφανίσθησαν ἀφ' ἐνὸς ὁ Κωνσταντῖνος Παρασκευᾶς κουρεὺς κάτοικος Ἰωαννίνων καὶ ἀφ' ἑτέρου ὁ Ἰωάννης Β. Λεληγιάννης παραλήπτης εἰς Πρέβεζαν κάτοικος τῆς κωμωπόλεως Συρράκων, ἀμφότεροι γνωστοί μοι καὶ ἠτήσαντο τὴν σύνταξιν τοῦ παρόντος προικοσυμφώνου διὰ τοῦ ὁποίου δηλοῦται τὰ ἑξῆς: Α) ὁ ἐκ τῶν συμβαλλομένων Κωνσταντῖνος Παρασκευᾶς ἔχων ἀνεψιὴν ἐξ ἀδελφοῦ ὀνόματι Ἀφροδίτη Ἰωάννου Παρασκευᾶ μνηστεύει ταύτην μετὰ τοῦ ἑτέρου τῶν συμβαλλομένων Ἰωάννου Λεληγιάννη καὶ χορηγεῖ αὐτῷ λόγῳ προικὸς τῆς ῥηθείσης ἀνεψιάς του Ἀφροδίτης τὰ ἐπόμενα 1=) εἰς μετρητὰ λίρας ὀθωμανικὰς ἐβδομήκοντα (ἀρ.70) ἐκ τῶν ὁποίων, ὡς ἐδήλωσεν ὁ ῥηθεὶς προικοδότης, ἐμέτρησεν εἰς αὐτὸν εἴκοσιν (ἀρ. 20) ναπολεόνια τὸ δ' ὑπόλοιπον θέλει τῷ μετρήσει ὅκτῳ ἡμέρας πρὸ τοῦ γάμου, ὅστις συνεφωνήθη νὰ τελεσθῇ μετὰ ἑν ἔτος ἀπὸ σήμερον 2=) τὰ εἰθισμένα προικῶα φορέματα, ἔπιπλα καὶ κοσμήματα ἀξίας πεντήκοντα (ἀρ. 50) λιρῶν Ὀθωμανικῶν καὶ 3) τὸ ἥμισυ ἐξ ἀδιαιρέτου τῆς ἐνταῦθα καὶ εἰς συνοικίαν “Λακκώματα” κειμένης οἰκίας, τῆς ὁποίας τὸ ἕτερον ἥμισυ ἀνήκει εἰς τὴν ἀδελφὴν τοῦ Ἑλένης χήραν Γ. Τσόμπου, συνορευούσης δὲ ἀπὸ τὸ ἑν μέρος μὲ κιάφαν, μὲ οἰκίαν Φιλίππου Καφετζῆ, μὲ δρόμον καὶ μὲ οἰκόπεδον Σαδέκ Πασιᾶ, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως τὸ ἥμισυ τοῦτο τῆς ῥηθείσης οἰκίας περιέλθῃ εἰς τὴν κατοχὴν καὶ κυριότητα τοῦ ῥηθέντος γαμβροῦ τοῦ Ἰωάννου Λεληγιάννη ὡς προῖξ τῆς ἀνεψιάς του Ἀφροδίτης Ἱ. Παρασκευᾶ, μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ (τοῦ προικοδότου) καὶ τῆς ἀδελφῆς τοῦ Ἑλένης χήρας Γ. Τσόμπου Β=) ὁ ἕτερος τῶν συμβαλλομένων Ἰωάννης Λεληγιάννης δέχεται εὐχαρίστως ὡς μνηστήν του τὴν ῥηθεῖσαν Ἀφροδίτην Ἱ. Παρασκευᾶ ὡς καὶ τὴν ῥηθεῖσα προῖκα ὑπὸ τοὺς ἀνωτέρω ὅρους δηλώσας ὅτι ἔλα-

βεν ἐκ τῶν μετρητῶν παρὰ τοῦ ῥηθέντος προικοδότου εἴκοσι (ἀρ. 20) ναπολεόνια Δι' ὃ εἰς ἔνδειξιν τῶν ἀνωτέρω ἐγένετο τὸ παρὸν προικοσύμφωνον, ὅπερ ἀναγνωσθὲν εὐκρινῶς καὶ μεγαλοφώνως εἰς ἐπήκοον τῶν τε συμβαλλομένων καὶ τῶν μαρτύρων ὑπεγράφη παρ' ἀπάντων ἰδιοχείρως ὡς καὶ παρ' ἐμοῦ τοῦ Συμβολαιογραφοῦντος Γραμματέως.

Ἐν Ἰωαννίνοις τῇ 6ῃ Σεπτεμβρίου 1913

Οἱ Μάρτυρες Φ. Σαγκούνης - Ἀναστάσιος Ἰ. Δάτσης

Οἱ Συμβαλλόμενοι Κ. Παρασκευᾶς Γ. Λιληγιάννης

Ὁ Συμβολαιογραφὸν Γραμματεὺς Δ.Χ. Λιάσκος

※ ※ ※

Αὐξ. ἀριθ. 384 Ἐν Ἰωαννίνοις καὶ ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει Ἰωαννίνων σήμερον τὴν ἐνδεκάτην (11ην) τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου τοῦ ἔτους χιλιοστοῦ ἑννεακοσιοστοῦ δεκάτου τρίτου (1913) ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος Τετάρτην καὶ ὥραν 5ην ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ Συμβολαιογραφοῦντος Γραμματέως τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἰωαννίνων Δημητρίου Χ. Λιάσκου καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν κάτωθι προσυπογραφομένων μαρτύρων Γεωργίου Τόζιου γαλακτοπώλου καὶ Ἰωάννου Σπαθάρη ἐμποροῦπαλλήλου, κατοίκων Ἰωαννίνων γνωστῶν μοι καὶ εἰς οὐδεμίαν ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένην ἐξαίρεσιν ὑπαγομένων, ἐνεφανίσθησαν ἀφ' ἑνὸς οἱ Κωνσταντῖνος Κόϊκος κρεοπώλης καὶ Γεώργιος Στεργίου ἀλευρέμπορος καὶ ἀφ' ἑτέρου ὁ Κωνσταντῖνος Χρ. Βαζάκας κρεοπώλης, ἅπαντες κάτοικοι Ἰωαννίνων καὶ γνωστοὶ μοι, καὶ ἠτήσαντο τὴν σύνταξιν τοῦ παρόντος προικοσυμφώνου διὰ τοῦ ὁποίου δηλοῦνται τὰ ἑξῆς: Α=) οἱ ἐκ τῶν συμβαλλομένων Κωνσταντῖνος Κόϊκος καὶ Γεώργιος Στεργίου ἔχοντες ἀδελφὴν καὶ γυναικαδέλφην ὀνόματι Παρασκευὴ Εὐαγγέλου Κόϊκου μνηστεῦσαι ταύτην μετὰ τοῦ ἑτέρου τῶν συμβαλλομένων Κωνσταντίνου Χρ. Βαζάκα καὶ χορηγοῦσι αὐτῷ λόγῳ προικὸς τῆς ῥηθείσης ἀδελφῆς καὶ γυναικαδέλφης των Παρασκευῆς 1) Τὸ ἡμῖς ἐξ ἀδιαιρέτου μιᾶς οἰκίας, κειμένης ἐνταῦθα εἰς συνοικίαν Λούτσης (ὁδὸς Δωδώνης) συνορευούσης ἔμπροσθεν μὲ δρόμον, μὲ οἰκίαν Βασιλείου Μπάζου καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος μὲ στενὸν δρόμον. Τὸ ἡμῖς ἐξ ἀδιαιρέτου τῆς οἰκίας ταύτης, ὅπερ ἤδη προικοδοτεῖται, ἀνήκει εἰς τὸν ῥηθέντα Κωνσταντῖνον Κόϊκον τὸ δ' ἄλλο ἡμῖς ἀνήκει εἰς τὸν ῥηθέντα Γεώργιον Στεργίου προερχόμενον ἐκ προικὸς τῆς συ-

ζύγου του. 2=) τὰ εἰθισμένα φορέματα, ἔπιπλα καὶ λοιπὰ ἀξίας ἓν ὄλῳ ἐξήκοντα (ἀρ.60) ναπολεονίων β) ὁ ἕτερος τῶν συμβαλλομένων Κωνσταντῖνος Χρ. Βαζάκας δέχεται εὐχαρίστως ὡς μνηστήν του τὴν ῥηθεῖσαν Παρασκευὴν Εὐαγγέλου Κόϊκου ὡς καὶ τὴν ἀνωτέρω προίκα ὑπὸ τοὺς ἀνωτέρω ὅρους Γ=) ὁ Γάμος συνεφωνήθη νὰ γίνη μετὰ μῆνας ἕξ (ἀρ. 6) ἐκτὸς νεωτέρας τῶν συμβαλλομένων συμφωνίας.

Εἰς ἔνδειξιν τῶν ἀνωτέρω ἐγένετο τὸ παρόν, ὅπερ ἀναγνωσθὲν εὐκρινῶς καὶ μεγαλοφώνως εἰς ἐπήκοον τῶν τε συμβαλλομένων καὶ τῶν μαρτύρων, ὑπεγράφη παρ' ἀπάντων ἰδιοχείρως ὡς καὶ παρ' ἐμοῦ τοῦ Συμβολαιογραφοῦντος Γραμματέως.

Οἱ μάρτυρες Γ.Χ. Τόζιος - Ι. Σπαθάρης

Οἱ Συμβαλλόμενοι Κωνσταντῖνος Κόϊκος Γεώργιος Στεργίου

Κωνσταντῖνος Βαζάκας

Ὁ Συμβολαιογραφὼν Γραμματεὺς Δ.Χ. Λιάσκος

※ ※ ※

Αὐξ. ἀριθ. 386 Ἐν Ἰωαννίνοις καὶ ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει Ἰωαννίνων σήμερον τὴν εἰκοστὴν πέμπτην (25) τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου τοῦ ἔτους χιλιοστοῦ δεκάτου τρίτου (1913) ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος τετάρτην καὶ ὥραν 11 π.μ. ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ Συμβολαιογραφοῦντος Γραμματέως τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἰωαννίνων Δημητρίου Χ. Λιάσκου καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν κάτωθι προσυπογραφομένων μαρτύρων κ. Ἀθανασίου Μπάρκα σανδαλοποιοῦ καὶ Παναγιώτου Χρ. Τσίπη λαχανοπώλου, ἀμφοτέρων κατοίκων Ἰωαννίνων γνωστῶν μοι καὶ εἰς οὐδεμίαν ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένης ἐξαίρεσιν ὑπαγομένων ἐνεφανίσθησαν οἱ Δημήτριος Σταύρου Τσάβαλος σανδαλοποιός καὶ Σπυρίδων Παν. Δρούγκας, ἀμφότεροι γνηστοί μοι καὶ κάτοικοι Ἰωαννίνων, καὶ ἤτήσαντο τὴν σύνταξιν τοῦ παρόντος προικοσυμφώνου διὰ τοῦ ὁποίου δηλοῦνται τὰ ἑξῆς: Α=) ὁ ἐκ τῶν συμβαλλομένων Δημήτριος Στ. Τσάβαλος ἔχων θυγατέρα εἰς ἡλικίαν γάμου ὀνόματι Εὐδοξία μνηστεύει ταύτην μετὰ τοῦ ἐτέρου τῶν συμβαλλομένων Σπυρίδωνος Π. Δρούγκα καὶ χορηγεῖ αὐτῇ λόγῳ προικὸς τῆς ῥηθείσης θυγατρὸς του Εὐδοξίας τὰ ἐπόμενα: 1) εἰς μετρητὰ λίρας ὀθωμανικὰς εἴκοσιν (ἀρ. 20) ἐκ τῶν ὁποίων ἐπτὰ (ἀρ. 7) λίραι ὀθωμανικαὶ ἐμετρήθησαν τὴν πρώτην τρέχοντος ,ηνὸς ὑπὸ τοῦ ῥηθέντος Δημ. Τσάβαλου εἰς τὸν ἐν λόγῳ γαμβρὸν του Σπυρ. Δρούγκα τὸ δ' ὑπόλοιπον τῶν δέκα τριῶν (ἀρ. 13) λιρῶν θὰ με-

τρηθῇ ὁκτὼ ἡμέρας πρὸ τῆς στέψεως ἣτις συνεφωνήθη νὰ γίνη ἓν ἔτος περίπου ἀπὸ σήμερον 2=) τὰ συνηθισμένα προικῶα φορέματα, ἀνερχόμενα εἰς ἀξίαν τριάκοντα (άρ. 30) λιρῶν ὀθωμανικῶν 3=) τὴν ἐπίπλωσιν ἐνὸς δωματίου ἀνερχομένην εἰς τρεῖς (άρ. 3) λίρας ὀθωμανικὰς καὶ συγκειμένην ἐκ καθισμάτων, στρωμάτων καὶ προσκεφαλαίων. Β^{ον}) ὁ ἕτερος τῶν συμβαλλομένων δέχεται εὐχαρίστως ὡς μνηστήν του τὴν ῥηθεῖσαν Εὐδοξίαν Δ. Τσάβαλου ὡς καὶ τὴν ἐν λόγῳ προῖκα ὑπὸ τοὺς ῥηθέντας ὅρους καὶ δηλώσας ὅτι ἔλαβεν ἐκ τῶν ἀνωτέρω μετρητῶν τὰς ἐπτὰ (άρ. 7) λίρας.

Εἰς ἐνδειξιν τῶν ἀνωτέρω ἐγένετο τὸ παρὸν, ὅπερ καὶ ἀναγνωσθὲν ἐνώπιον τῶν τε μαρτύρων καὶ τῶν συμβαλλομένων ὑπεγράφη παρὰ πάντων ἰδιοχεῖρως πλὴν τῶν ἐκ τῶν συμβαλλομένων Δημ. Τσάβαλου, ὅστις ὑπεγράφη κατ' ἐντολὴν του διὰ τοῦ ἐπὶ τούτῳ κληθέντος κ. Μιχαὴλ Τζιμοπούλου, διευθυντοῦ τοῦ ἐνταῦθα ὀρφανοτροφείου, αὐτὸς μόνον σταυροσημειώσας.

Τέλος ὑπεγράφη τὸ παρὸν καὶ παρ' ἐμοῦ τοῦ Συμβολαιογραφοῦντος Γραμματέως.

Οἱ μάρτυρες Ἀθανάσιος Σ. Μπάρκας - Παναγητοῦ Χροτος

Οἱ Συμβαλλόμενοι Δημήτριος Σταύρου Τσάβαλος ὡς ἀγράμματος ὑπεγράφη μὲ λόγον του παρ' ἐμοῦ τοῦ Μιχαὴλ Α. Τζιμοπούλου, ὅστις καὶ μαρτυρῶ Σπορίδον

Σπυρίδον Π. Δρούγκας

Ὁ Συμβολαιογραφὸν Γραμματεὺς Δ.Χ. Λιάσκος

※ ※ ※

Αὐξ. ἀριθ. 399 Ἐν Ἰωαννίνοις καὶ ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει Ἰωαννίνων σήμερον τῇ δεκάτῃ ἐβδόμῃ (17) τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ δεκάτου τρίτου (1913) ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος τρίτην καὶ ὥραν 11^{1/2} π.μ. ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ Δημητρίου Χ. Λιάσκου, Συμβολαιογραφοῦντος Γραμματέως τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἰωαννίνων καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν κάτωθι προσυπογραφομένων μαρτύρων ἦτοι τῶν Ἰωάννου Ἀθ. Τσοφύλη λαχανοπώλου καὶ Εὐαγγέλου Θ. Ψύλλου κηπουροῦ, ἀμφοτέρων κατοίκων Ἰωαννίνων γνωστῶν μοι καὶ εἰς οὐδεμίαν ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένην ἐξαίρεσιν ὑπαγομένων, ἐνεφανίσθησαν ἀφ' ἐνὸς ἡ Καλλιόπη Χριστοδούλου Καπᾶ κάτοικος Ἰωαννίνων καὶ τὰ οἰκιακὰ ἐπαγγελομένη καὶ ἀφ' ἑτέρου ὁ Βασίλειος Χριστ. Κονιτσιώτης κάτοικος ὡσαύτως καὶ ἀμαξηλάτης τὸ ἐπάγγελμα, ἀμφότεροι γνωστοί μοι, καὶ ἠτήσαντο τὴν σύνταξιν τοῦ παρόντος προικο-

συμφώνου, διὰ τοῦ ὁποίου δηλοῦνται τὰ ἐξῆς: Α=) ἡ ἐκ τῶν συμβαλλομένων Καλλιόπη Χριστ. Καπᾶ μνηστευθεῖσα τὸν ἕτερον τῶν συμβαλλομένων Βασίλειον Χριστ. Κονιτσιώτην χορηγεῖ αὐτῷ λόγῳ προικός της τὰ ἀκόλουθα: 1=) τὴν ιδιόκτητον οἰκίαν της, τὴν κειμένην ἐνταῦθα εἰς συνοικίαν Ζεβαδιέ (καὶ ἤδη ἐπωνομασθεῖσαν “Γεωργίου Διαδόχου”) καὶ συνορεύουσιν μὲ οἰκίας Ἑλένης Μαργάρης καὶ Πάνου Μάντζιου Μελέκη καὶ μὲ δρόμον. 2=) τὰ ἐν τῇ οἰκίᾳ της ταύτῃ εἰς ἣν ἤδη κατοικεῖ, διάφορα ἔπιπλα καὶ σκεύη ἅτινα ἤδη εὐρίσκονται εἰς τὴν οἰκίαν ταύτην 3=) τὰ εἰθισμένα προικῶς φορέματα, ἔπιπλα νυμφικὰ καὶ κοσμήματα, ἀξίας ἐν ὧν τεσσαράκοντα (40) λιρῶν ὁθωμανικῶν 4=) εἰς μετρητὰ εἴκοσιν (ἀρ. 20) ναπολεόνια χρυσᾶ, ἐκ τῶν ὁποίων ἐμετρήθησαν σήμερον ἐνώπιόν μου παρὰ τῆς ῥηθεΐσης Καλλιόπης Χρ. Καπᾶ εἰς τὸν ῥηθέντα μνηστῆρα της Βασ. Κονιτσιώτην ναπολεόνια χρυσᾶ δεκά (ἀρ. 10) τὸ δὲ ὑπόλοιπον θέλει μετρηθῇ ὁκτὼ ἡμέρας πρὸ τοῦ γάμου, ὅστις θὰ τελεσθῇ τὰς προσεχεῖς ἀπόκρεω τῆς κρεωφάγου.

Β=) ὁ ἕτερος τῶν συμβαλλομένων Βασίλειος Χρ. Κονιτσιώτης δέχεται ὡς μνηστέον τοῦ τὴν ῥηθεΐσαν Καλλιόπην Χριστ. Καπᾶ ὡς καὶ τὴν ἀνωτέρω μνημονευομένην προῖκα ὑπὸ τοὺς ῥηθέντας ὅρους, δηλώσας ὅτι ἔλαβεν ἐκ τῆς ὡς ἀνωτέρω εἰς μετρητὰ προικός του δέκα (10) ναπολεόνια.

Εἰς ἔνδειξιν τῶν ἀνωτέρω ἐγένετο τὸ παρὸν προικοσύμφωνον ἔγγραφον ὅπερ ἀναγνωσθὲν εὐκρινῶς καὶ μεγαλοφώνως εἰς ἐπήκοον πάντων ἥτοι τῶν τε συμβαλλομένων καὶ τῶν μαρτύρων, ὑπεγράφη παρ’ ἀπάντων ἰδιοχείρως ὡς καὶ παρ’ ἐμοῦ τοῦ Συμβολαιογραφοῦντος Γραμματέως. Ἐν Ἰωαννίνοις, τῇ 17ῃ 10/βρίου 1913

Οἱ Μάρτυρες Ἰωάννης Ἀθ. Τσιοφίλης - Εὐάγγελος Θ. Ψύλος

Οἱ Συμβαλλόμενοι Καλλιόπη Χραιοτοδούλου Καπᾶ

Βασίλειος Χρ. Κονιτσιώτη

Ὁ Συμβολαιογραφὸν Γραμματεὺς Δ.Χ. Λιάσκος

Ἐν Ἰωαννίνοις ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει σήμερον τὴν 18 Ἰανουαρίου 1914 ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ Συμβολαιογραφοῦντος Γραμματέως τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἰωαννίνων προσῆλθον ἀφ’ ἐνὸς ὁ Χαράλαμπος Νάσιου Κανταρτζῆς δερματᾶς κάτοικος Ἰωαννίνων καὶ ἀφ’ ἑτέρου ὁ Βασίλειος Χρ. Κονιτσιώτης κάτοικος Ἰωαννίνων καὶ ἀμαξηλάτης τὸ ἐπάγγελμα, καὶ ἐκ τούτων ὁ μὲν πρῶτος ἐμέτρησε σήμερον ἐνώπιόν μου εἰς τὸν δεῦτερον ναπολεόνια χρυσᾶ δέκα (ἀρ. 10), τὰ ὅποια ἔλαβε παρὰ τῆς πρώτης ἐξαδέλφης τοῦ Καλλιόπης Χριστ. Καπᾶ διὰ νὰ τὰ μετρήσῃ εἰς τὸν μνηστῆρα της ῥηθέντα Βασίλειον Κονιτσιώτην πρὸς ἐξόφλησιν τῆς εἰς μετρητὰ προικός ὡς ἀναφέρεται εἰς τὸ ἀνωτέρω προικοσύμφωνον ὑπὸ χρονολ. 17 10/βρίου

1913 καὶ ἀρ.399. Συνεπῶς ὁ ῥηθεὶς Βασ. Κονιτσιώτης λαβὼν τὰ δέκα ταῦτα ναπολεόνια ἐξοφλεῖ τὴν εἰς μετρητὰ προῖκα.

Εἰς ἔνδειξιν τῶν ἀνωτέρω ἐγένετο ἡ παροῦσα πρᾶξις ὑπογραφείσα παρὰ τοῦ μετρήσαντος τὸ ἐν λόγῳ ποσὸν καὶ τοῦ λαβόντος τοῦτο ὡς καὶ παρ' ἐμοῦ τοῦ Συμβολαιογραφοῦντος Γραμματέως. Ἐν Ἰωαννίνοις τῇ 18 Ἰανουαρίου 1914

Ὁ Μετρήσας Χαράλαμπος Κανταρτζής ὡς ἀγράματον τὸν ὑπογράφω μὲ λόγον του ἐγὼ ὁ Γεώργιος Δ Μαργάρης καὶ μαρτυρῶ

Ὁ λαβὼν Βασίλειος Χρ. Κονιτσιώτης

Ὁ Γραμματεὺς Δ.Χ. Λιάσκος

※ ※ ※

αὔξ. ἀρ. 401 Ἐν Ἰωαννίνοις καὶ ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει Ἰωαννίνων σήμερον τῇ τριακοστῇ (30ῃ) τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ δεκάτου τρίτου (1913) ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος Δευτέραν καὶ ὥραν 10 π.μ. ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ Δημητρίου Χ. Λιάσκου Συμβολαιογραφοῦντος Γραμματέως τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἰωαννίνων καὶ ἐπὶ παρουσία τῶν κάτωθι προσυπογραφομένων μαρτύρων ἦτοι τῶν Γεωργίου Στεργίου ἀλευρέμπορου, Βασιλείου Τόζιου ὑποδηματοποιοῦ καὶ Μιλτιάδου Ἀθ. Κουκουνούρη κρεοπώλου ἀπάντων κατοίκων Ἰωαννίνων γνωστῶν μοι, ἐνηλίκων, πολιτῶν Ἑλλήνων καὶ εἰς οὐδεμίαν ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένην ἐξαίρεσιν ὑπαγομένων, ἀπάντων γνωστῶν μοι καὶ εἰς οὐδεμίαν ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένην ἐξαίρεσιν ὑπαγομένων, ἐνεφανίσθησαν ἀφ' ἐνὸς ἡ Ἀμαλία τὸ γένος Βασιλείου Δεμίρη κάτοικος Ἰωαννίνων καὶ ἀφ' ἐτέρου ὁ Γρηγόριος Χαραλάμπους Βασιλείου κάτοικος τῆς πόλεως Φιλιππιάδος καὶ ἐνταῦθα ἀμαξηλάτης τὸ ἐπάγγελμα, ἀμφοτέρων γνωστῶν μοι, καὶ ἠτήσαντο τὴν σύνταξιν τοῦ παρόντος προικοσυμφώνου διὰ τοῦ ὁποίου δηλοῦνται τὰ ἐξῆς: Α=) ἡ ἐκ τῶν συμβαλλομένων Ἀμαλία τὸ γένος Βασιλείου Δεμίρη μνηστευθεῖσα τὸν ἕτερον τῶν συμβαλλομένων Γρηγόριον Χαρ. Βασιλείου χορηγεῖ αὐτῷ λόγῳ προικ[ος της τὰ ἀκόλουθα:1=) Μίαν οἰκίαν της μετὰ τῶν ἐν αὐτῇ διαφόρων ἐπίπλων οἰκιακῶν συνήθων, κειμένην ἐνταῦθα εἰς συνοικίαν Λούτσης (Δωδώνης) καὶ συνορεύουσιν μὲ δρόμον καὶ μὲ οἰκίας Ἑλένης Τσαπάρα, Χαραλάμπους Συρμακέση καὶ Παύλου Κοσμηριώτη. ἡ ἀξία τῆς οἰκίας ταύτης καὶ τῆς ἐπίπλων ἀνέρχεται εἰς τεσσαράκοντα πέντε (45) λίρας Ὀθωμανικὰς 2=) τὰ εἰθι-

σμένα προικῶα φορέματα ἀξίας εἴκοσι (20) ναπολεονίων. β=) ὁ γάμος ἀπεφασίσθη νὰ γίνη μεθ' ἡμέρας εἴκοσιν ἀπὸ σήμερον· ἀπὸ δὲ τοῦ γάμου καὶ ἐκεῖθεν θὰ κατοικῇ ὁ ῥηθεὶς Γρηγόριος Βασιλείου εἰς τὴν ῥηθείσαν οἰκίαν καθότι προσλαμβάνεται ὡς ἐσώγαμβρος. Γ=) ὁ ἕτερος τῶν συμβαλλομένων Γρηγόριος Βασιλείου δέχεται εὐχαρίστως ὡς μνηστήν του τὴν ῥηθείσαν Ἀμαλίαν Βασιλείου Δεμίρη ὡς καὶ τὴν ἀνωτέρω διαλαμβανομένην προῖκα ὑφ' ὅλους τοὺς ἀνωτέρω ὅρους.

Εἰς ἔνδειξιν τῶν ἀνωτέρω ἐγένετο τὸ παρὸν προικοσύμφωνον ἔγγραφον ὅπερ ἀναγνωσθὲν εὐκρινῶς καὶ μεγαλοφώνως εἰς ἐπήκοον τῶν τε συμβαλλομένων καὶ τῶν μαρτύρων ὑπεγράφη παρὰ μὲν τῶν μαρτύρων καὶ τῶν ἐκ τῶν συμβαλλομένων Γρηγορίου Βασιλείου ἰδιοχείρως, παρὰ δὲ τῆς ἐκ τῶν συμβαλλομένων Ἀμαλίας Βασιλείου Δεμίρη δηλωσάσης ἄγνοιαν γραμμάτων διὰ τοῦ Σπυρίδωνος Κητσουλάμπρου κατοικοῦ Ἰωαννίνων κουρέως ἐπὶ τούτῳ προσκληθέντος καὶ παραστάντος κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ προικοσυμφώνου· ὑπεγράφη δὲ καὶ παρ' ἐμοῦ τοῦ Συμβολαιογραφοῦντος Γραμματέως. Ἐν Ἰωαννίνοις τῇ 30ῃ 10/βρίου 1913

Οἱ Μάρτυρες Γεώργιος Στεργίου - Βασίλειος Τόζιος-μήλτος ἀθανασίου κοκονόρι

Οἱ Συμβαλλόμενοι Ἀμαλῖα Β. Διμίρη ὡς ἀγράμματην τὴν ὑπογράφω μὲ λόγον
τῆς ἐγὼ Σπυρ. Γ. Κητσουλάμπρος ὅστις καὶ μαρτυρῶ Γρηγόριος Χ. Βασηληος
Ὁ Συμβολαιογραφὼν Γραμματεὺς Δ.Χ. Λιάσκος

[Ἔ τ ο ς 1914]

Αὔξ. ἀριθ. 402 Ἐν Ἰωαννίνοις καὶ ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει Ἰωαννίνων σήμερον τῇ δεκάτῃ (10ῃ) τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους χλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ δεκάτου τετάρτου (1914) ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος Παρασκευὴν καὶ ὥραν 11ῃ π.μ. ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ Δημητρίου Χ. Λιάσκου γραμματέως τῆς Ἑνιαίας Δημογεροντίας καὶ Συμβολαιογραφοῦντος γραμματέως τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἰωαννίνων καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν κάτωθι προσυπογραφομένων μαρτύρων ἦτοι τῶν κ. Περικλέους Γ. Γούναρη ὑποδηματοποιοῦ καὶ Σπυρίδωνος Παν. Ντάσσου λαχανοπώλου, ἀμφοτέρων κατοίκων Ἰωαννίνων γνωστών μοι καὶ εἰς οὐδεμίαν ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένην ἐξαίρεσιν ὑπαγομένων, ἐνεφανίσθησαν ἀφ' ἐνὸς ὁ Δημήτριος Λεωνίδα Ζαφείρης κουρεὺς καὶ

ἀφ' ἑτέρου ὁ Δημήτριος Γ. Δῆμος ὑπάλληλος, ἀμφότεροι κάτοικοι Ἰωαννίνων, καὶ ἐξητήσαντο τὴν σύνταξιν τοῦ παρόντος προικοσυμφώνου διὰ τοῦ ὁποίου δηλοῦνται τὰ ἐξῆς : Α:) ὁ ἐκ τῶν συμβαλλομένων Δημήτριος Λ. Ζαφείρης ἔχων ἀδελφὴν εἰς ἡλικίαν γάμου ὀνόματι Φωτεινὴν μνηστεύει ταύτην μετὰ τοῦ ἑτέρου τῶν συμβαλλομένων Δημητρίου Γ. Δήμου εἰς τὸν ὅπῃον χορηγεῖ λόγῳ προικὸς τῆς ῥηθείσης ἀδελφῆς του τὰ ἀκόλουθα:1=) εἰς μετρητὰ ναπολεόνια χρυσᾶ τριάκοντα (ἀρ. 30), ἐκ τῶν ὁποίων δέκα (10) ναπολεόνια θὰ μετρηθῶσιν αὐτῷ παρὰ τοῦ ῥηθέντος Δ. Ζαφείρη τὴν προσεχῇ Κυριακὴν (19=τρέχοντος) τὸ δ' ὑπόλοιπον ὀκτὼ ἡμέρας πρὸ τῆς στέψεως, ἥτις θὰ γίνῃ περὶ τὰ τέλη Μαΐου ἐν. ἔτους.

2=) Τὰ εἰθισμένα προικῶα φορέματα ἀξίας τριάκοντα (30) ναπολεονίων.

Β=) Ὁ ἕτερος τῶν συμβαλλομένων Δημήτριος Γ. Δῆμος δέχεται εὐχαρίστως ὡς μνηστὴν του τὴν ῥηθεῖσαν Φωτεινὴν Λ. Ζαφείρη ὡς καὶ τὴν ἀνωτέρω προῖκα ὑπὸ τοὺς ῥηθέντας ὅρους:

Εἰς ἔνδειξιν τῶν ἀνωτέρω ἐγένετο τὸ παρὸν προικοσύμφωνον ὅπερ ἀναγνωσθὲν εὐκρινῶς καὶ μεγαλοφώνως εἰς ἐπήκοον πάντων ὑπεγράφη παρὰ τε τῶν συμβαλλομένων καὶ τῶν μαρτύρων ὑπεγράφη δὲ καὶ παρ' ἐμοῦ τοῦ Συμβολαιογραφούντος Γραμματέως. Ἐν Ἰωαννίνοις τῇ 10^ῃ Ἰανουαρίου 1914

Οἱ Μάρτυρες Περικλῆς Γοῦναρη -Σ. Π. Τέσος

Οἱ Συμβαλλόμενοι Δημ. Λ. Ζαφείρη Δ.Γ. Δῆμος

Ὁ Συμβολαιογραφὼν Γραμματεὺς Δ. Χ. Λιάσκος

※ ※ ※

Αὐξ. ἀριθ. 403 Ἐν Ἰωαννίνοις καὶ ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει Ἰωαννίνων σήμερον τῇ δεκάτῃ τρίτῃ (13^ῃ) τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους χιλιοστοῦ ἑνεακοσιοστοῦ δεκάτου τετάρτου (1914) ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος Δευτέραν καὶ ὥραν 11^ῃ π.μ. ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ Δημητρίου Χ. Λιάσκου, Συμβολαιογραφούντος Γραμματέως τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἰωαννίνων, καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν κάτωθι προσυπογραφομένων μαρτύρων ἦτοι τῶν Κωνσταντίνου Ἀθ. Μαργιόλα καφεπώλου ἐνταῦθα καὶ κατοικοῦ τοῦ χωρίου Κόντσικας ὡς καὶ τοῦ Γερασίμου Β. Σακκᾶ καφεπώλου καὶ κατοί-

κου Ἰωαννίνων, ἀμφοτέρων γνωστῶν μοι καὶ εἰς οὐδεμίαν ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένην ἐξαίρεσιν ὑπαγομένων, ἐνεφανίσθησαν ἀφ' ἐνὸς ἢ Πανάγιω τὸ γένος Ἰωάννου Ἀλέξη ἐκ τοῦ χωρίου Περάτης καὶ ἐν Ἰωαννίνοις κατοικούσης καὶ ἀφ' ἐτέρου ὁ Πέτρος Ι. Γκούντας παντοπώλης ἐν Ἰωαννίνοις καὶ κάτοικος τοῦ χωρίου Δραγοψᾶς, ἀμφότεροι γνωστοί μου, καὶ ἐξητήσαντο τὴν σύνταξιν τοῦ παρόντος προικοσυμφώνου διὰ τοῦ ὁποίου δηλοῦνται τὰ ἑξῆς:

Α:) ἡ ἐκ τῶν συμβαλλομένων Πανάγιω τὸ γένος Ἰωάννου Ἀλέξη μνηστευθεῖσα τὸν ἕτερον τῶν συμβαλλομένων Πέτρον Ι. Γκούνταν, ἀμφοτέρων μελλόντων νὰ ἔλθωσιν εἰς δεύτερον γάμον, χορηγεῖ εἰς αὐτὸν λόγῳ προικός της τὰ ἀκόλουθα 1=) Τα εἰθισμένα προικῶα φορέματά της 2=) μίαν οἰκίαν της, εἰς τὴν ὁποίαν ἤδη κατοικεῖ καὶ διατελοῦσαν ὑπὸ τὴν κατοχὴν καὶ κυριότητά της, κειμένην δὲ ἐνταῦθα εἰς συνοικίαν “Ζευγάρια” (ὁδὸς Μανωλιάσσης) καὶ συνορεύουσιν ἔμπροσθεν μὲ δημόσιον δρόμον καὶ ἀπὸ τὰ ἄλλα μέρη μὲ οἰκίαν Κωνσταντίνου Κατέρη μὲ μάνδραν Σωτηρίου Σακκᾶ 3=) τὰ ἐν τῇ οἰκίᾳ της ταῦτη ἐπιπλά της καὶ σκευὴ οἰκιακὰ καὶ εἰθισμένα. Ἄπασα δὲ ἡ ἀνωτέρω προίξ διὰ τὸ χαρτόσημον διετιμήθη εἰς δραχμὰς ἑννεακοσίας (900) Β:) ὁ ἕτερος τῶν συμβαλλομένων Πέτρος Ι. Γκούντας δέχεται εὐχαρίστως ὡς μνηστήν του τὴν ῥηθεῖσαν Πανάγιω τὸ γένος Ἰωάννου Ἀλέξη ὡς καὶ τὴν ἀνωτέρω προῖκα ὑπὸ τοὺς ῥηθέντας ὅρους:

Εἰς ἔνδειξιν τῶν ἀνωτέρω ἐγένετο τὸ παρὸν προικοσύμφωνον ἔγγραφον ὅπερ ἀναγνωσθὲν εὐκρινῶς καὶ μεγαλοφώνως εἰς ἐπήκοον πάντων ὑπεγράφη παρὰ τε τῶν μαρτύρων καὶ τοῦ ἐκ τοῦ συμβαλλομένου Πέτρου Ι. Γκούντα ἰδιοχείρως τῆς ἐκ τῶν συμβαλλομένων Πανάγιως ὑπογραφείσης ὡς δηλωσάσης ἄγνοιαν γραμμάτων κατ' ἐντολὴν της διὰ τοῦ Ἀριστείδη Βούστρου ἀρτοποιοῦ ἐνταῦθα κατοίκου δὲ Γραμμένου καὶ παραστάντος κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ παρόντος. ὑπεγράφη δὲ καὶ παρ' ἐμοῦ τοῦ συμβολαιογραφοῦντος Γραμματέως.

Ἐν Ἰωαννίνοις τῇ 13^η Ἰανουαρίου 1914

Οἱ Μάρτυρες Γεράσιμος Β. Σακκᾶς - Κωνσταντίνος Ἀθ. Μαργιολας

Οἱ Συμβαλλόμενοι Πανάγιω Ι. Ἀλέξη ὡς ἀγράμματον τὴν ὑπογράφο μὲλόγον
της ἐγὼ ὁ Ἀριστείδης Βούρτσος ὅστις καὶ μαρτιρῶ Πέτρος Ι. Γκούντα

Ὁ Συμβολαιογραφὼν Γραμματεὺς Δ.Χ. Λιάσκος

※ ※ ※

Αὔξ. ἀριθ. <404> Ἐν Ἰωαννίνοις καὶ ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει Ἰωαννίνων σήμερον τῇ δεκάτῃ τρίτῃ (13^η) τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου, τοῦ ἔτους χιλιοστοῦ ἑννεακοσιοστοῦ δεκάτου τετάρτου (1914) ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος Τετάρτην καὶ ὥραν 3^{ην} μ.μ. ἐνεφανίσθησαν ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ Δημητρίου Χ. Λιάσκου, Συμβολαιογραφοῦντος Γραμματέως τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἰωαννίνων ἀφ' ἑνὸς ὁ Θωμᾶς Θεμελῆς ἐκ τῆς ἐπαρχίας Κορυτσᾶς καὶ κάτοικος Ἰωαννίνων κεραμεὺς δὲ τὸ ἐπάγγελμα καὶ ἀφ' ἑτέρου ὁ Ἀχιλλεὺς Κωνσταντόπουλος ἐκ τοῦ χωρίου Μπιζιάνης κάτοικος ἤδη Ἰωαννίνων καὶ διανομεὺς εἰς τὸ ἐνταῦθα Τηλεγραφεῖον, καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν κάτωθι προσυπογραφομένων μαρτύρων ἦτοι τῶν κ.κ. Παναγιώτου Γερογιάννη φαρμακοποιοῦ ἐνταῦθα καὶ κατοικοῦ Κοτορτσίου καὶ Σπυρίδωνος Κήτσου λάμπρου κουρέως καὶ κατοικοῦ Ἰωαννίνων, γνωστῶν μοι καὶ εἰς οὐδεμίαν ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένην ἐξαίρεσιν ὑπαγομένων ἐξητήσαντο τὴν σύνταξιν τοῦ παρόντος προικοσυμφώνου διὰ τοῦ ὁποίου δηλοῦνται τὰ ἑξῆς: Α) ὁ ἐκ τῶν συμβαλλομένων Θωμᾶς Θεμελῆς ἔχων θυγατέρα εἰς ἡλικίαν γάμου ὀνόματι Ξανθῇ μνηστεύει ταύτην μετὰ τοῦ ἑτέρου τῶν συμβαλλομένων Ἀχιλλέως Κωνσταντοπούλου εἰς τὸν ὁποῖον χορηγεῖ λόγῳ προικὸς τῆς ῥηθείσης θυγατρὸς τοῦ Ξανθοῦ τὰ ἀκόλουθα 1=) τὰ εἰθισμένα προικῶν φορέματα ἀξίας ἐν ὅλῳ πεντήκοντα (ἀρ.50) λιρῶν ὀθωμανικῶν καὶ 2=) εἰς μετρητὰ λίρας ὀθωμανικὰς ἑκατόν (ἀρ. 100), αἵτινες μετρηθήσονται αὐτῷ τὴν προσεχῇ Τετάρτην (15^η τρέχοντος). Β) ὁ Γάμος συνεφωνήθη νὰ γίνῃ τὴν προσεχῇ Κυριακῇ (19^η τρέχοντος). Γ=) ὁ ἕτερος τῶν Συμβαλλομένων Ἀχιλλεὺς Κωνσταντόπουλος δέχεται εὐχαρίστως τὴν ῥηθεῖσαν Ξανθὴν Θεμελῆ ὡς μνηστήν του ὡς καὶ τὴν ῥηθεῖσαν προῖκα ὑπὸ τοὺς ἀνωτέρω ὅρους.

Εἰς ἔνδειξιν τῶν ἀνωτέρω ἐγένετο τὸ παρόν, ὅπερ ἀναγνωσθὲν εὐκρινῶς καὶ μεγαλοφώνως εἰς ἐπήκοον πάντων ὑπεγράφη παρὰ τε τῶν συμβαλλομένων καὶ τῶν μαρτύρων ἰδιοχείρως ὡς καὶ περ' ἐμοῦ τοῦ Συμβολαιογραφοῦντος Γραμματέως.

Ἐν Ἰωαννίνοις τῇ 13^η Ἰανουαρίου 1914

Οἱ μάρτυρες Π. Γερογιάννης - Σπυρίδων Γεωρ. Κιτσουλάμπρος

Οἱ Συμβαλλόμενοι θωμᾶς θεμελης Ἀχιλλεύς Κωνσταντόπουλος

Ὁ Συμβολαιογραφὸν Γραμματεὺς Δ.Χ. Λιάσκος

Ἐνεφανίσθησαν σήμερον ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ Συμβολαιογραφούντος γραμματέως τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἰωαννίνων Δημ. Λιάσκου οἱ ἐν τῷ ὀπισθεν προικοσυμφώνῳ ὑπὸ χρονολογίαν 13^η τρέχοντος καὶ ὑπ' ἀρ. 403 συμβαλλόμενοι ἦτοι οἱ Θωμᾶς Θε-

μελῆς καὶ Ἀχιλλεὺς Κωνσταντόπουλος καὶ ἐκ τούτων ὁ μὲν πρῶτος ἐμέτρησεν ἐνώπιόν μου εἰς τὸν ἕτερον τῶν συμβαλλομένων Ἀχιλλέα Κωνσταντόπουλον ἐκ τῆς εἰς μετρητὰ προικὸς ναπολεόνια χρυσᾶ ἑκατόν (ἀρ. 100), ἅτινα ἔλαβεν ὁ ῥηθεὶς Ἀχιλλεὺς Κωνσταντόπουλος ὁ δὲ Θωμᾶς Θεμελῆς ὑπεσχέθη ὅπως μετρήσῃ εἰς αὐτὸν τὸ ὑπόλοιπον τῆς εἰς μετρητὰ προικὸς μετὰ δύο (ἀρ. 2) μῆνας ἀπὸ σήμερον.

Εἰς ἔνδειξιν τῶν ἀνωτέρω ἐγένετο ἡ παροῦσα πρᾶξις ἀμέσως κάτωθεν τοῦ ὀπισθεν προικοσυμφώνου ἥτις ὑπεγράφη παρὰ τοῦ μετρήσαντος τὰ 100 ναπολεόνια τοῦ λαβόντος ταῦτα ὡς καὶ τῶν κατὰ τὴν σύνταξιν τῆς πράξεως παρευρεθέντων μαρτύρων Σπυρίδωνος Κήτσου λάμπρου κουρέως καὶ Ἀναστασίου Μπαλτογιάννη κατοίκου Ῥαψίστης.

Ἐν Ἰωαννίνοις τῇ 14^ῃ Ἰανουαρίου 1914

Οἱ Μάρτυρες Ἀναστάσιος Μπαλτογιάννης - Σπυρίδων Γεωρ. Κιτσουλάμπρος

Ὁ Μετρήσας Θωμᾶς Θεμελῆς Ὁ λαβὼν Ἀχιλλεὺς Κωνσταντόπουλος

Ὁ Συμβολαιογραφὼν Γραμματεὺς Δ.Χ. Λιάσκος

※ ※ ※

Αὐξ. ἀριθ.405 Ἐν Ἰωαννίνοις καὶ ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει Ἰωαννίνων σήμερον τῇ δεκάτῃ τρίτῃ (13^ῃ) τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους χιλιοστοῦ ἑννεακοσιοστοῦ δεκάτου τετάρτου (1914) ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος Πέμπτην καὶ ὥραν 3^ῃ μ.μ. ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ Δημητρίου Χ. Λιάσκου, Συμβολαιογραφοῦντος Γραμματέως τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἰωαννίνων καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν κάτωθι προσυπογραφομένων μαρτύρων ἥτοι τῶν Δημητρίου Κ. Εὐδοκίᾳ λαχανοπώλου, Ἰωάννου Ἀθανασίου Τσοφύλη λαχανοπώλου καὶ ἀπάντων κατοίκων τῆς πόλεως Ἰωαννίνων γνωστῶν μοι καὶ εἰς οὐδεμίαν ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένην ἐξαίρεσιν ὑπαγομένων, ἐνεφανίσθησαν ἀφ' ἑνὸς ὁ Ἀναστάσιος Ι. Σιαμούτας πωλητὴς εἰς τὸν δρόμον διαφόρων εἰδῶν καὶ κάτοικος Ἰωαννίνων καὶ ἀφ' ἑτέρου ὁ Ξενοφῶν Φώτη Ζούλας ἐθελοντὴς στρατιώτης καὶ κάτοικος Πάργης, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ μὲν πρῶτος γνωστός μοι ὁ δὲ δευτέρος ἄγνωστος περὶ τῆς ταυτότητος ὅμως τοῦ ὁποίου ἐβεβαιώθην παρὰ τῆς κάτωθι προσυπογραφομένων μαρτύρων, καὶ ἐξητήσαντο τὴν σύνταξιν τοῦ παρόντος προικο-

συμφώνου διὰ τῶν ὁποίων δηλοῦνται τὰ ἐξῆς: Α:) ὁ ἐκ τῶν συμβαλλομένων Ἀναστάσιος Σιαμούτας ἔχων θυγατέρα εἰς ἡλικίαν γάμου ὀνόματι Βιργινία μνηστεύει ταύτην μετὰ τοῦ ἑτέρου τῶν συμβαλλομένων Ξενοφῶντος Ζούλα εἰς τὸν ὅποιον χορηγεῖ λόγῳ προικὸς τῆς ῥηθείσης θυγατρὸς του τὰ εἰθισμένα προικῶα φορέματα ἀξίας τριάκοντα (30) ναπολεονίων. Β:) ὁ Γάμος συνεφωνήθη νὰ τελεσθῇ ἐνταῦθα μετὰ δύο (2) ἔτη ἀπὸ σήμερον. Γ^{ον}) ὁ ἕτερος τῶν συμβαλλομένων δέχεται εὐχαρίστως ὡς μνηστὴν του τὴν ῥηθείσαν Βιργινίαν Α. Σιαμούτα ὡς καὶ τὴν ἀνωτέρω προῖκα.

Εἰς ἔνδειξιν τῶν ἀνωτέρω ἐγένετο τὸ παρὸν προικοσύμφωνον ὅπερ ἀναγνωσθὲν εὐκρινῶς καὶ μεγαλοφώνως εἰς ἐπήκοον πάντων ὑπεγράφη παρὰ τῶν μαρτύρων καὶ τῶν ἐκ τῶν συμβαλλομένων Ξενοφῶντος Ζούλα ἰδιοχείρως, παρὰ δὲ τοῦ ἐκ τῶν συμβαλλομένων Ἀναστασίου Σιαμοῦτα, δηλώσαντος ἄγνοιαν γραμμάτων, ὑπεγράφη κατ' ἐντολήν του διὰ τοῦ ἐκ τῶν μαρτύρων Δημητρίου Εὐδοκίᾳ ὑπεγράφη δὲ καὶ παρ' ἐμοῦ τοῦ Συμβολαιογραφοῦντος γραμματέως.

Οἱ Μάρτυρες Δημ. Κων. Εὐδοκίᾳς - Ἰωάννης Δ. Τσοφίλης - Σωτηριος Κράχτης

Οἱ Συμβαλλόμενοι Ἀνασ. Θ. Σαμουτας Ὅς ἀγράματον τὸν ἡπογραφο μὲ λόγον του ἐγὼ Δημ. Κων. Εὐδοκίᾳς - Ξενοφῶν Φ. Ζοῦλλας

Ὁ Συμβολαιογραφὸν Γραμματεὺς Δ.Χ. Λιάσκος

※ ※ ※

Αὐξ. ἀριθ. 407 Ἐν Ἰωαννίνοις καὶ ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει Ἰωαννίνων σήμερον τῇ εἰκοστῇ τετάρτῃ (24^η) τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ δεκάτου τετάρτου (1914) ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος Παρασκευὴν καὶ ὥραν 3^{ην} μ.μ. ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ Συμβολαιογραφοῦντος Γραμματέως τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἰωαννίνων Δημητρίου Χ. Λιάσκου καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν κάτωθι προσυπογραφομένων μαρτύρων ἥτοι Δημητρίου Εὐδοκίᾳ λαχανοπώλου καὶ Μιχαὴλ Κ. Τσούπη κρεοπώλου, κατοίκων Ἰωαννίνων γνωστῶν μοι καὶ εἰς οὐδεμίαν ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένην ἐξαίρεσιν ὑπαγομένων, ἐνεφανίσθησαν ἀφ' ἑνὸς ἡ Αἰκατερίνη χήρα Γεωργίου Ῥάφτη τὸ γένος Νικολάου Φραγκαλένη καὶ ἀφ' ἑτέρου ὁ Μιχαὴλ Δ. Μαντζουράνας

κρεοπώλης, ἀμφότεροι γνωστοί μοι καὶ κάτοικοι Ἰωαννίνων καὶ ἐξητήσαντο τὴν σύνταξιν τοῦ παρόντος προικοσυμφώνου διὰ τοῦ ὁποίου δηλοῦνται τὰ ἐξῆς:

A=) ἡ ἐκ τῶν συμβαλλομένων Αἰκατερίνη χήρα Γεωργίου Ῥάφτη ἔχουσα θυγατέρα εἰς ἡλικίαν γάμου ὀνόματι Μαριγὼ μνηστεύει ταύτην μετὰ τοῦ ἐτέρου τῶν συμβαλλομένων Μιχαὴλ Δ. Μαντζουράνα εἰς τὸν ὁποῖον χορηγεῖ λόγῳ προικὸς τῆς ῥηθείσης θυγατρὸς τῆς Μαριγοῦς τὰ ἀκόλουθα 1=) μίαν οἰκίαν τῆς κειμένην εἰς τὴν ἐν Ἰωαννίνοις συνοικίαν “Κανλῆ - τσεσμέ” ὁδὸς 21^{ης} Φεβρουαρίου καὶ συνορεύουσιν μὲ οἰκίας Γεωργίου Κατσαροῦ, Θωμᾶ Μπαϊράκου καὶ Κωνσταντίνου Δίπλα καὶ μὲ δημόσιον δρόμον ἀξίας δὲ εἴκοσι (20) ναπολεονίων 2=) τὰ εἰθισμένα προικῶα φορέματα ἀξίας εἴκοσι (20) ναπολεονίων B=) ὁ ἕτερος τῶν συμβαλλομένων Μιχαὴλ Δ. Μαντζουράνας δέχεται εὐχαρίστως ὡς μνηστήν του τὴν ῥηθεῖσαν Μαριγὼ Γ. Ῥάφτη ὡς καὶ τὴν ῥηθεῖσαν προῖκα Γ=) ὁ γάμος συμφωνήθη νὰ γίνη τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ ἐλευσομένου μηνὸς Ἰουλίου ἐνεστῶτος ἔτους

Εἰς ἔνδειξιν τῶν ἀνωτέρω ἐγένετο τὸ παρὸν ὅπερ ἀναγνωσθὲν εὐκρινῶς καὶ μεγαλοφώνως εἰς ἐπήκοον πάντων ὑπεγράφη παρὰ τῶν μαρτύρων καὶ τοῦ ἐκ τῶν μαρτύρων Μιχαὴλ Μαντζουράνα ἰδιοχείρως παρὰ δὲ τῆς ἐκ τῶν συμβαλλομένων Αἰκατερίνης Γ. Ῥάφτη σηλωσάσης ἄγνοιαν γραμμάτων, ὑπεγράφη παρὰ τοῦ Αἰδ. Παπᾶ Ἀθανασίου Οἰκονόμου ἐφημερίου τῆς Ἱ. Ἐκκλησίας Μητροπόλεως.

Οἱ Μάρτυρες Δημ. Κ. Εὐδοκιᾶς - Μιχαὴλ Κ. Τσοῦπης

Οἱ Συμβαλλόμενοι Αἰκατερίνη χήρα Γεωργίου Ῥάφτη ὡς ἀγράμματην, ὑπέγραψα ἐγὼ ὁ Παπαθανάσης ἐφημέριος Μητροπόλεως

Μιχαὴλ Δ. Μαντζουράνας

Ὁ Γραμματεὺς Δ.Χ. Λιάσκος

※ ※ ※

Αὐξ. ἀριθ. 410 Ἐν Ἰωαννίνοις καὶ ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει Ἰωαννίνων σήμερον τῇ εἰκοστῇ ἐβδόμῃ (27ῃ) τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦδεκάτου τετάρτου (1914) ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος Δευτέραν καὶ ὥραν 3^η μ.μ. ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ Δημητρίου Χ. Λιάσκου, Συμβολαιογραφοῦντος Γραμματέως τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἰωαννίνων καὶ ἐπὶ παρουσία τῶν κάτωθι προσυπογραφομένων

μαρτύρων ἦτοι τῶν κ.κ. Ἀθανασίου Δ. Ἀναγνώστου καφεπώλου κατοίκου Ἰωαννίνων καὶ Μιχαὴλ Παντελῆ λεμβούχου κατοίκου Νήσου, ἀμφοτέρων γνωστῶν μοι καὶ εἰς οὐδεμίαν νόμιμον ἐξαίρεσιν ὑπαγομένων, ἐνεφανίσθησαν ἀφ' ἐνὸς ὁ Ἰωάννης Παντελῆ Τζιαφᾶς λεμβοῦχος καὶ κάτοικος τῆς Νήσου (Ἰωαννίνων) καὶ ἀφ' ἑτέρου ὁ Μιχαὴλ Δ. Τζαλαμίχας ὑποδηματοποιὸς καὶ κάτοικος Ἰωαννίνων, ἀμφοτέροι γνωστοί μοι καὶ ἐξητήσαντο τὴν σύνταξιν τοῦ παρόντος προικοσυμφώνου διὰ τοῦ ὁποίου δηλοῦνται τὰ ἑξῆς: Α:) ὁ ἐκ τῶν συμβαλλομένων Ἰωάννης Παντελῆ Τζιαφᾶς ἔχων ἀδελφὴν εἰς ἡλικίαν γάμου ὀνόματι Ἄννα μνηστεύει ταύτην μετὰ τοῦ ἑτέρου τῶν συμβαλλομένων Μιχαὴλ Δ. Τζαλαμίχα, εἰς τὸν ὅποιον χορηγεῖ λόγῳ προικὸς τῆς ρηθείσης ἀδελφῆς του τὰ ἀκόλουθα 1=) εἰς μετρητὰ ναπολεόνια χρυσᾶ τριάκοντα (ἀρ. 30) ἐκ τῶν ὁποίων δέκα (10) εἰς μετρητὰ ναπολεόνια χρυσᾶ τριάκοντα (ἀρ. 30) ἐκ τῶν ὁποίων (10) ναπολεόνια μετρηθήσονται παρὰ τοῦ ρηθέντος προικοδότου Ἰωάννου Τζιαφᾶ εἰς τὸν γαμβρὸν τοῦ Μιχαὴλ Τζαλαμίχαν τὴν προσεχῇ Κυριακὴν (2αν ἐλευσομένου μηνὸς Φεβρουαρίου) τὰ δὲ ὑπόλοιπα εἴκοσι (20) ναπολεόνια μετρηθήσονται αὐτῷ ὀκτῶ ἡμέρας πρὸ τῆς στέψεως, ἥτις ὠρίσθη νὰ γίνη ἐνταῦθα τὴν δεκάτην τρίτην (13=) τοῦ ἐλευσομένου μηνὸς Ἀπριλίου ἐν. ἔτους ἦτοι τὴν Κυριακὴν τοῦ Θωμᾶ 2=) τὰ εἰθισμένα προικῶα φορέματα ἀξίας τριάκοντα (30) ναπολεονίων καὶ 3=) μίαν ραπτομηχανὴν μεγάλην ἀξίας ἐννέα (9) λιρῶν ὀθωμανικῶν Β:) ὁ ἕτερος τῶν συμβαλλομένων Μιχαὴλ Δ. Τζαλαμίχας δέχεατι εὐχαρίστως ὡς μνηστήν του τὴν ρηθεῖσαν Ἄνναν Παντελῆ Τζιαφᾶ ὡς καὶ τὴν ρηθεῖσαν προίκα ὑπὸ τοὺς ἀνωτέρω ὅρους. Εἰς ἔνδειξιν τῶν ἀνωτέρω ἐγένετο τὸ παρὸν προικοσύμφωνον ὅπερ ἀναγνωσθὲν εὐκρινῶς καὶ μεγαλοφώνως εἰς ἐπήκοον πάντων ὑπεγράφη παρὰ τῶν μαρτύρων καὶ τῶν συμβαλλομένων ὡς καὶ παρ' ἐμοῦ τοῦ Συμβολαιογραφοῦντος Γραμματέως. Ἐν Ἰωαννίνοις τῇ 27 Ἰανουαρίου 1914

Οἱ Μάρτυρες Μιχαὴλ Παντελῆ - Ἀθανάσιος Δ. Ἀναγνώστης

Οἱ Συμβαλλόμενοι Ἰωάννης Π. Τζαφας - Μιχαὴλ Δ. Τζαλαμίχα

Ὁ Γραμματεὺς Δ.Χ. Λιάσκος

※ ※ ※

Αὐξ. ἀριθ. 411 Ἐν Ἰωαννίνοις καὶ ἐν τῇ Μητροπόλει Ἰωαννίνων σήμερον τῇ εἰκοστῇ ἐννάτῃ (29) τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ δεκάτου τετάρτου ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος Τετάρτην καὶ ὥραν 12^{1/2} μ.μ. ἐνεφανίσθησαν ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ Συμβολαιογραφοῦντος Γραμματέως τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἰωαννίνων Δημητρίου Χ. Λιάσκου ἀφ' ἐνὸς ὁ Λάζαρος Σπ. Συρμόπουλος κάτοικος τοῦ χωρίου Ζευγαρακίου τοῦ Ὠλενεῖας τῆς Ἐπαρχίας Μεσολογγίου καὶ ἐνταῦθα ὑπάλληλος Δημοσίων ἔργων καὶ ἀφ' ἑτέρου ἡ Ἑλένη θυγάτηρ Παπᾶ Βασιλείου Παπαπάνου Μποννίλα κάτοικος Ἰωαννίνων καὶ ἠτήσαντο τὴν σύνταξιν τοῦ παρόντος προικοσυμφώνου διὰ τοῦ ὁποίου δηλοῦνται τὰ ἑξῆς: Α:) ἡ ἐκ τῶν συμβαλλομένων Ἑλένη Παπᾶ Βασιλείου μνηστευθεῖσα τὸν ἕτερον τῶν συμβαλλομένων Λάζαρον Σπ. Συρμόπουλον χορηγεῖ εἰς αὐτὸν λόγῳ προικός της τὰ ἀκόλουθα 1=) εἰς μετρητὰ δραχμὰς ἑξακοσίας (ἀρ. 600) αἵτινες μετρηθήσονται αὐτῷ παρ' αὐτῆς σήμερον 2=) τὰ εἰθισμένα προικῶα φορέματα ἀξίας δραχμῶν ἑξακοσίων (ἀρ. 600) καὶ 3=) διάφορα συνήθη οἰκιακὰ ἔπιπλα καὶ σκευὴ ἀξίας τριακοσίων (300) δραχμῶν Β=) ὁ Γάμος θὰ τελεσθῇ αὖριον Γ=) ὁ ἕτερος τῶν συμβαλλομένων δέχεται ὡς μνηστην τοῦ τὴν ῥηθεῖσαν Ἑλένην Παπᾶ Βασιλείου, ὡς καὶ τὴν ἀνωτέρω προῖκα ὑπὸ τοὺς ῥηθέντας ὅρους.

Εἰς ἔνδειξιν τῶν ἀνωτέρω ἐγένετο τὸ παρὸν προικοσύμφωνον ἔγγραφον κατ' αἵτησιν τῶν δύο ῥηθέντων συμβαλλομένων, ἀμφοτέρων γνωστῶν μοι, καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ των καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς συντάξεως αὐτοῦ παραστάντων δύο μαρτύρων ἥτοι τοῦ Πέτρου Τζουμάκα χρυσοχόου καὶ Κωνσταντίνου Ῥαματᾶ ἐπιλοποιοῦ, ἀμφοτέρων κατοίκων Ἰωαννίνων καὶ γνωστῶν μοι μεθ' ὃ ἀναγνωσθέν, εἰς ἐπήκοον πάντων ὑπεγράφη ἰδιοχείρως παρὰ τῶν συμβαλλομένων καὶ τῶν μαρτύρων ὑπεγράφη δὲ καὶ παρ' ἐμοῦ τοῦ Συμβολαιογραφοῦντος Γραμματέως.

Ἐν Ἰωαννίνοις τῇ 29ῃ Ἰανουαρίου 1914

Οἱ Μάρτυρες Κωνσταντῖνος Ῥαμματᾶς - Π. Τσουμάγκας

Οἱ Συμβαλλόμενοι Ελένη Παπαβασιλεῖου - Α. Σ. Συρμόπουλος

Ὁ Γραμματεὺς Δ.Χ. Λιάσκος

αὐθημερὸν προσῆλθον οἱ ὡς ἐν τῷ ἀνωτέρῳ προικοσυμφώνῳ συμβαλλόμενοι ἥτοι ἡ Ἑλένη Παπᾶ Βασιλείου καὶ ὁ μνηστήρ της Λάζαρος Συρμόπουλος καὶ ἡ μὲν πρώτη ἐμέτρησεν ἐνώπιόν μου εἰς τὸν δεῦτερον τὴν εἰς μετρητὰ προῖκα της ἥτοι τὰς ἑξακοσίας δραχμὰς, τὰς ὁποίας ἔλαβεν ὁ Λάζαρος Συρμόπουλος καὶ ἐξώφλησεν τὴν εἰς μετρητὰ προῖκα.

Ἐφ' ᾧ ἐγένετο ἡ παροῦσα πρᾶξις ὑπογραφεῖσα παρὰ τῶν ρηθέντων καὶ τῶν παρευρεθέντων μαρτύρων καὶ παρ' ἐμοῦ τοῦ Γραμματέως

Ἐν Ἰωαννίνοις τῇ 29ῇ Ἰανουαρίου 1914

Οἱ Μάρτυρες Ἀντώνιος Παυλίδης Διάκονος - Στέφανος Γ. Δανάκας

Οἱ Μετρήσασα Ελενη Παπαληου Ὁ λαβὼν Συρμόπουλος

Ὁ Γραμματεὺς Δ.Χ. Λιάσκος

※ ※ ※

Αὔξ. ἀριθ. 416 Ἐν Ἰωαννίνοις καὶ ἐν τῇ Ἱ. Μητροπόλει Ἰωαννίνων σήμερον τῇ ἐβδόμῃ (7^η) τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου 1914 ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος Παρασκευὴν καὶ ὥραν 12= τὴν μεσημβρίαν ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ Δημητρίου Χ. Λιάσκου Συμβολαιογράφου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἰωαννίνων ἐνεφανίσθησαν ἀφ' ἐνὸς ὁ Ἰωάννης Μαργάρης σανδαλοποιὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου ὁ Κωνσταντῖνος Δ. Μπῆτος ὑποδηματοποιός, ἀμφότεροι κάτοικοι Ἰωαννίνων καὶ γνωστοί μοι, καὶ ἐξητήσαντο τὴν σύνταξιν τῆς παρούσης πράξεως διὰ τῆς ὁποίας δηλοῦνται τὰ ἐξῆς Α=) ὁ ἐκ τῶν συμβαλλομένων Ἰωάννης Μαργάρης μνηστεύσας τὴν ἀδελφὴν του Ἑλένην Μαργάρη, ὡς καταφαίνεται ἐκ τοῦ προικοσυμφώνου ὅπερ συνετάχθη ἐν τῇ Ἱ. Μητροπόλει ὑπὸ χρονολογίαν 12 7/βρίου 1912 καὶ ἀρ. 343 (συνταχθέντος ἐν τῷ παρόντι βιβλίῳ), ἔχει ὑποσχεθῇ αὐτῷ λόγῳ προικὸς τῆς ρηθείσης ἀδελφῆς του ναπολεόνια πεντήκοντα (50) καὶ τὰ ἐν αὐτῷ ἀναφερόμενα φορέματα· ἐκ τοῦ ποσοῦ δὲ τούτου ἔχει μετρήσῃ αὐτῷ εἴκοσιν (ἀρ.20) ναπολεόνια· τὴν δὲ παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐμέτρησεν αὐτῷ καὶ ἕτερα εἴκοσι (20) ναπολεόνια. Β=) ὁ ἕτερος τῶν συμβαλλομένων Κωνσταντῖνος Δ. Μπῆτος ἐδήλωσεν ὅτι ἔλαβε καὶ τὰ εἴκοσι (20) ναπολεόνια καὶ ὅτι χαρίζει τὰ ὑπολειπόμενα δέκα (10) ναπολεόνια· καὶ οὕτω ἐξώφλησε τὴν εἰς μετρητὰ προίκα μὴ ἔχων περὶ αὐτῆς οὐδεμίαν ἀπαίτησιν.

Εἰς ἔνδειξιν τῶν ἀνωτέρω ἐγένετο τὸ παρὸν ἔγγραφον, ὅπερ ὑπεγράφη παρὰ τῶν Συμβαλλομένων καὶ τῶν κατὰ τὴν δήλωσιν τῆς πράξεως παραστάντων δύο μαρτύρων.

Ἐν Ἰωαννίνοις τῇ 7ῇ Φεβρουαρίου 1914

Οἱ μάρτυρες Σωτήριος Εὐ. Δεβέκος - Κώστας Χρήστος

Οἱ Συμβαλλόμενοι Ἰωάννης Δ. Μαργάρης - Κ.Δ. Μπῆντος

Ὁ Γραμματεὺς Δ.Χ. Λιάσκος

※ ※ ※

Αὖξ. ἀριθ. 417 Ἐν Ἰωαννίνοις καὶ ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει Ἰωαννίνων σήμερον τὴν εἰκοστὴν δευτέραν (22^α) τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου τοῦ ἔτους χιλιοστοῦ ἑννεακοσιοστοῦ δεκάτου τετάρτου (1914) ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος Σάββατον καὶ ὥραν 11 ¹/₂ π.μ. ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ Δημητρίου Χ. Λιάσκου Συμβολαιογραφοῦντος Γραμματέως τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἰωαννίνων καὶ ἐπὶ παρουσία τῶν κάτωθι προσυπογραφομένων μαρτύρων ἦτοι τῶν Ἀναστασίου Μπάζα δερματεμπόρου καὶ Κωνσταντίνου Γ. Εὐδοκίᾳ λαχανοπώλου, ἀμφοτέρων γνωστῶν μοι κατοίκων Ἰωαννίνων καὶ εἰς οὐδεμίαν ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένην ἐξαίρεσιν ὑπαγομένων, ἐνεφανίσθησαν ἀφ' ἑνὸς οἱ ἀδελφοὶ Βασίλειος Κ. Μουστάκης καὶ Εὐάγγελος Κ. Μουστάκης σιδηροπῶλαι καὶ κάτοικοι Ἰωαννίνων, ἀμφότεροι δὲ γνωστοὶ μοι, καὶ ἀφ' ἑτέρου ὁ Σπυρίδων Παύλου Πολίτης βυρσοδέψης κάτοικος ὡσαύτως καὶ γνωστός μοι, καὶ ἐξητήσαντο τὴν σύνταξιν τοῦ παρόντος προικοσυμφώνου, διὰ τοῦ ὁποίου δηλοῦνται τὰ ἑξῆς:

Α:) Οἱ ἐκ τῶν συμβαλλομένων Βασίλειος καὶ Εὐάγγελος Κ. Μουστάκης ἔχοντες ἀδελφὴν εἰς ἡλικίαν γάμου ὀνόματι Παρασκευὴ μνηστεύουσι ταύτην μετὰ τοῦ ἑτέρου τῶν συμβαλλομένων Σπυρίδωνος Παύλου Πολίτη εἰς τὸν ὁποῖον χορηγοῦσι λόγῳ προικὸς τῆς ῥηθείσης ἀδελφῆς των τὰ ἐπόμενα:1=) εἰς μετρητὰ ναπολεόνια χρυσᾶ ὀγδοήκοντα (80), ἐκ τῶν ὁποίων σήμερον ἐμετρήθησαν ἐνώπιόν μου παρὰ τῶν ῥηθέντων ἀδελφῶν εἰς τὸν Σπυρίδωνα Παύλου Πολίτην ναπολεόνια τεσσαράκοντα (ἀρ. 40), τὰ δὲ ὑπόλοιπα τεσσαράκοντα (40) ναπολεόνια θέλουσι μετρηθῆ παρ' αὐτῶν εἰς τὸν ῥηθέντα ὀκτὼ ἡμέρας πρὸ τοῦ γάμου, ὅστις ὠρίσθη νὰ τελεσθῇ μετὰ πέντε (5) μηνῶν ἀπὸ σήμερον 2=) τὰ εἰθισμένα προικῶα φορέματα, κοσμήματα καὶ ἔπιπλα, (ἀξίας ἐν ὅλῳ ἐβδομήκοντα (ἀρ.70) ναπολεονίων. Β=) ὁ ἕτερος τῶν συμβαλλομένων Σπυρίδων Παύλου Πολίτης δέχεται εὐχαρίστως ὡς μνηστήν του τὴν ῥηθείσαν Παρασκευὴν Κ. Μουστάκη ὡς καὶ τὴν ῥηθείσαν προίκα ὑπὸ τοὺς ῥη-

θέντας ὅρους, δηλώσας ὅτι ἔλαβε τὰ ὡς εἴρηται μετρηθέντα αὐτῷ ἐκ τῆς εἰς μετρητὰ προικὸς τεσσαράκοντα (ἀρ. 40) ναπολεόνια.

Εἰς ἔνδειξιν τῶν ἀνωτέρω ἐγένετο τὸ παρὸν προικοσύμφωνον ἔγγραφον, ὅπερ ἀναγνωσθὲν εὐκρινῶς καὶ μεγαλοφώνως εἰς ἐπήκοον πάντων ὑπεγράφη παρὰ τε τῶν συμβαλλομένων καὶ τῶν μαρτύρων ἰδιοχείρως καὶ παρ' ἐμοῦ τοῦ Γραμματέως.

Ἐν Ἰωαννίνοις τῇ 22α Φεβρουαρίου 1914

Οἱ Μάρτυρες Ἀν. Μπάζας - Κωνσταντῖνος Γ. Εὐδοκῖας

Οἱ Συμβαλλόμενοι Β. Κ. Μουστάκης Ε. Μουστάκης Σπυρίδων Π. Πολίτης

Ὁ Γραμματεὺς Δ.Χ. Λιάσκος

※ ※ ※

Αὐξ. ἀριθ. 419 Καταχώρισις προικοσυμφώνου Ἀμαλίας Κριαρᾶ ἐκ Μπουλτζῆς

+ Ὁ Ἰωαννίνων Γερβάσιος ἐπικυροῖ

Ἐν ὀνόματι τῆς Ἀγίας καὶ Ἀδαιρέτου Τριάδος

Οἱ ὑποφαινόμενοι ἀφ' ἐνὸς μὲν ἢ κ. Ἀμαλία Ἀποστόλου Κριαρᾶ καὶ ἀφ' ἑτέρου ὁ κ. Θεόδωρος Κολοβὸς συνωμολόγησαν τὰ ἑξῆς:

Ἡ κ. Ἀμαλία Ἀποστόλου Κριαρᾶ οὕσα εἰς νόμιμον ἡλικίαν γάμου καὶ μηδὲν ἄλλο κώλυμα ἔχουσα ὑπανδρεύεται τὸν κ. Θεόδωρον Κολοβόν, αὕτη μὲν εἰς πρώτου γάμου κοινωνίαν ὁ δὲ ῥηθεὶς κ. Θεόδωρος Κολοβὸς εἰς δευτέρου γάμου, ἐφ' ᾧ καὶ συνίστησεν ὡς ἑαυτῆς προῖκα ἢ κ. Ἀμαλία Ἀποστόλου Κριαρᾶ. 1=) Τὰ προικῶα ἐνδύματα δηλ. ὀκτὼ μάλλινα γυναικεῖα φορέματα, ἓν μεταξωτον, τέσσαρες φλοκάτες, μίαν ζακέτταν, ὡς καὶ τὰ συνήθη ἐσώρουχα καὶ κάλτσες. 2=) ἄπασαν τὴν ἐν τῷ χωρίῳ Μπούλτζῃ κινητὴν καὶ ἀκίνητον [εἰρουσίαν αὐτῆς ἀποτελουμένην ἐκ διαφόρων οἰκιακῶν σκευῶν καὶ ἐκ χωραφίων, κήπων, ἀμπέλων, δασῶν, ἀλωνίου καὶ μιᾶς οἰκίας ἐν ᾗ κατοικεῖ.

Ὁ δὲ κ. Θεόδωρος Κολοβὸς ἐν νομίμῳ ἡλικίᾳ γάμου καὶ μὴ ἔχων οὐδὲν ἐκ τοῦ νόμου κώλυμα κώλυμα πρὸς γάμον εὐχαρίστως καὶ οἰκειοθελῶς δέχεται ὡς σύζυγον αὐτοῦ τὴν ῥηθεῖσαν κ. Ἀμαλίαν Ἀποστόλου Κριαρᾶ, ἐφ' ᾧ καὶ ἀποδέχεται ἄπασαν τὴν ὡς ἄνω περιγραφεῖσαν προῖκα ἐκ κινητῶν καὶ ἀκινήτων, ὑποσχόμενος

τὴν τέλεσιν τοῦ μετὰ τῆς εἰρημένης κ. Ἀμαλίας Ἀποστόλου Κριαρᾶ γάμου κατὰ τὴν πρώτην Κυριακὴν τοῦ Ἁγίου Πάσχα.

Δι' ὃ ἐγένοντο δύο ὅμοια ὑπογραφέντα παρ' ἀμφοτέρων τῶν συμβληθέντων μερῶν καὶ ὑπὸ τῶν κάτωθι ἀξιοπίστων μαρτύρων τῶν μὴ κωλυομένων ὑπὸ τοῦ Νόμου καὶ ἀντηλλάγησαν μεταξύ ἀμφοτέρων τῶν συμβληθέντων μερῶν.

Ἐν Ἰωαννίνοις τῇ 5 Μαρτίου 1914

Οἱ μάρτυρες Μιλτιάδης Μάνθος - Ἀλέξιος Πισπείρης - Νικόλαος Εὐαγγέλου

Θεόδωρος Κολοβὸς

Ἀμαλία Κριαρᾶ

Ὁ, τι ἀκριβὲς ἀντίγραφον Ἐν Ἰωαννίνοις τῇ 6^ῃ Μαρτίου 1914

Ὁ Γραμματεὺς Δ.Χ. Λιάσκος

※ ※ ※

Αὕξ. ἀριθ. 423 Ἐν Ἰωαννίνοις καὶ ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει Ἰωαννίνων σήμερον τῇ ἐννάτῃ (9) τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου τοῦ ἔτους χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ δεκάτου τετάρτου ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος Τετάρτην καὶ ὥραν 5 μ.μ. ἐνεφανίσθησαν ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ Δημητρίου Χ. Λιάσκου, Συμβολαιογραφοῦντος γραμματέως τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἰωαννίνων ἀφ' ἑνὸς ὁ Νικόλαος Παναγιώτου Σταρούκης ὑποδηματοποιὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου ὁ Κωνσταντῖνος Ἰωάννου Κατσάνος ράπτης, ἀμφοτέροι γνωστοί μοι καὶ κάτοικοι Ἰωαννίνων καὶ ἐπὶ παρουσία τῶν κάτωθι προσυπογραφόμενων μαρτύρων ἦτοι τῶν Ἀθανασίου Τσεκούρα ὠρολογοποιοῦ καὶ Βασιλείου Ζαραβέλλα σανδαλοποιοῦ, ἀμφοτέρων γνωστῶν μοι κατοίκων Ἰωαννίνων καὶ εἰς οὐδεμίαν ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένην ἐξαίρεσιν ὑπαγομένων, ἠτήσαντο τὴν σύνταξιν τοῦ παρόντος προικοσυμφώνου διὰ τοῦ ὁποίου δηλοῦνται τὰ ἐξῆς: Α=) ὁ ἐκ τῶν συμβαλλομένων Νικόλαος Σταρούκης ἔχων ἀδελφὴν εἰς ἡλικίαν γάμου ὀνόματι Βασιλικὴ μνηστεύει ταύτην μετὰ τοῦ ἑτέρου τῶν συμβαλλομένων Κωνσταντίνου Κατσάνου καὶ χορηγεῖ αὐτῇ λόγῳ προικὸς τῆς ρηθείσης ἀδελφῆς του Βασιλικῆς τὰ ἀκόλουθα.

1) εἰς μετρητὰ ναπολεόνια χρυσᾶ ἑκατὸν πενήκοντα (ἀρ. 50) τὰ ὅποια ἐμετρήθησαν σήμερον ἐνώπιόν μου παρὰ τοῦ ρηθέντος Νικολάου Σταρούκη εἰς τὸν ρηθέν-

τα γαμβρόν του Κωνσταντῖνον Κατσάνον εἰς ἀκέραιον 2=) Τὰ εἰθισμένα προικῶα φορέματα, κοσμήματα καὶ λοιπὰ ὡς καὶ δύο μηχανὰς Σίγγερ ἀξίας ἐν ὅλῳ ἀπάντων εἰς ναπολεόνια ἐβδομήκοντα πέντε (ἀρ. 75) καὶ B=) Ὁ Γάμος γενήσεται περὶ τὰ τέλη τοῦ ἐλευσομένου μηνὸς Ἰουλίου τρέχοντος ἔτους καὶ Γ=) Ὁ ἕτερος τῶν συμβαλλομένων Κωνσταντῖνος Κατσάνος δέχεται εὐχαρίστως τὴν ῥηθεῖσαν Βασιλικὴν Σταρούκη ὡς μνηστὴν του ὡς καὶ τὴν ῥηθεῖσαν προῖκα ὑπὸ τοὺς ἀνωτέρω ὅρους, δηλώσας ὅτι ἔλαβε σήμερον τὴν εἰς μετρητὰ προῖκα ἥτοι τὰ ἑκατὸν πενήκοντα (150) ναπολεόνια.

Εἰς ἐνδειξιν τῶν ἀνωτέρω ἐγένετο τὸ παρὸν προικοσύμφωνον ὅπερ ἀναγνωσθὲν εἰς ἐπήκοον πάντων ὑπεγράφη παρ' ἀπάντων ἥτοι τῶν συμβαλλομένων καὶ τῶν μαρτύρων ἰδιοχείρως ὡς καὶ παρ' ἐμοῦ τοῦ Συμβολαιογραφοῦντος Γραμματέως.

Ἐν Ἰωαννίνοις τῇ 9ῃ Ἀπριλίου 1914

Οἱ μάρτυρες Ἀθανάσιος Δ. Τσεκούρας - Βασιλῆος Κ. Ζαραβελας

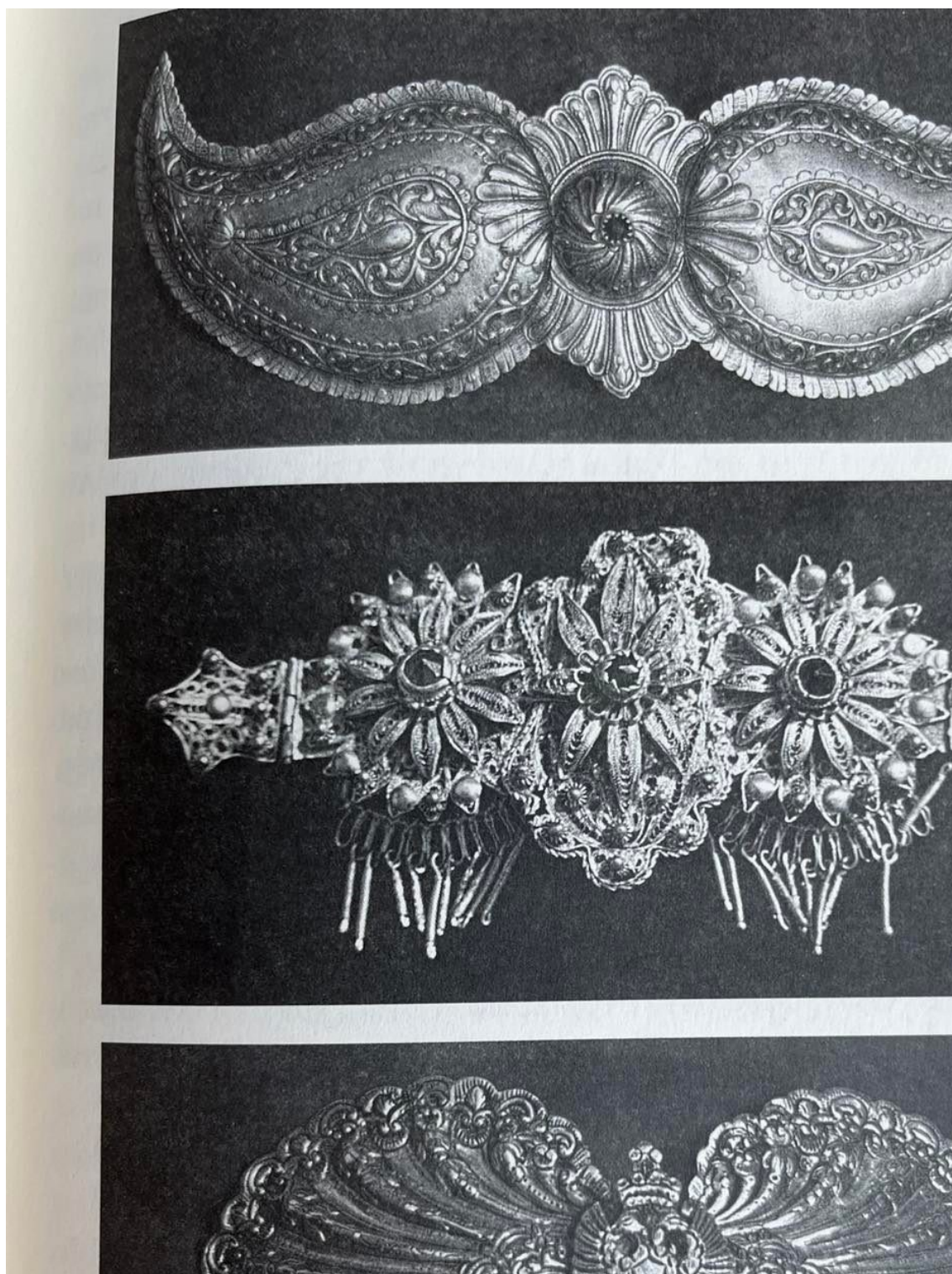
Οἱ Συμβαλλόμενοι Νικόλαος Π. Σταρούκης - Κων/τῖνος Ἰ. Κατσάνος

Ὁ Συμβολαιογραφὸν Γραμματεὺς Δ.Χ. Λιάσκος

ΕΙΚΟΝΕΣ

Κάστρο Ιωαννίνων, 1913

Γιαννώτικα κοσμήματα

Πόρπη Ζώνης Μουσείο Αργυροτεχνίας ΠΙΟΠ, Ιωάννινα

Στέφαννα Γάμου Μουσείο Αργυροτεχνίας ΠΙΟΠ, Ιωάννινα

1913, Πηνελόπη Αλ. Χαρισιάδου και Βασίλειος Μαργέλης, νύπαντροι

Ο πρώτος γάμος μετά την Απελευθέρωση στα Γιάννινα, 1913

Η λίμνη και το κάστρο των Ιωαννίνων, 1900

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Αραβαντινός Π., Χρονογραφία της Ηπείρου. Αθήνα, 1856
- Αυδής Ορέστης Λ., Έμμετρα Ποικίλα, Εθνικά - Σατιρικά - Λαογραφικά. Αθήνα, 1952
- Εγκυκλοπαίδεια “Πυρσός”
- Κοσμάς Θεόδωρος Δ. Η Ζίτσα του 19ου αι. γένεση και εξέλιξη του εκπαιδευτικού φαινομένου: 1778-1913. Ιωάννινα 2002
- Κουκουλές Φαίδων, Βυζαντινών Βίος και Πολιτισμός. Αθήνα, 1951
- Κουλίδας Κωνστ. Ι. , Τα μουσουλμανικά βακούφια της πόλεως των Ιωαννίνων, Ιωάννινα 2004. Ανατ. από το “Ηπειρωτικό Ημερολόγιο”
- Κώδικες της Μητροπόλεως Ιωαννίνων
- Κωστή Μαίρη Μ., Γιαννιώτικα Σταχυολογήματα. Ιωάννινα, 1990
- Κωστή Μαίρη Μ., Η Αγία Μαρίνα της Καλούτσιας. Ιωάννινα, 2003
- Κωστή Μαίρη Μ., Προικοσύμφωνα. Ιωάννινα 2005
- Νάνου Αθηνά, «Να μπολιαταριστώ και εγώ ανάμεσα με ταις άλλαις πτώχαις». Προικοδοτήσεις Κερκυραίων από το κληροδότημα Φλαγγίνη(1644-1797), Ι΄ Πανιώνιο Συνέδριο, Γ (2014)
- Νικολαΐδου Ελευθερία Ι., Διαλυτήρια μνηστείας και διαζύγια στη Μητροπολιτική Επαρχία Ιωαννίνων-Βελλάς (1840-1855). Ιωάννινα, 1988
- Οικονόμου Γεώργιος, Ιστορία των Τριών Ελισαβετείων Παρθεναγωγείων των Ιωαννίνων επι Τουρκοκρατίας (1848-1913). Ιωάννινα 1957
- Diane Owen Hughes, From Brideprice to Dowry in Mediterranean Europe, Journal of Family History, 1978
- Donald E. Queller - Thomas F. Madden, “Father of the Bride: Fathers, Daughters and Dowries in Late Medieval and Early Renaissance Venice”, 1993